MAR THOMA

MESSENGER

A PUBLICATION OF THE DIOCESE OF NORTH AMERICA & EUROPE APRIL 1999

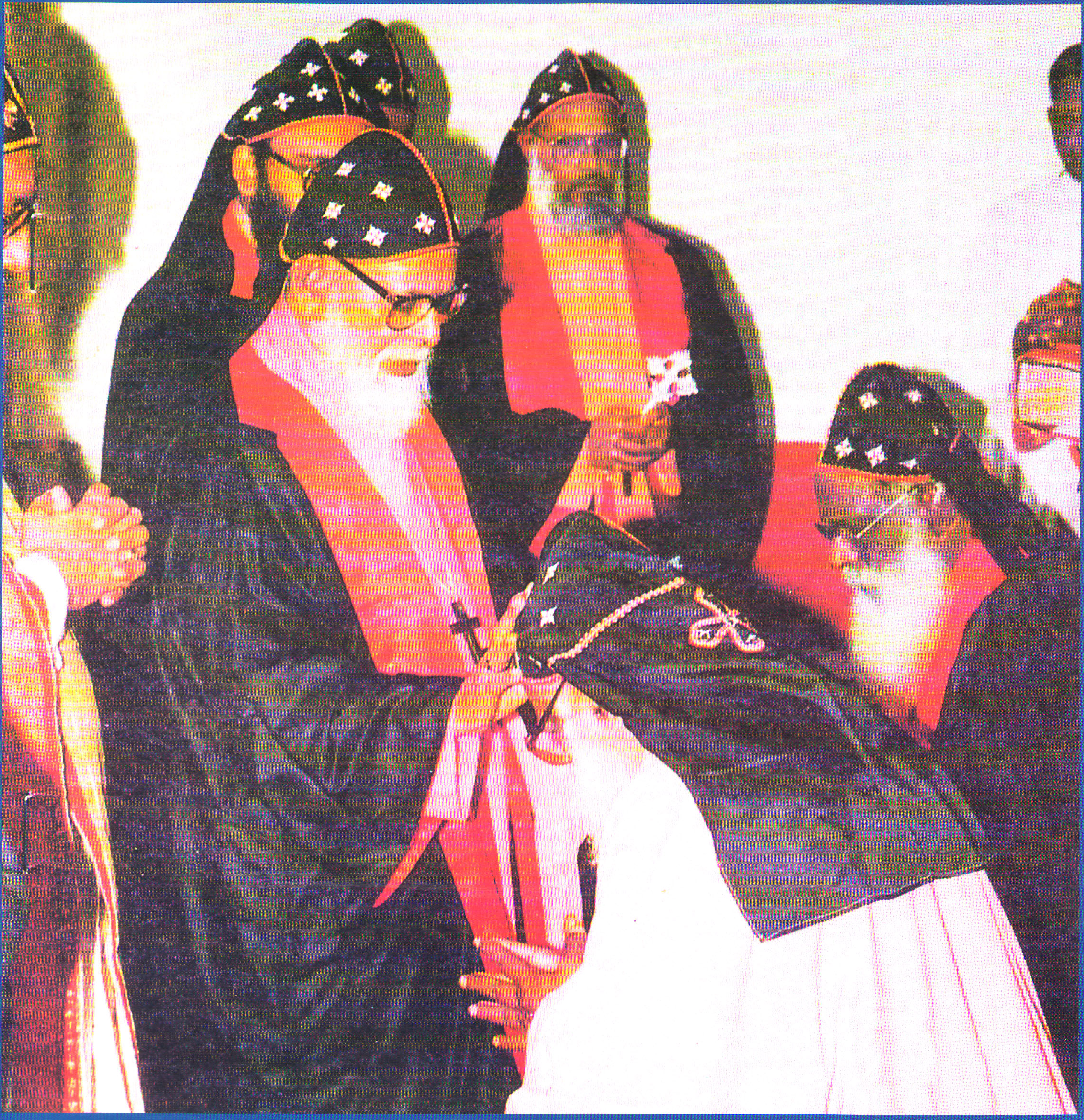

Best Compliments

from

Babu, Kusumam, Joby
Jeena & Julie

Titus Family
Kent, WA

Airlines have a commitment to quality... Aero Controls has built a reputation on it.

Aero Controls was established in 1985 with emphasis on providing the highest quality repairs and overhauls for hydraulic, pneumatic, mechanical, electro-mechanical and electronic components utilized in Boeing and Douglas aircraft.

AERO CONTROLS, INC.

1602 Pike Street N.W. • Auburn, WA 98001 • Phone: (206) 735-3350
Fax: (206) 939-0530 • Telex: 62897575

Mar Thoma Messenger

The official publication of the Diocese of North America & Europe

VOL. XVIII No. 2
April 1999

EDITORIAL BOARD

Rev. K. Y. Jacob
Manager and Treasurer
(516) 377-3311
marthoma@aol.com

Abraham Thomas
Editor and Publisher
(732) 695-1015
abethomas@aol.com

Rev. Kurien George
(516) 868-1328

James T. Philip
(718) 761-1295
jamestphilip@mindspring.com

Mrs. Mini Joys Thomas
(718) 465-2358

Mailing Address:

Mar Thoma Messenger
Sinai Mar Thoma Center
2320 S. Merrick Ave., Merrick, NY 11566

Tel. (516) 377-3311
Fax (516) 377-3322

Subscription Rates:

	U.S.	CAN.
Four Issues	$10.00	$15.00
Eight Issues	$18.00	$25.00

Advertisement Rates:

	Four-Issues	One Issue
Back Cover Page	$1,500.00	$500.00
Front/Back Cover Inside	$1,000.00	$300.00
Inside Full Page	$ 500.00	$150.00

Articles published in the Messenger are solely of the author's view. Messenger is not responsible or liable for the contents of the articles in any way.

CONTENTS

Message From the Metropolitan 2

Message From the Diocesan Bishop 5

104th Maramon Convention 7–21

Ecumenism
Dr. P. M. Mammen 22

Do We Know Our Church?
Rev. Dr. K. T. Joy 27

The Mar Thoma Church in Global Context
Dr. George K. Zachariah 30

Focus Seminar — 1999
Mathew Kallumpram 33

Evil Effects of Alcohol Abuse and Dependency
Roy C. Thomas 35

Bible Cross Word Puzzle 37

Diocesan News 39

Cover:

The Most Rev. Dr. Alexander Mar Thoma Metropolitan commissioned The Rt. Rev Dr. Philipose Mar Chrysostom Suffragan Metropolitan as Officiating Metropolitan and The Rt. Rev. Dr. Joseph Mar Irenaeus Episcopa as Suffragan Metropolitan at a special service held on March 15, 1999 at Thiruvalla.

Best Wishes to

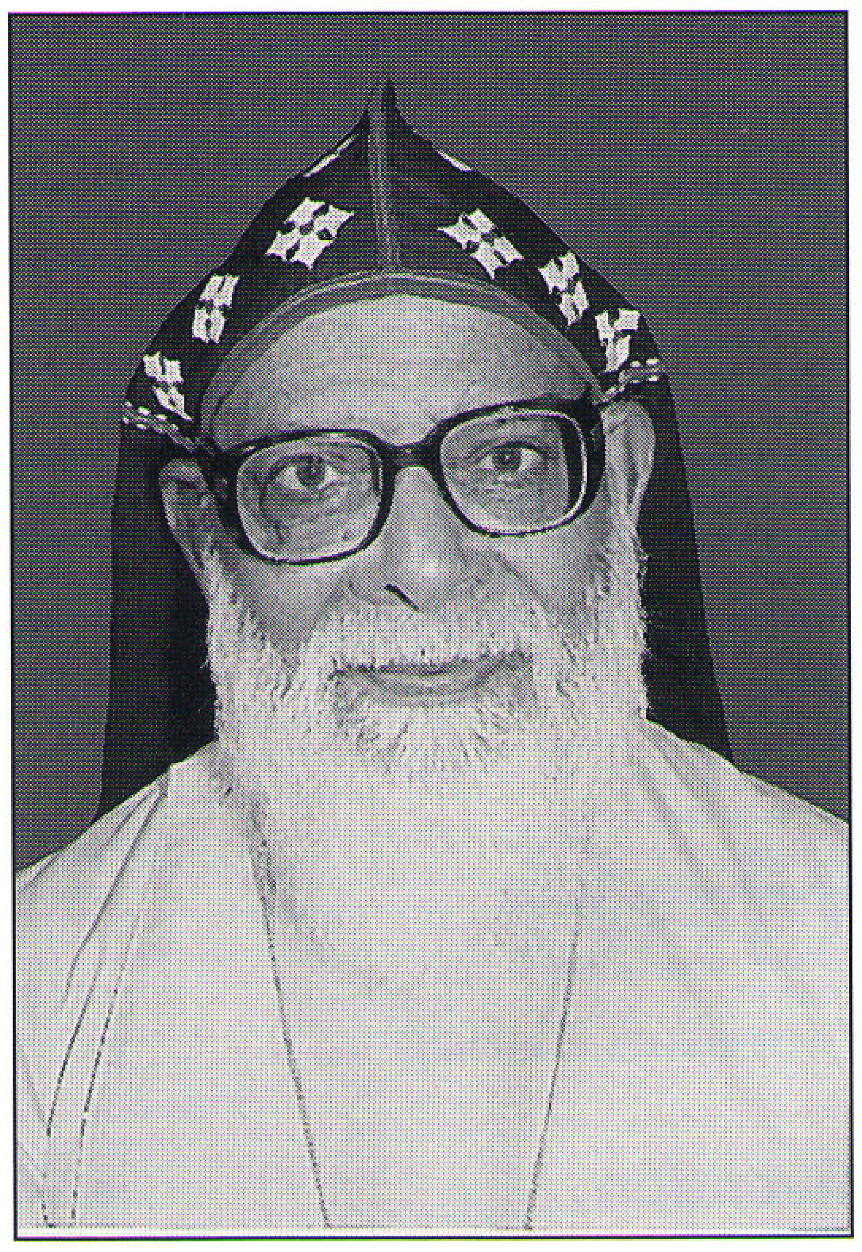

The Most Rev. Dr. Alexander Mar Thoma
Metropolitan

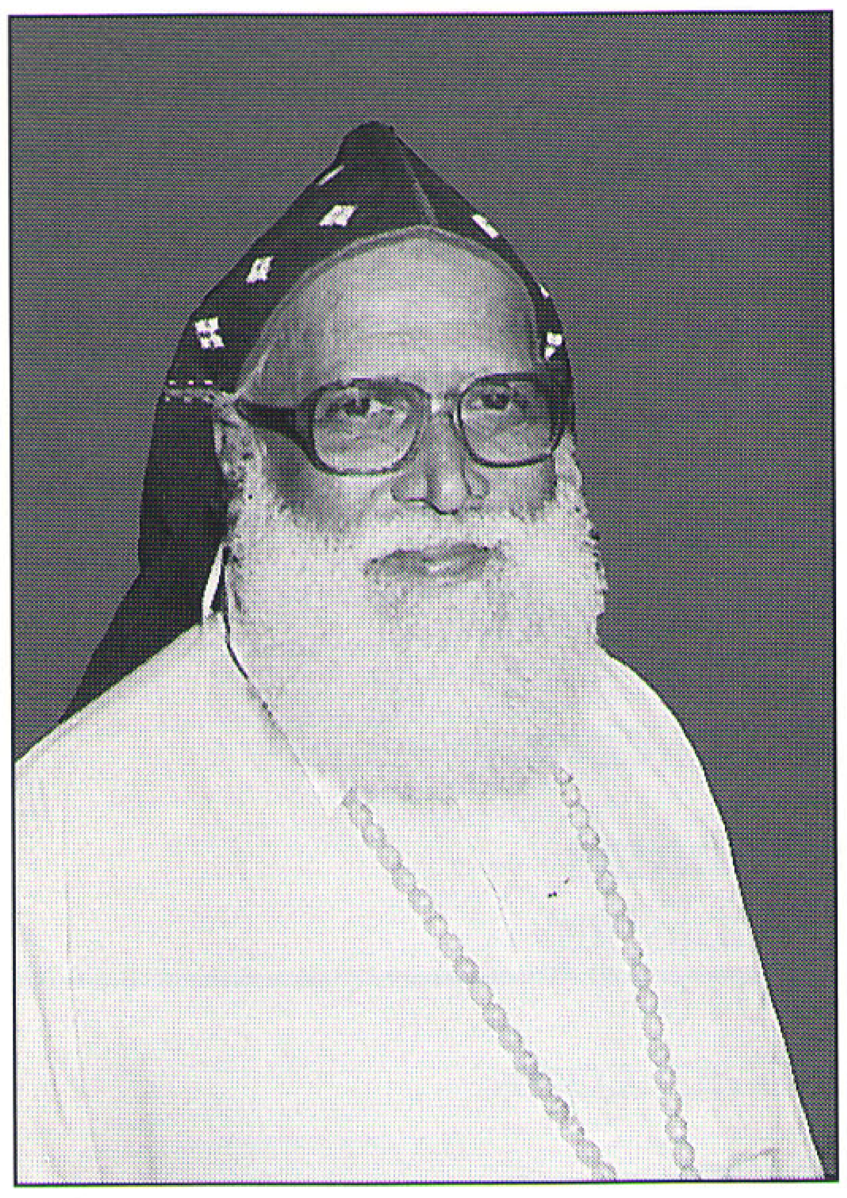

The Most Rev. Dr. Philipose Mar Chrysostom
Officiating Metropolitan

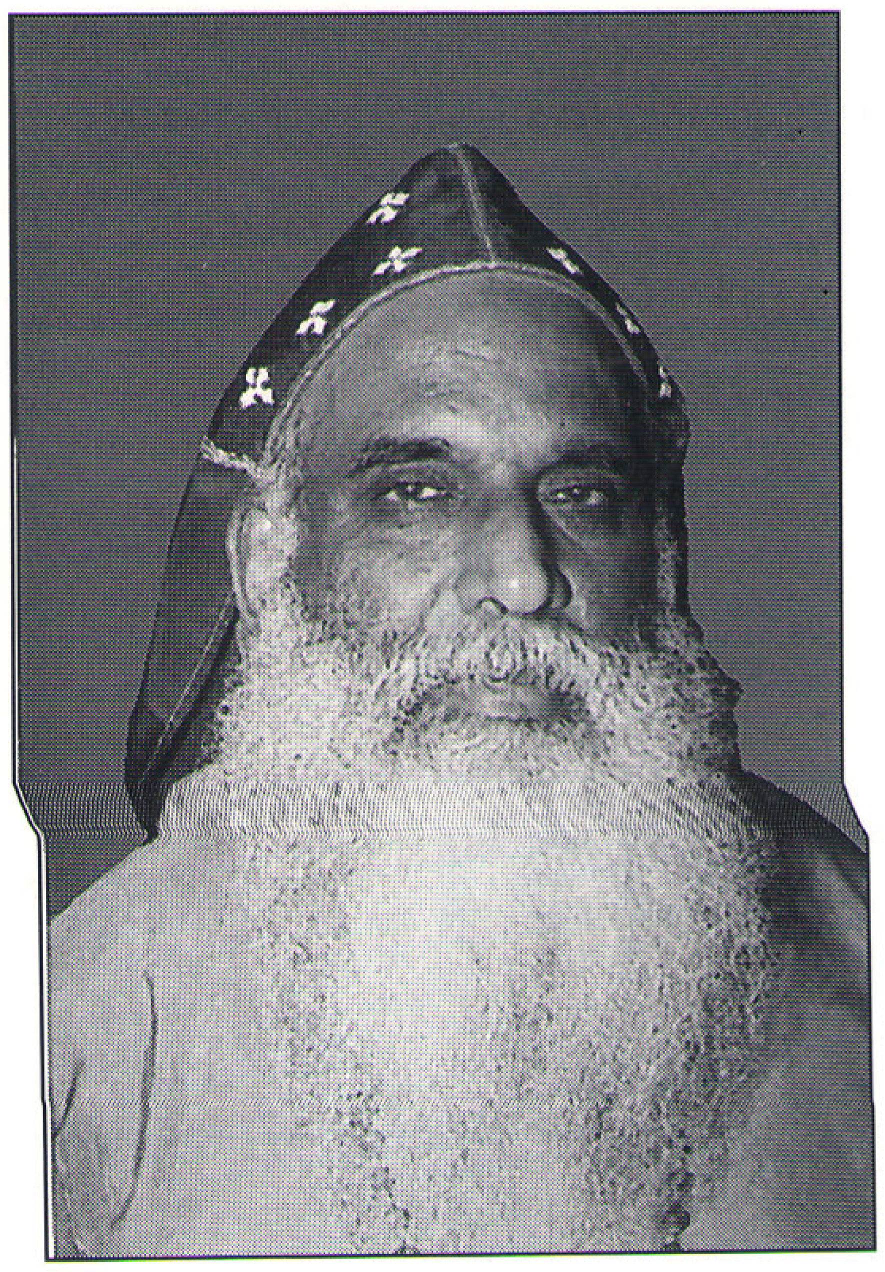

The Rt. Rev. Dr. Joseph Mar Irenaeus
Suffragan Metropolitan

We uphold them in our prayers

MESSENGER

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കത്ത്

കർത്താവിൽ പ്രിയരെ,

ദൈവത്തിൻെറ അതിരറ്റ കൃപയാൽ ഈ വർഷവും മാരാമൺ കൺവൻഷൻ അനുഗ്രഹമായി നടക്കുവാൻ ദൈവം സഹായിച്ചതിനായി സ്തോത്രം ചെയ്യാം. ദൈവവചനം പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തിയിൽ, ദൈവഭൃത്യന്മാർ ഘോഷിക്കുകയുംബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങൾ അത് പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രകൃതിയെയും ദൈവം അനുകൂലമായി നിയന്ത്രിച്ചു. കൺവൻഷൻെറ നടത്തിപ്പ് സംബന്ധിച്ച് ചില അപശബ്ദങ്ങൾ നേരത്തേ കേൾക്കുന്നതിന് ഇടയായി. എങ്കിലും വിവിധ സമുദായ നേതാക്കൾ സൗഹൃദപൂർവ്വം അവ അടിസ്ഥാന രഹിതമാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി. മുൻപതിവനുസരിച്ചുള്ള എല്ലാ പരിപാടികളും യാതൊരു തടസ്സവും കൂടാതെ നടക്കുവാൻ കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ ആവശ്യമായ എല്ലാ സഹായസഹകരണങ്ങളും നൽകി. വൈദ്യുതി, ഇറിഗേഷൻ, ആരോഗ്യവകുപ്പ്, ക്രമസമാധാനം ആദിയായ എല്ലാ സർക്കാർ വകുപ്പുകളും വേണ്ട സഹകരണം നൽകുകയുണ്ടായി. പൊതുയോഗങ്ങൾ, ബൈബിൾ ക്ലാസുകൾ, കുട്ടികൾക്കും യുവജനങ്ങൾക്കുമായുള്ള പ്രത്യേക മീറ്റിംഗുകൾ, എക്യുമെനിക്കൽ സമ്മേളനം, സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച യോഗം, സഭയിലെ വിവിധ സംഘടനകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള സമ്മേളനങ്ങൾ ആദിയായവ ഏറ്റവും പ്രയോജനമായിരുന്നു. വിവിധ മിഷ്യൻ ഫീൽഡുകളിൽ നിന്നും വന്നുചേർന്ന പ്രവർത്തകരുടെ സംഗമം എല്ലാവർക്കും പുതിയ ഉന്മേഷം പകരുന്നതായിരുന്നു.

ആരോഗ്യപരമായ കാരണങ്ങളാൽ പ്രാരംഭയോഗത്തിൽ മാത്രം പന്തലിൽ ചെന്ന് യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനേ എനിക്കു സാധിച്ചുള്ളൂ. മറ്റുള്ള പരിപാടികളിൽ റിട്രീറ്റ് സെൻററിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് മൈക്കിൻെറ സഹായത്തോടുകൂടെ പങ്കുകൊണ്ട് മുഴുവൻ സമയവും അവിടെ താമസിച്ച് പ്രസംഗകർക്കും പ്രത്യേക സന്ദർശകർക്കും ആവശ്യമായ കൂട്ടായ്മ നൽകി. ദൈവകൃപ ധാരാളം അനുഭവിക്കാൻ സാധിച്ചു. നിലനിൽക്കുന്ന ഫലം ഉണ്ടാകുവാൻ ഏവരും തുടർന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യണം.

കൺവൻഷനിൽ നൽകിയ എൻെറ പ്രാരംഭ സന്ദേശത്തിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. 1. ദൈവരാജ്യത്തിൻെറ സാക്ഷികളായി നാം ഇന്നു ജീവിക്കുന്നത് വിവിധ മതാനുസാരികളുടെ മദ്ധ്യത്തിലാണ്. പ്രയോജനകരമായ സാക്ഷ്യം നിർവ്വഹിക്കണമെങ്കിൽ എല്ലാവരേയും സ്നേഹിക്കുന്നതിനും, ആദരിക്കുന്നതിനും സാധിക്കണം. അവരിലുള്ള നന്മ അംഗീകരിക്കുകയും വേണം. അതേസമയം യേശുക്രിസ്തുവിൽ കൂടി നൽകിയിട്ടുള്ള പാപമോചനത്തിൻെറയും, പുതുജീവിൻെറയും അനുഭവം വെളിപ്പെടുത്തണം. പൊതുനന്മയ്ക്കായുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വിവിധ മതസ്ഥരുമായും കഴിയുന്നത്ര ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കണം. 2. ഇക്കാലത്ത് വർഗ്ഗീയ വിദ്വേഷവും, ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കെതിരായുള അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങളും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നുവല്ലോ. ആ സാഹചര്യത്തിൽ ദൈവസ്നേഹത്തിൽ അവ സഹിക്കുന്നതിനും, ദോഷം ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും സാധിക്കണം. ക്രൂശിൻെറ പാതയിൽകൂടെ ധൈര്യപൂർവ്വം ദൈവരാജ്യ ദൂതുകൾ നൽകുവാൻ ദൈവാത്മശക്തിയിൽ പ്രവർത്തനം തുടരണം. "തെറ്റായ മാർഗ്ഗങ്ങളുപയോഗിച്ച് മതപരിവർത്തനം നടത്തുന്നു". എന്ന ആരോപണത്തിന് കാരണം നൽകാതെ സൂക്ഷിക്കണം. ക്രിസ്തീയ സഭയ്ക്കുള്ളിൽ തന്നെ ഐക്യതയുടെയും, സേവനത്തിൻെറയും, അനുഭവം വർദ്ധിക്കണം. അയൽക്കാരെ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ കരുതി ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന പ്രവർത്തനം വർദ്ധിച്ചുവരണം.

മാർത്തോമ്മാ സഭയിൽ ഓരോ അംഗവും യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ സാക്ഷിയായിരിക്കണം എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടെയാണ് "സന്നദ്ധസുവിശേഷക സംഘം" 75 വർഷം മുമ്പ് സ്ഥാപിതമായത്. അതിൻെറ പ്ലാറ്റിനം ജൂബിലി മാരാമൺ കൺവൻഷൻ സമയത്ത് ഉൽഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. വൈദികർ മാത്രമല്ല, സഭയിലെ എല്ലാ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഉൾപ്പെടുന്ന അത്മായസമൂഹം ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നവരാകുന്നതിന് ഈ സംഘടന പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതിൻെറ ശാഖയായി ഇടവകകളിൽ "ഇടവക മിഷൻ" ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല ഇടവകകളിലും അതിൻെറ പ്രവർത്തനം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നു. ഏതു ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരായാലും ആ ജോലിയിൽ കൂടെ യേശുക്രിസ്തു നൽകുന്ന പുതുജീവനും സ്നേഹത്തിനും വിശുദ്ധിക്കും, നീതിക്കും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ സാധിക്കണം. അതിനായി ആവശ്യമായ ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മയും ദൈവവചന പഠനവും ഇടവകകളിൽ ശക്തിപ്പെടണം.

ഈ വർഷം ഫെബ്രുവരി 14-ാം തീയതി 'വലിയ നോമ്പ്' ആരംഭിച്ചു. കർത്താവിൻെറ കഷ്ടപ്പാടുകളെ സാക്ഷിക്കുന്നതിനും ക്രൂശിലെ സ്നേഹത്താൽ ജീവിതം പുതുക്കുന്നതിനും നോമ്പാചരണം സഹായകമാ

യിത്തീരണം. ദൈവവചന പഠനത്തിനും പ്രാർത്ഥിനയ്ക്കും കൂടുതൽ സമയം വേർതിരിക്കേണ്ടതാണ്. ചില കാര്യങ്ങളിലെങ്കിലും വർജ്ജനം ആചരിച്ച് അതിൽ കൂടെ മിച്ചംവരുത്തുന്ന പണം സുവിശേഷഘോഷണത്തിനും ആതുരസേവനത്തിനുമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്, നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആഹ്വാനവും പാരമ്പര്യവും തുടരുന്നത് അനുഗ്രഹകരമായിരിക്കും.

മാരാമൺ കൺവെഷനെ തുടർന്ന് സഭയിലെ പത്തു എപ്പിസ്കോപ്പാമാരും സംബന്ധിച്ച റിട്രീറ്റ് മൂന്നു ദിവസത്തേക്ക് ചരൽക്കുന്നിൽ വച്ചു നടന്നു. നമ്മുടെ ഇടവകകളിൽ ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യം വർദ്ധിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കുകയും, ചർച്ചകൾ നടത്തുകയും, പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചു.

1. ഇടവകകൾക്കുള്ളിൽ ദൈവവചന പഠനത്തിനായി ഗ്രൂപ്പുകൾ ക്രമീകരിച്ച് പഠനം സഫലമാക്കുക. അതിനായി, ചെങ്ങന്നൂർ - തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സിലബസും ലഘു ഗ്രന്ഥങ്ങളും എല്ലാ ഭദ്രാസനങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

2. അയൽക്കാരുമായുള്ള ബന്ധം ശക്തിപ്പെടുത്തുക.

അതിനായി അയൽക്കൂട്ടങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുക. ജാതിമതഭേദമന്യേ അയൽക്കാർ ഒരുമിച്ചു ചേർന്ന് സ്നേഹത്തിൻെറ ആത്മാവിൽ പൊതുനന്മയ്ക്കായുള്ള പദ്ധതികൾ പരിഗണിക്കുകയും മദ്യപാനം ആദിയായ ദോഷങ്ങൾക്കെതിരെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക.

3. ഓരോ ഇടവകയും ഏതെങ്കിലും ഒരു മിഷൻ ഫീൽഡുമായി പ്രത്യേകം ബന്ധം പുലർത്തുകയും ആ ഫീൽഡിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആവശ്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

4. വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിക്കുക. സേവനത്തിനുള്ള സന്നദ്ധത വൈദിക ശുശ്രൂഷയിലും പൊതുജീവിതത്തിലും ലക്ഷ്യമാക്കിത്തീർക്കുക.

സഭയിൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന ദയറായ പ്രസ്ഥാനം കൂടുതൽ ശക്തമാകുന്നതിന് പ്രവർത്തിക്കുക. സേവിനിമാരുടെ ഒരു സംഘടനയും ക്രമീകൃതമാകുവാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. കൂടുതൽ ഫലവത്തായ സേവനം സഭയ്ക്ക് നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ഇതുമൂലം സാധിക്കണം.

എനിക്ക് വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ശരീര ക്ഷീണം പരിഗണിച്ച് ഔദ്യോഗിക ചുമതലകളിൽ നിന്ന് വിരമിച്ച് കൂടുതൽ വിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു ബോധ്യമായി. ഔദ്യോഗിക ചുമതലകളിൽ നിന്ന് വിരമിക്കുന്നു എങ്കിലും ദൈവം നൽകുന്ന കഴിവനുസരിച്ച് സഭാശുശ്രൂഷയിൽ തന്നെ ഞാൻ തുടരുന്നതാണ്. ഈ വിവരം എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡിൽ അറിയിക്കുകയും, തത്സംബന്ധമായി വരുത്തേണ്ട മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി ചെയ്യാവുന്ന ക്രമീകരണങ്ങൾ ക്രോഡീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൻപ്രകാരം ചെയ്ത ക്രമീകരണങ്ങൾ 511-ാം നമ്പർ സർക്കുലർ കല്പനമൂലം എല്ലാവരെയും അറിയിക്കുന്നു. അതിൽ വിവിധ ചുമതലകൾ ആരൊക്കെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഇതുവരെ ലഭിച്ച എല്ലാ ദൈവകൃപയ്ക്കായും സ്തോത്രം അർപ്പിക്കുകയും, എല്ലാവരുടെയും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും സഹകരണത്തിനും കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്രകാരും ഈ കല്പനയിലെ വാക്കുകളിലൂടെ ഈ കത്ത് സമാപിപ്പിക്കുന്നു.

മലങ്കര ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിൻെറ അലക്സാണ്ടർ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും

സർക്കുലർ നമ്പർ 511.

നമ്മുടെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ട സകല പള്ളികളുടെയും വികാരിമാരും, ദേശത്തു പട്ടക്കാരും, പള്ളികൈക്കാരന്മാരും, ശേഷം ജനങ്ങളും കൂടികണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു വാഴ്വ്.

കർത്താവിൽ പ്രിയരെ,

നമ്മുടെ പ്രായാധിക്യവും ഇപ്പോഴത്തെ ശാരീരിക ക്ഷീണവും പരിഗണിച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചുമതലകളിൽ നിന്ന് വിരമിച്ച് കൂടുതൽ വിശ്രമിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ദീർഘവർഷങ്ങളിൽ സഭാ ശുശ്രൂഷയിൽ ലഭിച്ച എല്ലാ ദൈവനടത്തിപ്പിനായും, കൃപയ്ക്കായും, സഭാജനങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും സഹകരണത്തിനുമായും, ദൈവത്തിന് സ്തുതി കരേറ്റുന്നു. എല്ലാവരോടുമുള്ള കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ പുതിയ ക്രമീകരണങ്ങൾ നടപ്പാക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്ന വിവരം അറിയിക്കുന്നു.

ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം സഫ്രഗൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ 1999 മാർച്ച് മാസം 15-ാം തീയതി മുതൽ നി.വ.ദി.മഹിമ ശ്രീ. ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം ഒഫിഷ്യേറ്റിംഗ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നാമധേയത്തിൽ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒഫീഷ്യേറ്റിംഗ് മെത്രാപ്പോലിത്താ നമ്മോടൊപ്പം പുലാത്തിനിൽ താമസിക്കുകയും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇപ്പോഴുള്ള ചെങ്ങന്നൂർ-തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിൻെറ ചുമതലയും ഒഫീഷ്യേറ്റിംഗ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നിർവഹിക്കും.

എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡിൻെറ ശുപാർശയോടും 1999 ഫെബ്രുവരി 26-ാം തീയതി കൂടിയ സഭാകൗൺസിൻെറ ആലോചനയോടും കൂടെ നമ്മുടെ ജോസഫ് മാർ ഐറേനിയസ് എപ്പിസ്കോപ്പായെ 1999 മാർച്ച് 15-ാം തീയതി മുതൽ സഫ്രഗൻ മെത്രാപ്പോലിത്തായായി നിയമിക്കുന്ന വിവരവും ഇതിനാൽ സഭാജനങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മെത്രാപ്പോലിത്തായുടെ നേരിട്ടുള്ള ചുമതലയിൽ ആയിരുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ താഴെ പറയുംപ്രകാരം ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് ഓഫ് സേക്രഡ് മ്യൂസിക് ആൻഡ് കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻസ് ഗീവർഗീസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായുടെയും ഡവലപ്മെൻറ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് കാർഡ് എന്നിവ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ തിയഡോഷ്യസ് എപ്പിസ്കോപ്പായുടെയും, എം.സി.ആർ.ഡി., ഡോ. യുയാക്കിം മാർ കൂറിലോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായുടെയും ചുമതലയിലായിരിക്കും. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചുമതലയിലായിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇതര ചുമതലകൾ എന്നിവ ഒഫീഷ്യേറ്റിംഗ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു.

പുതിയ സ്ഥാനത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന ഒഫിഷ്യേറ്റിംഗ് മെത്രാപ്പോലിത്തായുടെയും സഫ്രഗൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും മറ്റു എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെയും കല്പനകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും സ്വീകരിച്ച് ഇടവക ജനങ്ങളും സഭയുടെ സ്ഥാപനങ്ങളും സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് ഇതിനാൽ നാം ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു.

സീനിയർ വികാരി ജനറാളായ പി.വി. തോമസ് കശീശാ ഇപ്പോഴുള്ള ചുമതലകളോടൊപ്പം, നിരണം-മാരാമൺ, ചെങ്ങന്നൂർ-തുമ്പമൺ എന്നീ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ ഭരണക്രമീകരണങ്ങളിൽ ഒഫീഷ്യേറ്റിംഗ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സഹായിക്കും. വികാരി ജനറാൾ ഡോ. പി.പി. ഏബ്രഹാം കശീശായെ മുംബെ-ഡൽഹി ഭദ്രാസനത്തിലും, വികാരി ജനറാൾ ഏ.സി. കുര്യൻ കശീശായെ തിരുവനന്തപുരം-കൊല്ലം ഭദ്രാസനത്തിലും എപ്പിസ്കോപ്പാമാരെ സഹായിക്കുന്നതിനു നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ നിയമനങ്ങൾ ഇവരുടെ ഇപ്പോഴുള്ള ഔദ്യോഗിക കാലാവധി അവസാനിക്കുന്ന മുറയ്ക്ക് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതാണ്.

ഔദ്യോഗിക ചുമതലകളിൽ നിന്നും വിരമിക്കുന്നു എങ്കിലും ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ അവസരങ്ങളും സഹമേൽപ്പട്ടക്കാരെയും, വൈദീകരെയും, സഹായിക്കുന്നതിനും, ഇടവകകൾക്കും, സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും, സമൂഹത്തിനും ആവശ്യമായ ശുശ്രൂഷകൾ ദൈവം തരുന്ന കഴിവനുസരിച്ചു നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും ഉത്സുകനായിരിക്കും. അതിന് നിങ്ങളുടെ എല്ലാവരുടെയും പ്രാർത്ഥനയും സഹകരണവും തുടർന്നുംലഭിക്കുമെന്നും കർത്താവും ശക്തിപ്പെടുത്തുമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവ് യേശുമിശിഹായുടെ വാഴ്വുകളും , അനുഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

എന്ന് ക്രിസ്താബ്ദം 1999 ഫെബ്രുവരി 27-ാം തീയതി തിരുവല്ലാ സഭാ ആഫീസിൽ നിന്നും

(ഒപ്പ്)

അലക്സാണ്ടർ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ.

XVII MAR THOMA FAMILY CONFERENCE

Diocese of North America and Europe

Date: July 1-4, 1999

Place: Adams Mark Hotel, Houston, TX

***Theme:* Reconciliation in the Midst of Conflicts** (II Cor. 5:18)

Hosted by: **Trinity Mar Thoma Church,** Houston, TX

Celebrating 25 years of growth and service

Main Leaders:

Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theophilus Episcopa
Rt. Rev. Dr. Geevarghese Mar Theodosius Episcopa
The Rev. Dr. Cleophus J. LaRue, Jr. • Sister Joan Chunkappura, Ph.D. • Rev. Kurien George

Separate Programs for Children of age groups 4-7, 8-12 and 13-17.

For more information contact:

Rev. Cherian Joseph, *President* – (281) 261-4603 • M. A. Mathews, *Vice President* – (281) 933-1547
T. A. Mathew, *Secretary* – (713) 455-7469 • Abraham Edicula, *Registration* – (713) 664-5607

Message From The Diocesan Bishop

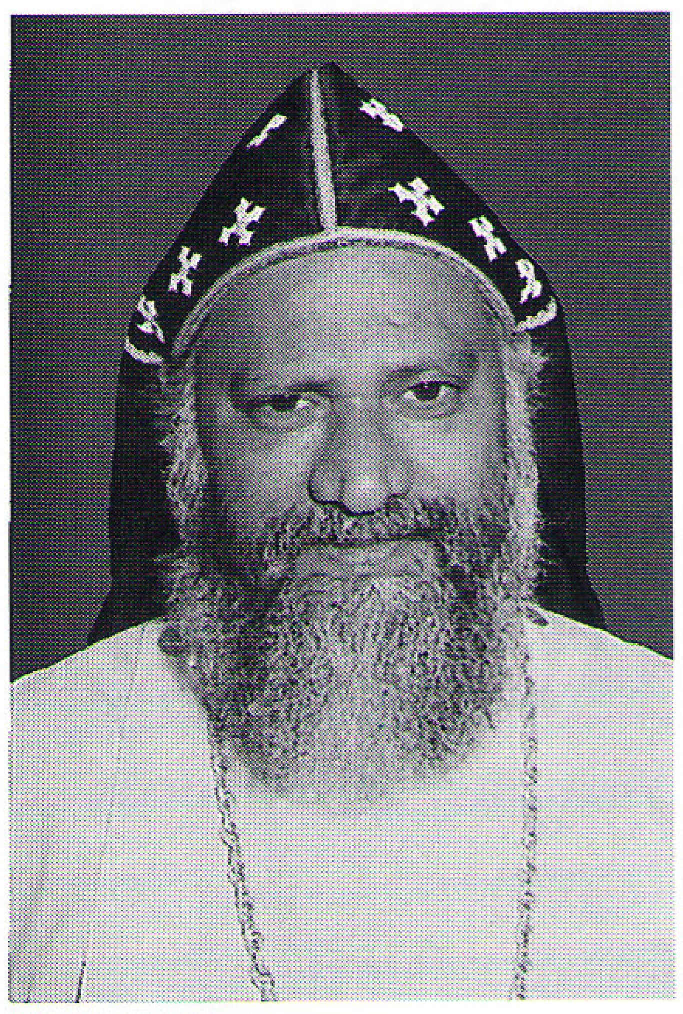

Dearly Beloved in Christ,

Easter has brought to us and the humanity a new hope of resurrection and opened up innumerable possibilities. In a world of fights and flights, bloodshed and hunger, everything looks dim, dark and disappointing. Christ coming out of the grave points towards the end of darkness and the beginning of a new life, the life eternal. The modern world is badly in need of the vision, mission and power of the resurrected Christ.

Ethnic wars, genocide, and religious conflicts all generate numerous problems for the world's community. The landless, homeless, jobless, and refugees become a threat to the peace and prosperity of the neighboring countries. Any murder calls for revenge by persons or communities who become objects of violence. Violence can never bring peace but only multiply violence. Negotiations, dialogues, and self-examination are better tools of peace than the weapons of wars. Modern man must learn the hard truth of creating, sustaining and promoting peace in the local as well as in the wider context. There is no winner or loser in the modern wars. All are the losers monetarily, militarily, geographically and ethically. We need to rethink whether we should work for peace.

The new Diocesan Assembly is meeting during the last week of April on Long Island. Now we have about 100 assembly members and 16 council members. The Diocesan structure has become strong and moving. We need to move further in ecumenical, evangelical and educating aspect of faith and its expressions. We have yet to get involved in the life of the community in which we are living. In our well-secured homes, we do not think about the insecure human beings around us. We have to financially support the strengthening of the weak and poor around us.

Rev. Oommen Philip, who has been the Diocesan/Bishop's secretary for the past two years, is leaving the Diocese to take the Vicarship at Bethel Mar Thoma parish in New Delhi. We owe him and his family much for his hard and useful service. Let us remember them in our prayers. Rev. K. Y. Jacob, the present vicar of the Chicago Mar Thoma Church, will be the new Diocesan/Bishop's secretary effective May 1, 1999. I hope and believe that his tenure will be a blessed time for the Diocese. A few clergy have been transferred to parishes in India, while a few clergy will be joining the parishes in this Diocese. Let us pray that the ministry of all our Achens be a blessed service to the Lord and His people wherever they are posted.

It is the undeserved gift of blessings from God that we receive and enjoy abundantly. But for the divine grace, none of us would have been in our present place or position. All of us as persons, families and Diocese need to thank God always for the amazing grace. John Newton, who wrote the popular hymn "The Amazing Grace" has written, "I am, in myself, incapable of standing a single hour without continual fresh supplies of strength and grace from the fountain-head."

Let me conclude with these lines from John Newton:

Amazing grace—how sweet the sound—that saved a wretch like me!
I once was lost but now am found, was bind but now I see.
'Twas grace that taught my heart to fear, and grace my fears relieved;
How precious did that grace appear the hour I first believed.
The Lord has promised good to me, His word my hope secures;
He will my shield and portion be as long as life endures.
Thru many dangers, toils and snares, I have already come;
'Tis grace hath brought me safe thus far, and grace will lead me home.

With prayers and blessings

Yours in Christ's Service,

The Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theophilus

104-ാമത് മാരാമൺ കൺവൻഷന് അനുഗ്രഹകരമായ തുടക്കം

ആത്മീയതയുടെ വറ്റാത്ത നീരുറവ തേടിയെത്തിയ ജനസഹസ്രങ്ങൾ സാക്ഷിനിൽക്കെ, പമ്പാനദിയുടെ വിശാലമായ മണൽപ്പുറത്ത് 104-മതു മാരാമൺ കൺവൻഷൻ മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ അഭിവന്ദ്യ ഡോ. അലക്സാണ്ടർ മാർത്തോമ്മ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. പന്തലും മണൽപ്പുറവും നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞ വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആത്മീയ ചൈതന്യത്തിൻെറ മാറ്റൊലികൾ നൽകികൊണ്ട് രണ്ടുമണിക്ക് മുഴങ്ങിയ മണിനാദത്തെ തുടർന്ന് റവ. ഏബ്രഹാം ലിങ്കൺ നയിക്കുന്ന ഗായകസംഘത്തോടു ചേർന്ന് ''പരിശുദ്ധപരനേ നിരന്തരം സ്തുതിപ്പിൻ ...' എന്ന ഗാനം ജനങ്ങൾ ആലപിച്ചപ്പോൾ മണൽപ്പുറം സ്തുതിയിൽ മുഖരിതമായി. സുവിശേഷപ്രസംഗസംഘം പ്രസിഡന്റ് അഭിവന്ദ്യ ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം സഫ്രഗൻ മെത്രാപ്പോലീത്ത, അഭിവന്ദ്യ ഡോ. ജോസഫ് മാർ ഐറേനിയസ് എപ്പിസ് കോപ്പാ, അഭിവന്ദ്യ ഡോ. സഖറിയാസ് മാർ തെയോഫിലോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ, അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ, അഭിവന്ദ്യ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ തിയഡോഷ്യസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ. അഭിവന്ദ്യ ഡോ. യുയാക്കിം മാർ കൂറിലോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ, അഭിവന്ദ്യ ജോസഫ് മാർ ബർന്നബാസ് എപ്പിസ് കോപ്പാ, അഭിവന്ദ്യ തോമസ് മാർ തിമോഥേയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ, അഭിവന്ദ്യ ഡോ. ഐസക് മാർ ഫീലിക്സീനോസ ് എപ്പിസ് കോപ്പാ, അഭിവന്ദ്യ ഡോ. ബിഷപ്പ് എം. സി. മാണി എന്നിവരും യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. സുവിശേഷസംഘം ജനറൽ സെക്രട്ടറി വെരി. റവ. ഡോ. പി. പി. ഏബ്രഹാം പ്രാരംഭപ്രസ്താവന ചെയ്തു. അഭിവന്ദ്യ ഡോ. അലക്സാണ്ടർ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ ഉദ്ഘാടന പ്രസംഗത്തിനുശേഷം റവ. ഡോ. സാമുവൽ ടി. കമലേശൻ മുഖ്യ സന്ദേശം നൽകി. റവ. എ. റ്റി. സഖറിയാ, പരിഭാഷപ്പെടുത്തി. 'മാർത്തോമ്മാ, സഭാ ഡയറക്ടറി', 'മാർത്തോമ്മാ വൈദിക ഡയറക്ടറി' എന്നിവ, അഭിവന്ദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി യോഗത്തിൽവച്ച് പ്രകാശനം ചെയ്തു . മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ ആശീർവാദത്തിനുശേഷം 4.30 ന് പ്രാരംഭയോഗം പര്യവസാനിച്ചു..

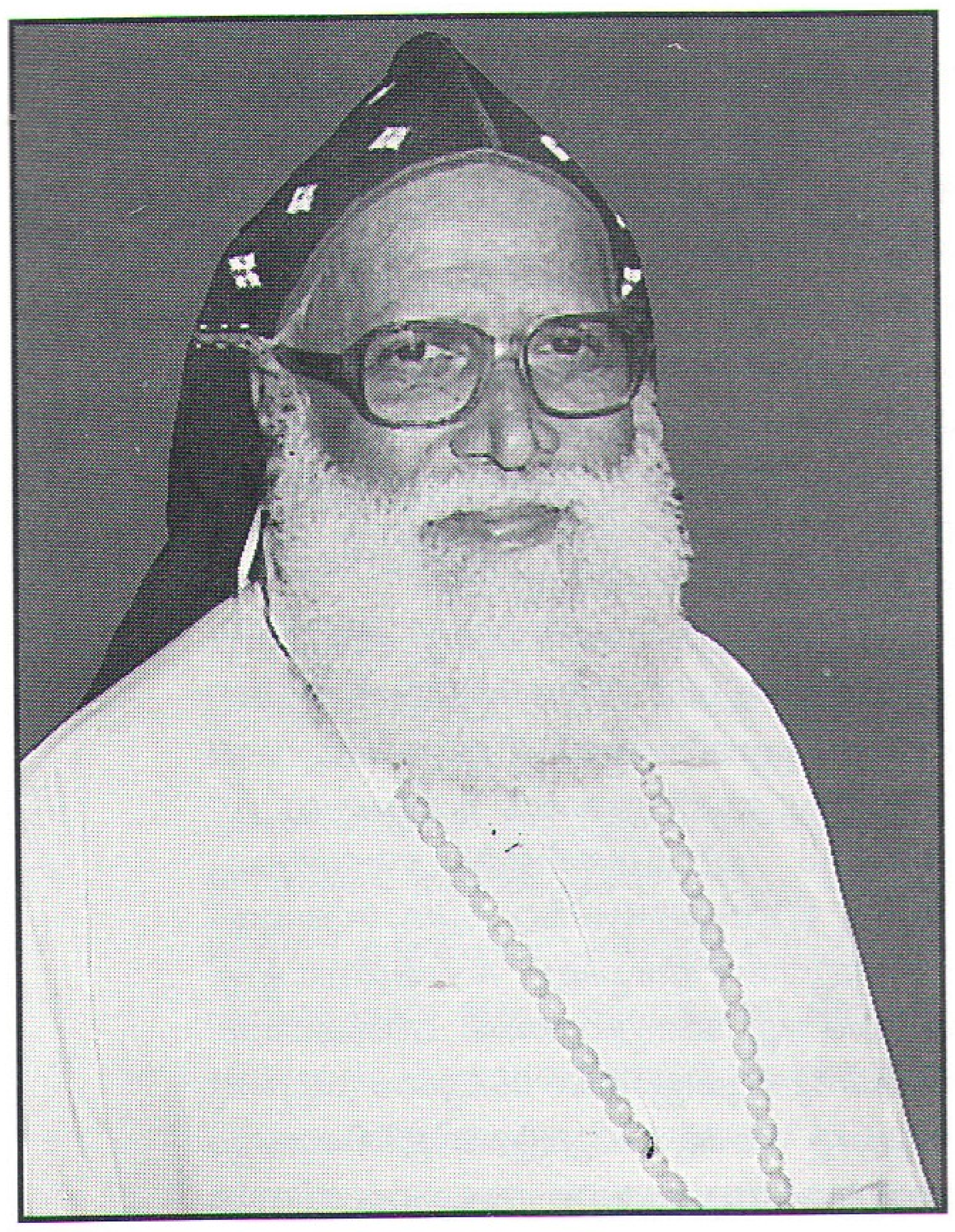

സുവിശേഷസംഘം പ്രസിഡൻറ്
അഭിവന്ദ്യ ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം സഫ്രഗൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ

ക്രിസ്തു : ദൈവരാജ്യത്തിൻെറ ഉദാത്ത മാതൃക

അഭിവന്ദ്യ ഡോ.അലക്സാണ്ടർ മാർത്തോമ്മ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ ഉദ്ഘാടന പ്രസംഗം

ദൈവത്തിൻെറ അതിരറ്റ കൃപയാൽ ഈ വർഷവും മാരാമൺ കൺവൻഷനായി ചേർന്നു വരുവാൻ ദൈവം നമ്മെ സഹായിച്ചതിനായി സ്തോത്രം ചെയ്യാം ദൈവവചനം ദൈവാത്മ ശക്തിയിൽ ഘോഷിക്കുന്നതിനും പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം അതു കൈകൊള്ളുന്നതിനും കഴിഞ്ഞ 103 വർഷമായി ദൈവം നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് അവസരം നൽകി. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൻെറ വളർച്ചയ്ക്കും, നിലനിൽപ്പിനും, ദൈവവചനം ഘോഷിക്കുന്നതും അതിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ ജീവിതങ്ങൾ പുതുക്കപ്പെടുന്നതും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടതിൻെറ ഫലമായാണ് ഈ കൺവൻഷൻ ആരംഭിച്ചതും, തുടർന്നു വരുന്നതും. വചനം, മനുഷ്യനായി ലോകത്തിൽ ജീവിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിനെ അറിയുന്നതും, സ്വീകരിക്കുന്നതും, അവനിൽ വേരൂന്നി കൂട്ടായ്മയിൽ വളരുന്നതും നിത്യജീവൻെറ അനുഭവം നമുക്ക് നൽകുന്നു.

ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയ യേശുക്രിസ്തുവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നാം ജീവിക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതും, നമ്മുടെ അയൽക്കാരെ സ്നേഹിക്കുന്നതും മൗലീകമായ ധർമ്മമായി നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. അപ്പോൾ അത് വ്യക്തിപരമായ ഒരു അനുഭവം മാത്രമല്ല, ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുന്ന കൂട്ടായ്മയുടെ അനുഭവമായി തീരുന്നു. അവിടെ

Cont'd on pg. 9

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ 1999: പ്രാരംഭയോഗം 14-2-99 2. 30 p.m.

പ്രസംഗകൻ: **റവ. ഡോ. സാമുവേൽ ടി. കമലേശൻ** *പരിഭാഷ: റവ. എ. റ്റി. സഖറിയ*

വേദഭാഗം: ***മർക്കോസ് 1: 14-20***

കർത്താവ് വിളിക്കുന്നു : അനുസരിക്കുക

മാരാമണ്ണിലെ പരിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ വീണ്ടും ആയിരിക്കുക എന്നത് എത്ര സന്തോഷകരമാണ്. ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നദീതടമാണിത്. ദൈവത്തിൻെറ വിളിയോടു പ്രതികരിക്കുക എന്നു മാത്രം ചിന്തിച്ച പൂർവ്വികർ ആരംഭിച്ച ഒരു വലിയ ശുശ്രൂഷ.വർഷം തോറും ഇതു ഓർത്തു ഒരുമിച്ചുകൂടുവാൻലഭിക്കുന്ന അനുഭവം. മാരാമൺ കൺവൻഷനിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് എനിക്ക് ഒരു ആത്മീയ തീർത്ഥാടനമാണ്.

പാലസ്തീനിൽ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുൻപ് ഉയർന്നു കേട്ട ദൈവീകആഹ്വാനം കർത്താവു നൽകിയ വിളി; അത് ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ളതാണ്. ഉത്തരവാദിത്വം നൽകുന്ന ദൈവവിളിയാണത്. ദൈവവിളി നമുക്കു നൽകുന്ന ഉത്തരവാദിത്വത്തെപ്പറ്റി ഈ വർഷത്തെ കൺവൻഷനിൽ ധ്യാനിക്കുവാൻ നമുക്കു ശ്രമിക്കാം. നാലു മേഖലകളിൽ ഈ ഉത്തരവാദിത്വം ദർശിക്കാം.

1) നാം ആരായിരിക്കണം എന്ന അവബോധം നമുക്കു നൽകുന്നതു ദൈവവിളിയാണ്.
2) കൂടുതൽ പങ്കാളിത്തം സമൂഹത്തിൽ നൽകുവാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന മനസ് ദൈവവിളി നൽകുന്നു.
3) ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള നിയോഗം ദൈവവിളിയിലൂടെ അറിയുന്നു.
4) സാക്ഷികളാകുവാൻ നമ്മെ ഒരുക്കുന്നു

നാം ആരായിരിക്കുന്നു, അതായിരിക്കണം എന്നു അവബോധം നമുക്കു നൽകുന്നത് ദൈവവിളിയാണ്.

ഗലീലയിൽ ആരംഭിച്ച കർത്താവിൻെറ ശുശ്രൂഷ പിതാവായ ദൈവം നിയോഗിച്ചതാണ്. ഈ ദൗത്യം തുടരുവാൻ സഭയെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വിളിയുടെ മൂന്നു പ്രധാന പടികൾ നമുക്കു ചിന്തിക്കാം.

1. ആദ്യശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ച വിളി

മുക്കുവൻമാരായ ഒരു സമൂഹമായിരുന്നു കർത്താവിൻെറ ആദ്യശിഷ്യന്മാർ. സാധാരണക്കാരെങ്കിലും അവർക്കും വലിയ സ്വപ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരുനാൾ രക്ഷകൻ അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിലേക്കു വരുന്നു. സമൂഹത്തിലെ കാണാതെപോയതിനെ അന്വേഷിച്ച് എത്തിയ രക്ഷകൻ. അവൻ അവരെ പേരുചൊല്ലി വിളിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ ചരിത്രം തിരുത്തിക്കുറിക്കുന്നവരാകുമെന്ന് അവരെ ബോദ്ധ്യമാക്കി.

ഈ ദൈവവിളിക്ക് ഒരു പ്രത്യേക പശ്ചാത്തലമുണ്ട്. അതു ശൂന്യമായതല്ല. വികാരവിചാരങ്ങൾക്ക് താല്ക്കാലികശമനം നൽകുന്ന ഒന്നല്ല ഇത്. ദൈവം ഭരിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള ക്ഷണമാണിത്. സൂര്യചന്ദ്രന്മാരും പ്രകൃതിമുഴുവനും ദൈവം എന്ന ഭരണാധികാരിയുടെ ശക്തി നമ്മെ വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ്. ഈ ക്രമീകരണങ്ങളിലേക്ക് അവൻ മുക്കുവ സുഹൃത്തുക്കളെ വിളിക്കുന്നു. അകന്നുകഴിഞ്ഞവർ ദൈവജനമാകുന്നു. പേരില്ലാത്തവരെ പേരു ചൊല്ലി വിളിക്കുന്നു.

ദൈവഭരണത്തെ സ്വീകരിക്കുന്ന അനുഭവമാണ് ദൈവരാജ്യ അനുഭവം. ദൈവഹിതത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതല്ലാതെ നമുക്കു മറ്റൊരു ദൗത്യമില്ല അവിടെ സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വ്യക്തത ഉണ്ടാകും.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ ദൈവരാജ്യത്തിൻെറ ഫലം പുറപ്പെടണം. ലോകം അതു ദർശിക്കണം.

യേശു നൽകുന്ന വിളി വ്യക്തിപരമാണ്. അവൻ ഓരോരുത്തരെയും പേരു ചൊല്ലി വിളിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരോടും വ്യക്തിപരമായി ഇടപെടുവാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

യേശുവിൽ വെളിപ്പെട്ട ഈ ഉദാത്ത മാതൃക അവൻ നമ്മിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. തള്ളപ്പെട്ടവരെയും പേരില്ലാത്തവരെയും അറിയുന്ന മനസ്സ് നമുക്കുണ്ടാകണം.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന ചാലകശക്തിയായി അവൻ നമ്മെ മാറ്റും. ഈ വിളി അംഗസംഖ്യ കൂട്ടുവാനുള്ളതല്ല. പിന്നെയോ ജീവിതം അർത്ഥവത്താക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന, ലോകം അറിയുന്ന വിളിയാണ്.

2. ചിതറിപ്പോകലിനു മുഖാന്തരമായ വിളി - അപ്പൊ. 8: 1-4

ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്ന അനുഭവമാണ്. ചിതറിപ്പോകൽ. അപ്പോസ്തലപ്രവർത്തികളിലെ അടിസ്ഥാനഭാഗമാണിത്. സ്തേഫാനോസിൻെറ രക്തസാക്ഷിമരണത്തിൻെറപശ്ചാത്തലം. സഭാചരിത്രത്തിലേക്ക് അപ്പോസ്തല പ്രവർത്തിയുടെ പുസ്തകം പ്രവേശിക്കുന്നു. 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒരു കഥാപാത്രത്തെകാണുന്നു ഫിലിപ്പോസ്. അത് അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ ഒരാൾ അല്ല. ഏഴുപേരിൽ ഒരുവനായ (6:5) ഫിലിപ്പോസ് ആണ്. അപ്പോസ്തലന്മാർ യെരുശലേമിൽ തന്നെ പാർത്തപ്പോൾ സാധാരണക്കാരായവർ ചിതറപ്പെട്ടു. ഭവനപരമായ സുരക്ഷിതത്വം അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. സ്വന്തദേശത്തു ലഭിക്കുന്ന ബഹുമാന്യത നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അതിരുകളില്ലാത്ത ദൈവരാജ്യ സുവാർത്ത ഘോഷിച്ചുകൊണ്ട് അതിരുകളില്ലാതെ അവർ സഞ്ചരിച്ചു. അവരുടെ നില നിൽപ്പിൻെറ അടിസ്ഥാനം തന്നെ ഈ സുവാർത്താഘോഷണം ആയിരുന്നു. ചന്ദനമരം മുറിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഓരോ വെട്ട് ഏൽക്കുമ്പോഴും അതു കൂടുതൽ സുഗന്ധം പരത്തിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും എന്നതു പോലെ അവർ ശക്തരായിത്തീർന്നു.

കേരളത്തിൽ നിന്ന് രണ്ടുതരം ചിതറിപ്പാർക്കൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്; (1) പണസമ്പാദനത്തിനായി വിദേശങ്ങളിൽ ചിതറിപ്പോയവർ (2) സുവിശേഷഘോഷണത്തിനായി ഭാരതത്തിൻെറ വിവിധ ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു ചിതറിപ്പോയവർ. അസാദ്ധ്യകാര്യങ്ങളെ സാധ്യമാക്കി തരുന്ന ദൈവ ത്തോടൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ് ഈ രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ. പുതിയനൂറ്റാണ്ടിലേക്കു നാം പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ചിതറിപ്പാർക്കൽ ഏതാണ്? ദൈവമേ, എൻെറ പൈതലിനെ അങ്ങേ കരങ്ങളിൽ എടുക്കണമേ, ഉപയോഗിക്കണമെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയുമോ? സമൂഹത്തിൻെറ ഉദ്ധാരണത്തിനായുള്ള ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ സമർപ്പിക്കുമോ. അവർ യേശുവിൻെറ നാമത്തിൽ എല്ലായിടത്തുംപോയി. അവരുടെ ജീവിതം മനോഹരമായ ഒരു ഗാനമായി മാറി.

3. ഫിലിപ്പോസിനു ശമര്യയിലേക്കു വിളി അപ്പോ. 8: 5, 12.

അതു രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാനുള്ള യാത്രയായിരുന്നു. ദൈവം നമ്മെ വിളിക്കുമ്പോൾ അവൻ നമ്മെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും. സ്വയം രക്ഷപെടുവാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് അവൻ ജീവിതത്തെ ഉയർത്തും. സ്വന്തദേശത്തുനിന്നും ധ്രുവീകരിക്കപ്പെട്ടു കേന്ദ്രദേശവുമായി ബന്ധമില്ലാതിരുന്ന ശമര്യരുടെ രൂപാന്തരത്തിനായുള്ള വിളിയാണിത്. കുടുംബങ്ങളിൽ

റവ. ഡോ. സാമുവൽ ടി. കമലേശൻ

നാം പലപ്പോഴും ധ്രുവീകരിക്കപ്പെട്ടു കഴിയുന്നതിനാൽ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാതെ പോകുന്നില്ലേ. എവിടെയാണ് നാം നിൽക്കുന്നത് ? ഒരിക്കലും ഇളകാത്ത ഒരു രാജ്യം ദൈവം നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. (എബ്രാ. 12:28). ഒരിക്കലും നാടുനീങ്ങാത്ത രാജാവ് (എബ്രാ. 13:8). ഇന്നും അവൻ നമ്മോടുകൂടെയുണ്ട്. ഭാരതത്തിൽ തള്ളപ്പെട്ടു കഴിയുന്നുവർ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് അകന്ന് കഴിയുന്നവർ അനേകരുണ്ട്. അവർ പറയുന്നു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും. (മർ. 1: 40) അവർ യാചിക്കുന്നു. അവിടെ മനസ്സലിവോടുകൂടി പ്രവർ ത്തിക്കണം. മനസ്സലിവ് ഏറ്റവും ശക്തമായ വാക്കാണ്. വിപ്ലവകരമായ ഒരു വിമർശനമാണ് മറ്റുള്ളവരുടെ ഹൃദയവേദന നാം അനുഭവിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ്. മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ, മാനസികമായി ഹൃദയപൂർവ്വംതന്നെ മറ്റുള്ളവർക്കായി വേദനപ്പെടുന്നതാണ്. അവൻെറ വിളി കേട്ട് അവനെ അനുസരിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ നഷ്ടമെന്ന് കരുതുന്നത് നാം നേട്ടമാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

ഈ വിളി നമുക്ക് ഒരു സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധത നൽകുന്നു. മറ്റുസമൂഹങ്ങളെയും ആലിംഗനം ചെയ്തു സ്വീകരിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ദൈവവിളി. വേർപാടിൻെറ നടുച്ചുവർ തകർത്തുകളയുന്ന ദൗത്യത്തിനായുള്ള വിളി.

സഭയുടെ അനുഭവത്തിലേക്കു വരുന്നവരോടുള്ള നമ്മുടെ സമീപനം എങ്ങനെയാണ്. നമ്മെ അവർക്കായി സമർപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? സഭ എന്നതിനേക്കാൾ മനുഷ്യനു വിലകല്പിക്കണം. ജീവിതത്തിൻെറ വൈരുദ്ധ്യത്തിൽ നിന്ന് ജീവിതത്തിൻെറ വിശ്വസ്തതയിലേക്കു നീങ്ങുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം. ഇത് ആശയതലത്തി ലല്ല, അനുഭവത്തിൽ ദർശിക്കണം. ജീവിതവൈരുദ്ധ്യമില്ലാത്ത സമൂഹം എന്നു പറയുകയും, അതു പുലർത്താതിരിക്കയും ചെയ്താൽവളർന്നു വരുന്ന സമൂഹം നിരാശരാകും. നാമിത് അറിയാവുന്നവരാണ്. ആധുനിക സമൂഹത്തിൻെറ പ്രശ്നം അറിയേണ്ടത് അറിയില്ല എന്നതല്ല, അറിവിനെ അവഗണിക്കുന്നു എന്നതാണ്.

കർത്താവ് നമ്മെ പേരുചൊല്ലിവിളിക്കുന്നു. അത് തിരിച്ചറിയാം. അനുസരിക്കാം. ●

Cont'd from pg. 7

സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങൾ സ്നേഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉറപ്പാക്കപ്പെടുന്നു. ഓരോ വ്യക്തിക്കും സ്വന്തമായ ഇഷ്ടങ്ങളും അനിഷ്ടങ്ങളും ഉണ്ട്. അതു ദൈവ ഇഷ്ടത്തിന് കീഴ്പ്പെടുത്തുമ്പോഴാണ് ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിനും, പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും സാധ്യമാകുന്നത്. വ്യക്തി ജീവിതവും,സാമുഹിക ജീവിതവും, ദൈവ ഇഷ്ടത്തിന് കീഴ്പ്പെടുത്തി ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുമ്പോൾ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകും. സ്നേഹവും, സത്യവും, നീതിയും, സമാധാനവും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങളാണ്. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ മാരാമൺ കൺവൻഷന്റെ പൊതുവായ ചിന്താവിഷയം ദൈവരാജ്യം എന്നതായിരുന്നു.

ഈ വർഷം ഈ അനുഭവത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത് എങ്ങനെ, എന്നുള്ളത് നമ്മുടെ മുഖ്യ ധ്യാനവിഷയമായി തീരണം എന്ന് താൽപര്യമുണ്ട്. ഇക്കാലത്ത് ഇത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തു ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കമാത്രമല്ല, തന്റെ ജീവിതംകൊണ്ട് അത് വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സാക്ഷികളായിരിപ്പാനും ദൈവം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ''പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളുടെ മേൽവരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തി പ്രാപിച്ച് യെറുശലേമിലും, യഹുദ്യയിലും ശമര്യയിലും ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളം എന്റെ സാക്ഷികൾ ആകും. (അ.പ്ര. 1:8) എന്ന ദൈവവചനം ഓർക്കാം. നമ്മുടെ സ്വന്തശക്തിയാൽ ഇത് സാദ്ധ്യമല്ല. അതിനാൽ അത്രേ ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾക്കായി അയച്ചുതന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മശക്തി നാം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അവൻ നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കയും, ശക്തീകരിക്കയും ചെയ്യും. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം നമ്മിൽ വെളിപ്പെടും. തമ്മിൽ തമ്മിൽ കരുതുന്നതിനും ഭാരങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതിനും, അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം കൂട്ടായ്മ ജീവിതത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഇടയാകും അവിടെ ദീർഘക്ഷമയും, ദയയും,പരോപകരാവും, വിശ്വസ്തതയും, സൗമ്യതയും, ഇന്ദ്രീയജയവും പൊതുജീവിതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും, അങ്ങനെ നാം ക്രിസ്തുവിലുള്ള പുതുജീവന്റെ സാക്ഷികളായി ഭവിക്കും.

ഇങ്ങനെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത് വാക്കുകൊണ്ടും, ജീവിതംകൊണ്ടും, സേവനങ്ങൾ കൊണ്ടും ആയിരിക്കും യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള പുതുജീവനെക്കുറിച്ച് മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കുന്നത് നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക അനുഭവമായിത്തീരും. അപ്പോൾ സ്നേഹത്തിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നതും, സന്തോഷമായിത്തീരും. മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രയാസങ്ങളിൽ അവരോട് സഹതപിക്കുന്നതും, അവരെ അതിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതും, സന്തോഷ അനുഭവമായി ഭവിക്കും. കാരാഗ്രഹത്തിൽ ആയിരുന്നപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ എന്ന് പൗലോസ് അപ്പോസ്തലന് ആഹ്വാനം നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞത് ഈ അനുഭവം കൊണ്ടാണ്.

നാം ഭാരതത്തിൽ വസിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഈ രാജ്യത്ത്, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സാക്ഷികളായി ജീവിക്കുമ്പോൾ രണ്ട് പ്രത്യേക കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്ന്, വിവിധ മതാനുയായികൾ ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുന്ന രാജ്യമാണ് ഭാരതം. വിവിധ മതവിശ്വാസങ്ങൾ പുലർത്തുന്നവർ ഉൾപ്പെടുന്ന സമൂഹത്തിൽ നാം ജീവിക്കുമ്പോൾ അന്യോന്യം ആദരിക്കുവാനും അവരുമായി സൗഹൃദം പുലർത്തുവാനും, പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും മറ്റുള്ളവരിലുള്ള നന്മ എന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കണം. അവരവർ അറിയുന്നപ്രകാരം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ ഭക്തി, ദൈവം ആദരിക്കുന്നുയെന്ന് കോർന്നല്ല്യോസിനോടുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ പത്രോസ് പറയുന്നത് അപ്പോ: പ്രവർത്തി. 10:35 ൽ നാം വായിക്കുന്നു. അതേസമയം യേശുക്രിസ്തുവിൽ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പാപമോചനത്തിന്റെയും, ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെയും അനുഭവം സ്നേഹത്തോടുകൂടെ മറ്റുള്ളവർക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുവാനും സാധിക്കണം. അത് സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ പുലർത്തുന്നതിൽ കൂടിയാണ് ഫലകരമാകുന്നത്. ഒരുമിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്ക് സേവനം ചെയ്യുന്ന പരിപാടികളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതും, സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ സഹായകരമായിത്തീരും. പ്രത്യേകിച്ചും സമൂഹത്തിൽ പുറംതള്ളപ്പെട്ടവരേയും, സാമ്പത്തീകക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നവരേയും സഹായിക്കുന്നതിൽ കഴിയുന്നത്ര ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കണം. ഇപ്രകാരമുള്ള ആഹ്വാനം ഈ കൺവൻഷനിൽ ലഭിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അനേക സാമുഹിക സേവനപദ്ധതികൾ ആരംഭിച്ചു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അയിത്തം ശക്തിയായി ആചരിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അതിനെതിരായി എല്ലാവരേയും ചേർത്ത് പന്തിഭോജനങ്ങൾ നടപ്പാക്കി, വിദ്യാലയങ്ങൾ തുറന്നു കൊടുത്തു, ഭവനദാന പ്രസ്ഥാനത്തിന് നൽകിയ നേതൃത്വം കേരളത്തിനാകെ മാർഗ്ഗദീപമായി, നിരാലംബരെ പാർപ്പിച്ച് ശുശ്രുഷിക്കുന്നതിനായി അനേകം മന്ദിരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. മദ്യവിപത്തിനെതിരായി കൂട്ടായുള്ള ശബ്ദം ഉയർത്തി. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടപ്പായിരിക്കുന്ന പഞ്ചായത്ത് പദ്ധതികൾ ഇപ്രകാരം ജാതി മതഭേദമെന്യേ ഒരുമിച്ച് സ്നേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിൽ പൊതുജനനന്മയ്ക്കായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവസരങ്ങൾ നല്കുന്നു. അത് ഏതെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയുടെ താൽപര്യസംരക്ഷണത്തിന് ദുരുപയോഗപ്പെടുത്താതെ സൂക്ഷിക്കണം. കൂടാതെ ഒരോരുത്തരും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജോലികൾ, ഉദ്യോഗങ്ങൾ എന്നിവ പൊതുജനസേവനം എന്ന മനോഭാവത്തിൽ നിർവഹിക്കണം.

അതോടൊപ്പം എല്ലാ മതവിഭാഗക്കാർക്കും അവരവരുടെതായ വിശ്വാസം പുലർത്തുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് യാതൊരു തടസവും ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല. ഭാരതത്തിലെ പൗരന്മാർക്കെല്ലാവർക്കും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭരണഘടന ഇപ്രകാരമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പ് വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് യാതൊരു കാരണത്താലും നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ല. അതേ സമയം ഈ സാതന്ത്ര്യം മതപരിവർത്തനത്തിനായി ദുരുപയോഗിക്കുന്നു എന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരെ ഒരു ആരോപണം ചില സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്. നിർബന്ധത്താലോ, തെറ്റായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചോ ആരും മതപരിവർത്തനം ചെയ്യിക്കുവാൻ പാടില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള തെറ്റായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുവോ എന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളും ആത്മപരിശോധന ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് തിരുത്തേണ്ടതുമാണ്. അതേ സമയം സുവിശേഷ ഘോഷണം, സാമൂഹിക സേവനം എന്നിവ നമ്മുടെ ചുമതലയാണെന്ന് ഓർക്കണം. അതിൽ നിന്ന് ഭീരുത്വം മൂലം ഒഴിഞ്ഞ് മാറുവാനും പാടില്ല.

രണ്ടാമത്, അടുത്ത കാലത്ത് ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കെതിരെ എതിർപ്പ് ഉണ്ടാകുന്നത് നാം അറിയുന്നു. അത് എങ്ങനെ അഭിമുഖീകരിക്കണമെന്നത് യേശുക്രിസ്തു കാണിച്ച് തന്നിട്ടുണ്ട്. ദോഷത്തെ വെറുക്കയും, ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ വെറുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവരോട് ക്ഷമിക്കുന്നതും, അവരിൽ സന്മനസുണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും നമ്മുടെ ചുമതലയാണ്, എന്ന് യേശുക്രിസ്തു പഠിപ്പിക്കയും, തന്റെ ജീവിതത്തിൽ അത് വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനാവശ്യമായ ക്ഷമാശീലം അഭ്യസിക്കുവാനും വേദനകൾ സഹിക്കുവാനും നമുക്ക് സാധിക്കണം. കഷ്ടത്തിലാകുന്നവരെ നമ്മുടെ കഴിവ് ഉപയോഗിച്ച് ശുശ്രൂഷിക്കയും വേണം. സഹനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടെയാണ് വിജയം നേടേണ്ടതെന്ന് യേശുക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ കൂടെ വെളിപ്പെടുത്തി. ഭാരതത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുന്നതിന് മഹാത്മാ ഗാന്ധി ആ മാർഗ്ഗം തന്നെ സ്വീകരിച്ചു, മാർട്ടിൻ ലൂഥർ കിംഗ്, നെൽസൺ മണ്ടേല ആദിയായവരും രാഷ്ട്രീയ രംഗത്ത് ഈ മാർഗ്ഗം പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിൻഗാമികളായ നാമും ക്രൂശിൽ കൂടെയുള്ള വിജയത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടവരാണ്.

യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും, നീതിയുടെയും, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെയും പങ്കാളികളായി നാം തീരുന്നു ഈ വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ ചുമതലയാണ്. എന്നാൽ അത് വാക്കുകൾ കൊണ്ട് പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ പോരാ; നമ്മുടെ കുടുംബ ജീവിതത്തിലും, സാമുഹിക ബന്ധങ്ങളിലും ഇടവക ജീവിതത്തിലും, സ്നേഹകൂട്ടായ്മയുടെ സന്തോഷം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ കുടുംബ ജീവിതത്തിലും, ഇടവകജീവിതത്തിലും, അനൈക്യവും, ശണ്ഠയും വെളിപ്പെടാറുണ്ടെന്നുള്ളതും, അയൽക്കാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ കാണാതിരിക്കുന്നതും നമ്മുടെ കുറവാണെന്ന് സമ്മതിക്കണം. മാത്രമല്ല മദ്യപാനം, ധൂർത്ത്, ആദിയായ ദോഷങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിലും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും സമ്മതിക്കയും, ഏറ്റുപറയുകയും വേണം. അതിൽനിന്ന് ജനങ്ങൾ വിടുവിക്കപ്പെടുന്നതിനായി അനുതാപഹൃദയത്തോടുകൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം കാണാതെ പോയതിനെ, തിരഞ്ഞ് രക്ഷിപ്പാനുള്ള യേശുവിന്റെ രക്ഷണ്യ പ്രവൃത്തി നമ്മിൽ കൂടെ തുടരണം. ഇടവകയിലുള്ള എല്ലാ കുടുംബങ്ങളും, സ്നേഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയും, സന്തോഷവും അനുഭവിക്കണം, അതിന് താൽപര്യപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന അനേകം ചെറിയ ഗ്രൂപ്പുകൾ ഇടവകകളിൽ സജീവമാകണം. ആരാധനയിലും, ദൈവവചനപഠനത്തിലും, ശക്തിയും, പരിജ്ഞാനവും അനുഭവിക്കണം. അങ്ങനെ നാം കർത്താവിന്റെ സാക്ഷികൾ ആയിത്തീരും. ഇപ്രകാരം വ്യക്തികളിലും, സഭ ഒന്നായും, സാക്ഷ്യം പുതുക്കപ്പെടുവാൻ ഈ വർഷത്തെ മഹായോഗം സഹായകരമായിതീരുവാൻ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കാം നമ്മെ സമർപ്പിക്കാം.

●

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ 15-2-99 10. 30 a.m.

പ്രസംഗകൻ: **ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ഗുഡ്ഹ്യൂ** *പരിഭാഷ:* റവ. ഡോ. എബ്രഹാം കുരുവിള

വേദഭാഗം: ***സങ്കീ. 33: 1-4***

ദൈവത്തിൻെറ ലോകത്തിൽ ദൈവവചനം

ദൈവത്തെ അറിയേണ്ടതും ദൈവ പരിജ്ഞാനത്തിൽ നിലനിൽക്കേണ്ടതും അനിവാര്യമാണ്. അതിൽനിന്നും ആരും ഒഴിവാകുവാൻ പാടില്ല. കഥ വായിച്ചാൽ കഥാപാത്രത്തെക്കുറിച്ചാണ് നാം അറിയുന്നത്. എന്നാൽ ദൈവത്തെ അറിയുന്നത് അതുപോലെയല്ല.

നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ദൈവത്തിൻെറ സർവ്വസൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ ചിന്ത പിതാവായ ദൈവത്തിൻെറ ലോകം എന്നതാണ്. നാം ആര് എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ദൈവസ്വഭാവമാണ്. ദൈവത്തിൻെറ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഈ ഭാഗത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിൻെറ വിശ്വസ്തത എന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തെയും ദൈവവചനത്തെയും നാം വിശ്വസിക്കണം. ദൈവസ്വഭാവത്തെ വിശ്വാസം കൊണ്ടാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ദൈവത്തിൻെറ വചനം വിശ്വസ്തതയുള്ളതായതിനലാണ് നാം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസ്തരായിരിക്കേണ്ടത്. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നത് ഇല്ലായ്മചെയ്യുവാൻ നാം അഹോരാത്രം പോരാടണം. ഭൂമി ദൈവഭയത്തിലും വിശ്വസ്തതയിലും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാം ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിയാൻ കാരണം വിശ്വസ്തതയാണ്. ദൈവത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠസ്വഭാവങ്ങളായ നീതി, വിശ്വസ്തത ഇവയെല്ലാം സങ്കീർത്തനക്കാരൻ വിവരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ആണ് ദൈവം പ്രവർത്തിയ്ക്കുന്നത് ദൈവത്തിൻെറ കല്പനപ്രകാരം ഓരോകാര്യവും ഉരുവായി. ഈ വസ്തുത ഗതകാലതലമുറയേക്കാൾ ഇന്നിൻെറ മക്കൾക്കറിയാം.

പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ വിസ്തീർണ്ണം നിർവ്വചിക്കുന്നതിന് അപകസ്തമാണ്. നമ്മുടെപിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം ഭൂമിയിലെ സകല ചരാചരങ്ങളെയും മനുഷ്യരെയും സൃഷ്ടിച്ചത്. ദൈവമാണ് ലോകത്തിൻെറ യജമാനൻ. പ്രത്യുത ആ ലോകത്തിൻെറ യജമാന്മാരല്ല. (സങ്കീ. 33:8). ദൈവഭയത്തേക്കാൾ ഭക്തിയാണ് അത്യന്താപേക്ഷിതം. ദൈവഹിതം പ്രപഞ്ചത്തിലൂടെവെളിപ്പെടുന്നു. (യെശ. 40: 12) ദൈവത്തിൻെറ സൃഷ്ടിപ്പിൻെറ ഭയങ്കരമായ കാര്യങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുന്ന ഭൂമിയിലൂടെ നാം പ്രയാണം ചെയ്യുമ്പോൾ പിതാവിൻെറ വകയാണെന്ന് പറയണം. കടലിലെ തിരമാലകളിലൂടെ നാം ദർശിക്കുന്നത് ദൈവത്തിൻെറ നിസ്തുലമായ മഹത്വമാണ്. (സങ്കീ. 33: 10-17) ൧ ദൈവത്തിൻെറ ശക്തിയാണ് ഭൂമിയെ ഭരിക്കുന്നത്. ലോകത്തിൻെറ ശക്തിയല്ല പ്രബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ദൈവത്തിൻെറ ശക്തിയാണ്. ഭൂമിയിലെ സകലത്തെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ദൈവത്തിൻെറ ശക്തിയാണ് എന്ന് വിശ്വാസമുണ്ടോ?

ഫറവോൻെറയും നെബുക്കദ്നേസ്സറിൻെറയും യെഹസ്കിയാ രാജാവിൻെറയും ബുദ്ധി യും ആലോചനയുമല്ല നിലനിന്നത് മറിച്ച് ദൈവത്തിൻെറ ആത്യന്തികമായ പ്രവർത്തനമാണ്. യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കുവാനായി ജനം അലമുറയിട്ടപ്പോൾ പീലാത്തോസ് ചാഞ്ചാടി. റോമാസാമ്രാജ്യമോ, യേശുവിൻെറ ശത്രുക്കളോ ആരാണ് വിജയം വരിച്ചത്? എന്നാൽ പിതാവായ ദൈവത്തിൻെറ ശക്തിയാണ് ആത്യന്തികമായി വിജയം വരിച്ചത്?

യോഹന്നാനെ ദൈവം വിളിച്ച് വേർതിരിച്ച് ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു. അധികാരവും ശക്തിയും ദൈവത്തിലാണ് പീഡിപ്പിക്കുന്ന ആരിലും അല്ല.

സങ്കീ. 18: 22 - അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നു, ലോകത്തെ കരുതുന്നു. വാക്യം: 18-ൽ ദൈവം നമ്മോട് പറയുന്നത് ഈ വചനങ്ങൾ ധ്യാനിച്ച്

ARCHBISHOP R. H. GOODHUE

അനുഗ്രഹം പ്രാപിപ്പാനാണ്. യഹോവയുടെ ദൃഷ്ടി പ്രത്യാശക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നവരുടെ മേൽ ഉണ്ട്. ദൈവത്തെ നാം പിതാവായാണോ സങ്കല്പിക്കുന്നത്? വ്യക്തമായും സ്പഷ്ടമായും യഹോവയുടെ ദൃഷ്ടി നമ്മുടെ മേൽ ഉണ്ട്. മരണം ഭൗതികമായും ആത്മീകമായും അർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കണം. ലോകത്തിൽ ദൈവത്തിൻെറ വചനം അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മെ ഒരോരുത്തരെക്കുറിച്ചും ദൈവത്തിന് കരുതലുണ്ട്. ദൈവവചനം എടുത്ത് ദൈവം വലിയവനെണന്ന് സാക്ഷിക്കാൻ കഴിയണം.

ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിനു മൂന്നു കാരണം ഉണ്ട്.

1) പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയുള്ളതെല്ലാം ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു.

2) രാജാവായി വാഴുന്നു.

3) അവനിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരെ കരുതുന്നു.

ദൈവസ്തുതിയെക്കുറിച്ചാണ് ഈ കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നത്. മനോഹരമായ ദൈവത്തിൻെറ കരവിരുത് കണ്ട് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കണം. സ്തുതി ഉചിതം ആണ്.

സ്തുതി എന്നത് വാക്കുകളിലല്ല, ഹൃദയത്തിൻെറ അഭിനിവേശവും ആഗ്രഹവും ആണ്. ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാതിരിക്കുന്നതിൻെറ കാരണം നാം നീതിമാന്മാരല്ല എന്നതാണ്. നീതി എന്നത് സമഗ്രമായി ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്. അബ്രഹാം ദൈവവുമായി നേരായ ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. അതാണ് അവന് നീതിയായി കണക്കാക്കുന്നത്. യേശുവിൽകൂടിയുള്ള നീതി മൂലമാണ് നാം നീതിമാന്മാരായി കണക്കാക്കുന്നത്. പാപം ഏറ്റുപറയുമ്പോൾ മാത്രം ആണ് നാം നീതിമാന്മാരായി കണക്കാക്കുന്നത്. കർത്താവായ യേശുവിനെ രക്ഷിതാവ്വായി ഹൃദയത്തിൽ അംഗീകരിച്ചതാണ് സ്തുതിക്കു യോഗ്യമായത്.

ഇയ്യോബ് നീതിമാനായിരുന്നു. (ജോബ്. 1: 8) സാത്താൻ ഇയ്യോബിനോട് ദോഷം ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിലാശ്രയം വയ്ക്കുന്ന നീതിമാനായിരുന്നു. ദൈവം തന്നെ ഇയ്യോബ് നീതിമാനായിരുന്നു എന്ന് സാക്ഷിക്കുന്നു.

സ്തുതി മാറ്റപ്പെടാൻ കാരണം 2 കാര്യങ്ങളാണ്.

1) ദൈവം ദാനമായിതരുന്നതല്ല സ്വന്തം നിലയീൽ നാം നീതിമാൻമാരാകുന്നത് എന്ന അഹംഭാവം സ്തുതി മാറ്റപ്പെടാൻ കാരണം ആണ്.

2) ഇയ്യോബിനെപ്പോലെ നാം നീതിമാന്മാരായി ജീവിക്കാതിരുന്നാൽ സ്തുതി മാറ്റപ്പെടാം.

വേദന നമ്മെ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് നയിക്കട്ടെ. ദൈവത്തിൽനിന്ന് അകറ്റാതിരിക്കട്ടെ. വേദനയ്ക്ക് പുതിയ ഒരു മാനം കണ്ടെത്താനായി നാം ശ്രമിക്കണം. വേദന മനുഷ്യൻെറ കൂടപ്പിറപ്പാണ് എന്നാൽ വേദനയിൽ ദൈവമഹത്വം കാണണം .മുറിവുകളുടെ മധ്യത്തിൽ ദൈവത്തെ കാണണം. പിതാവായ ദൈവത്തിൻെറ ലോകം ആണ് ഇത് എന്ന് ക്രിസ്തു അറിഞ്ഞിരുന്നു. മത്തായി : 11-21) കർത്താവിൻെറ സന്ദേശം തള്ളിക്കളഞ്ഞജനം പ്രതികരിക്കാതിരുന്ന ജനം (മത്തായി 11: 25) കർത്താവിൻെറ പ്രതികരണം പറയുന്നു തൻെറ ശുശ്രൂഷയിൽ മടുപ്പുണ്ടായപ്പോൾ പിതാവായ ദൈവത്തിൻെറ മുഖത്തേക്ക് നോക്കുന്നു. നമുക്കും പിതാവായ ദൈവത്തിൻെറ മുഖത്തേക്ക് നോക്കുവാനായി സാധിക്കുമോ?

യോഹ: 14-ാം അദ്ധ്യായം... പിതാവിൻെറ മുഖത്തേക്ക് നോക്കുവാനും ആശ്രയിക്കുവാനും ശിഷ്യന്മാരോട് പറയുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഭവനത്തിലേക്ക് കണ്ണ് ഉയർത്താനായി യേശു ശിഷ്യന്മാരോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പിതാവായ ദൈവത്തിൻെറ ലോകം എന്ന മോഹത്തോടെജീവിക്കാൻ കർത്താവ് ആഹ്വാനം നൽകുന്നു. റോമർ: 8: 31- അഞ്ച് കാര്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. ഇതിന് മറുപടി ഇല്ല.

1. ദൈവം നമുക്ക് അനുകൂലം എങ്കിൽ ആർ നമുക്ക് പ്രതികൂലം?

ദൈവകരങ്ങളിൽ നിന്നും നമ്മെ പിടിച്ചുപറിക്കാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല.

2. സ്വന്തപുത്രനെ ആദരിക്കാതെ നമുക്ക് ഏൽപിച്ചുതന്നവൻ

ദൈവം ഏറ്റവും വലുത് ചെയ്തുവെങ്കിൽ ചെറുത് ചെയ്യാതിരിക്കുമോ? നമുക്കുവേണ്ടി ദൈവം എല്ലാം കരുതുന്നവൻ. റോമർ 8: 33- ദൈവം നമ്മെ സ്വന്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

3. ശിക്ഷാവിധിക്കുന്നവൻ ആർ?

നമുക്കുവേണ്ടി അവൻ മദ്ധ്യസ്ഥത വഹിക്കുന്നു.

4. ക്രിസ്തുവിൻെറ സ്നേഹത്തിൽ നിന്നും നമ്മെ പിൻതിരിപ്പിക്കുന്നത് എന്ത്?

5 ദൈവത്തിൻെറ സ്നേഹത്തിൽ നിന്നും വിട്ടു നിൽക്കുവാനോ?

പിതാവായ ദൈവത്തിൻെറ ലോകത്തിൽ അവൻ അധികാരം നൽകുന്നു. പിതാവായ ദൈവത്തിൻെറ ലോകത്തെ പരിപാലിപ്പാനായി അവൻ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ●

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ 1999 : 15-2-99 2. 30 p.m.

പ്രസംഗകൻ: **റവ. ഡോ. സാമുവേൽ ടി. കമലേശൻ** *പരിഭാഷ:* റവ. എ. റ്റി. സഖറിയ

വേദഭാഗം: ***പത്രോസ് 2:8-10***

വേർപാടിൻെറ നടുച്ചുവർ ഇടിച്ചുകളയുന്ന ആർദ്രത

റവ. ഡോ. സാമുവേൽ ടി. കമലേശൻ

സഭ വിളിക്കപ്പെട്ട സമൂഹമാണ്. സഭയ്ക്ക് എങ്ങനെ സമൂഹത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാം.

- സഭ ആത്യന്തികമായ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു.
- മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ അഭിമാനത്തിനുവേണ്ടി സഭ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മനുഷ്യത്വത്തിനു മാനം നൽകുന്ന പ്രവർത്തികൾ
- ധാർമ്മികമായ ദിശാബോധം സഭ നൽകുന്നു.
- യഥാർത്ഥമായ മനുഷ്യ സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.
- അസ്ഥിത്വമുള്ളതും, സ്വാർത്ഥപരമല്ലാത്തതുമായ ശുശ്രൂഷ സഭ ചെയ്യുന്നു.

എന്നും നിലനിൽക്കുന്നതും ശക്തവുമായ ശുശ്രൂഷയാണ് സഭ നിർവഹിക്കേണ്ടത്.

1. ദൈവത്തിൻെറ വിളി നമുക്കു സ്വത്വ ബോധം തരുന്നു.

മർ : 1:39-45 വരെയുള്ള ഭാഗത്ത് കുഷ്ഠരോഗിയെ സൗഖ്യമാക്കുന്ന സംഭവം കാണാം. കർത്താവിൻെറ മനസലിവാണ് അവിടെ പ്രകടമാകുന്നത്. കുഷ്ഠരോഗി, മനുഷ്യൻ എന്ന ആത്മബോധംതന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. മനുഷ്യ സമൂഹബോധത്തിൽ അവൻ തള്ളപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലും വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ തള്ളപ്പെട്ടവർ അനേകരുണ്ട്. യേശു മനസലിഞ്ഞു എന്ന് മർക്കോസ് വിവരിക്കുന്നു. മനസലിവ് അധികാരത്തിൽനിന്നല്ല ഉളവാകുന്നത്. അത് ഹൃദയപൂർവ്വമായ ഒരു വികാരമാണ്. കുഷ്ഠരോഗിയെ യേശു സ്പർശിച്ചു. ദൈവത്തിൻെറ വിശുദ്ധി കുഷ്ഠരോഗിയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. സമൂഹത്തിൻെറ കുഷ്ഠപരമായ ഘടനകളെ അവൻ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു. അത് മനസലിവിൻെറ പ്രവർത്തനമാണ്. പോക, പോയി മഹാപുരോഹിതനെ കാണിക്ക എന്നു യേശു പറയുന്നു. മനസലിവ് സമൂഹത്തിലേക്കു നമ്മെ എത്തിക്കും. ഇതാണ് സഭയുടെ ദൗത്യം. സഭ ഇന്നു സമൂഹത്തിനു എന്തു ചെയ്യുന്നു ? മനസലിവു നൽകുന്ന നിർബന്ധത്തിൽനിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞ് ഓടുവാൻ പാടില്ല.

2. ആകർഷണം വികർഷണത്തിലേക്കു നമ്മെ നയിക്കുന്നു. ഫിലി : 3:4-6

കർത്താവുമായുള്ള ബന്ധത്തിലൂടെ ജീവിതത്തിൽ ലാഭമായിരുന്നവ നഷ്ടമെന്ന് എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൻെറ കേന്ദ്രം യേശുക്രിസ്തുവാകുന്നു. അവിടെ വേർതിരിവുകളില്ല. യെഹൂദർ, യവനന്മാർ എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിവില്ലാത്ത സഭയായിരുന്നു അന്ത്യോക്യയിലെ സഭ. യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ ശക്തിയാൽ അത്തരം വേലിക്കെട്ടുകളെ തകർക്കണം. എഫെ : 2:15 . വേർപാടിൻെറ നടുച്ചുവർ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞ്, വേർതിരിക്കപ്പെട്ട സമൂഹത്തെ ഏകമാക്കുവാൻ കർത്താവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വേർതിരിക്കപ്പെട്ട സമൂഹത്തെ ഐക്യതയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. സഭ തടസ്സങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യണം. സഭയുടെ ഘടന ദൈവരാജ്യ അനുഭവത്തിൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെടണം. സഭയുടെ ദൗത്യത്തിലെ ദൈവരാജ്യത്തിൻെറ മനസലിവ് തടസ്സപ്പെടരുത്.

3. മനസലിവ് ആശയ വിനിമയത്തിലേക്ക്

അപ്പൊ : 11: 23-25

പരിശുദ്ധാത്മാവ് വേലിക്കെട്ടുകളെ തകർത്തപ്പോൾ ഒരുമ മനുഷ്യരെ കണ്ടെത്തുന്നു. സമൂഹത്തോടുള്ള സ്നേഹം പ്രകടമാക്കുന്നു. സമൂഹത്തിലെ അവഗണിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഉയർച്ചയ്ക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നമ്മുക്കു കഴിയണം. അതിന് വളരെപ്പേരെ ആവശ്യമുണ്ട്. മനസലിവ് ഈ ബന്ധനങ്ങളെ തകർക്കുന്നു. തകർന്നുപോയ ആശയവിനിമയം പുതുക്കുന്നു. ലൂക്കോ 10:25-37 വരെയുള്ള ഉപമ പ്രസക്തമാണ്. ഈ ഉപമയിൽ മൂന്നു തരം നിയമങ്ങൾ കാണാം.

1. വനത്തിലെ നിയമം. യാത്രക്കാരനെ അപഹരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തും എന്നാൽ സ്നേഹമില്ലാത്ത ഞാൻ അതിൻെറ എതിർപദം അന്വേഷിക്കുന്നു, നിസ്സംഗത നിസ്സംഗതയെ ഞാൻ വനനിയമം എന്നു പറയുന്നു.

2. ബൗദ്ധികതയുടെ നിയമം ലേവ്യരും പുരോഹിതരും നടന്നുപോയി. ബുദ്ധിജീവി ആകുമ്പോൾ ജനങ്ങളിൽനിന്നും മാറി ജീവിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

3. മനസലിവിൻെറ നിയമം. സമൂഹം നിന്ദിച്ച മനുഷ്യനെയാണ് കഥയിലെ നായകനാക്കിയത് മനസലിവിൻെറ തത്വശാസ്ത്രം പറയുന്നത് മനുഷ്യജീവിതത്തെ കെട്ടുപണി ചെയ്യുക എന്നാണ്.

4. **മനസലിവ് തകർത്ത ബന്ധനങ്ങൾ**

i. വംശപരമായ ബന്ധനങ്ങൾ തകർത്തു

സമൂഹത്തിൽ ആവശ്യമുള്ള ശുശ്രൂഷ ചെയ്യണം. അതാണ് ദാസ്യശുശ്രൂഷ.

ii. പ്രതികാരത്തിൻെറ നിയമം തകർത്തു

ശമര്യക്കാരൻെറ മനസ്സിൽ പ്രതികാരമില്ല. മനസലിവ് പ്രതികാരവുമായി കൂട്ടുചേരുന്നില്ല.

iii. പ്രതിഫലനത്തിൻെറ ബന്ധനങ്ങളെ തകർത്തു.

കർത്താവ് കഥയുടെ നട്ടെല്ലായി തീർന്നു. സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം ശമര്യക്കാരൻ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നു. സഭ ഇതുപോലെ ചെയ്യുന്നുവോ?

നിങ്ങൾ (സഭ) പോയി മനസലിവോടെ പ്രവർത്തിക്കണം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ മകൻെറ ഉപമയിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയവനെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയത് പിതാവിൻെറ മനസലിവാണ്.

മനസലിവിൻെറ മനോഭാവം കുടുംബത്തിലും സഭയിലും വ്യതിയാനങ്ങൾ വരുത്തും. ആയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ആയിരിക്കേണ്ട അവസ്ഥയിലേക്ക് മനസലിവ് നമ്മെ നയിക്കും. സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് മാറിനിന്നല്ല സമൂഹത്തോടു ചേർന്ന് മനസലിവിൻെറ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാൻ സഭയായി നമുക്കു ശ്രമിക്കാം. ദൈവത്തിൽ നിസംഗതാ മനോഭാവമില്ല. ആർദ്രതയുള്ള സഭയായി സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കാം. •

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ 1999 : 15-2-99 7.00 p.m.

പ്രസംഗകൻ: **റൈറ്റ് റവ. ഡോ. യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ**

വേദഭാഗം: ***മർക്കോസ് 4: 43-52***

ക്രൂശിൻെറ പാതയിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്ന ആത്മീയത

യെരിഹോവിൽനിന്ന് യെരൂശലേമിലേയ്ക്ക് യേശു അവസാനമായി നടത്തിയ യാത്ര. വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടോടെയാണ് ഈ യാത്ര. കഷ്ടതയും, മരണവും മുമ്പിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുള്ള യാത്ര. അതിനിടയിലാണ് യേശു ബർത്തിമായിയുടെ കരച്ചിൽ കേൾക്കുന്നത് പ്രതികരിക്കുന്നത്.

1. യേശുവിൻെറ അജണ്ടയിൽ മനുഷ്യൻ മുൻഗണന അർഹിക്കുന്നു.

പരിപാടികളേക്കാൾ മനുഷ്യനു മുൻഗണന. പരിപാടികൾ മനുഷ്യനു വേണ്ടിയാണ് ക്രമീകരിക്കുന്നത്. പക്ഷെ പലപ്പോഴും പരിപാടികളുടെ അതിപ്രസരത്തിൽ മനുഷ്യൻ അവഗണിക്കപ്പെടുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. നമ്മുടെ ദൗത്യം Programme Oriented ആകരുത്, Man Oriented ആകണം. അതാ യിരുന്നു യേശുവിൻെറ ശൈലി. ഭൂതഗ്രസ്തനെ വിടുവിക്കുവാൻ നദിയുടെ മറുകരയിൽ പോയ യേശു. ശമര്യാസ്ത്രീയെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ വഴിമാറി ശമര്യയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്ന യേശു.

2. സ്വാർത്ഥതയുടെ പ്രതീകമായ ജനം

എന്നാൽ യേശുവിനോടൊപ്പം യാത്ര ചെയ്യുന്ന ജനം സ്വാർത്ഥതയുടെ പ്രതീകമാണ്. വിവിധ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ യേശുവിനെ പിൻപറ്റുന്നവർ. രോഗസൗഖ്യത്തിനുവേണ്ടി, ആവേശ (Trill) ത്തിൻെറ പേരിൽ, വിമർശിക്കുവാൻ... ഇത് ഒരു സമൂഹമല്ല, പുരുഷാരമാണ്. കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനപ്പുറം യേശു അവർക്ക് ആരുമല്ല. ഇതു ഇന്നും പ്രസക്തമായ സത്യമാണ്. ദൈവത്തെ സ്വന്ത താത്പര്യങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, വ്യക്തികൾ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നില്ലേ. വിശ്വാസത്തെയും മതജീവിതത്തെയും സ്വകാര്യമാക്കുന്ന അവസ്ഥ. ദൈവത്തെ ആരാധി ക്കുന്നത് എന്തു കിട്ടും എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചായിരിക്കുന്നു. യേശു എന്തു നൽകും എന്നതല്ല യേശു ആരാണ് എന്നറിയുക യാണാവശ്യം.

3. കുരുടൻെറ നിലവിളി പുരുഷാരത്തെ അസ്വസ്ഥമാക്കുന്നു.

സൗഖ്യത്തിനായുള്ള കുരുടൻെറ നിലവിളി പുരുഷാരത്തെ അലോരസപ്പെടുത്തുന്നു. അത് ക്രമസമാധാനപ്രശ്നമായി മാറി. ആവശ്യത്തിലിരിക്കുന്നവൻെറ നിലവിളി സമാധാന ധ്വംസനമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. അവനെ സമൂഹത്തിൻെറ പൊതുശത്രുവായി മാറ്റുന്നു. 'മിണ്ടാതിരിക്കുവാൻ' പലരും അവനെ ശാസിച്ചു (വാ. 48) നിലവിളിക്കുന്നവരെ നിശബ്ദരാക്കാൻ എന്നും ശ്രമങ്ങൾ നടക്കാറുണ്ട്. അവനെ ശബ്ദരഹിതനാക്കാൻ ശബ്ദമുള്ളവർ ഏതു നിയമവും കൊണ്ടുവരും.

4. വേദനിക്കുന്നവൻെറ നിലവിളി കേൾക്കുന്ന യേശു.

ഏതു തിരിക്കിനിടയിലും, ശബ്ദകോലാഹലത്തിനിടയിലും യേശു വേദനിക്കുന്നവൻെറ നിലവിളി കേൾക്കുന്നു. യേശു പ്രശ്നപരിഹാരാർത്ഥം യാത്ര നിർത്തി. ജീവിതത്തിൽ മുൻഗണന അപ രനാണ്. മനുഷ്യൻെറ വേദനയും നിലവിളിയും കേൾക്കുമ്പോൾ അസ്വസ്ഥനാകുന്ന യേശു. പുറ : 3:7 ൽ ഇപ്രകാരം അസ്വസ്ഥനാകുന്ന ദൈവത്തെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനത്തിൻെറ കഷ്ടത കണ്ടു നിലവിളി കേട്ട് ഇറങ്ങിവരുന്ന ദൈവം. ഈ മനോഭാവം, ആർദ്രത യേശുവിൻെറ സ്വഭാവമായിരുന്നു. ദരിദ്രരോടും, അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവരോടും ഈ മുൻഗണന യേശു കാട്ടിയിരുന്നു.

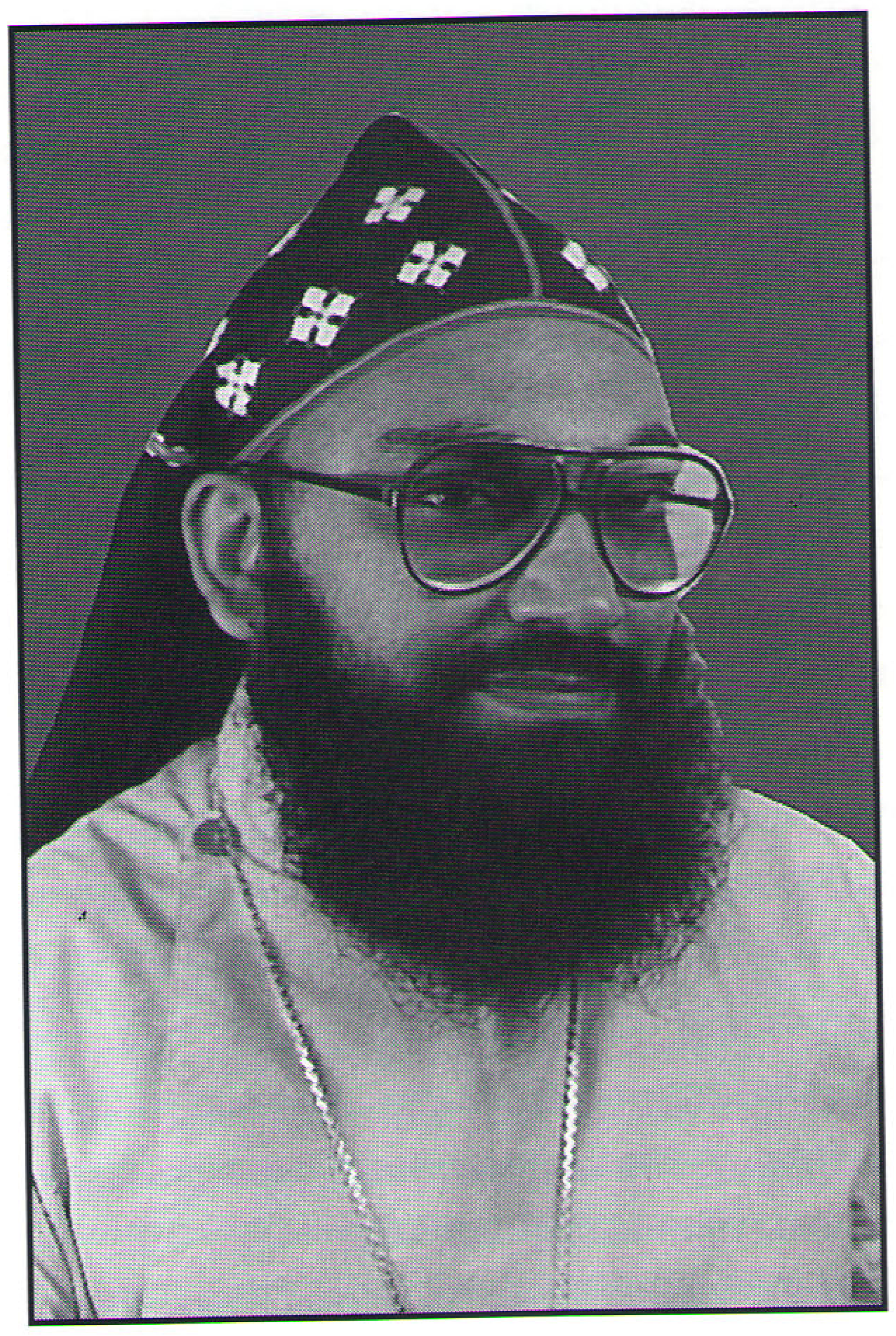

റൈറ്റ് റവ. ഡോ. യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ്

ഇന്ന് ഈ വിധ നിലവിളിയിൽ സഭയുടെ നിലപാട് എന്താണ്? കുടിയേറ്റ പ്രദേശങ്ങളിൽ ആദിവാസികളുടെ ഭൂമി നഷ്ടപ്പെട്ടത് വീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള നീതിനിർവഹണം തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്തപ്പോൾ സഭ എന്തു നിലപാട് എടുത്തു ? പിൻതുടർച്ചാനിയമം കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ സഭ മൗനം ദീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നില്ലേ. സൗകര്യവും (Convenience) നീതി (Justice) യും തമ്മിലുള്ള വടംവലിയാണ് ഇന്നു നടക്കുന്നത്. യേശുവിൻെറ ശൈലി അതായിരുന്നില്ല.

ആർദ്രത, മനസലിവ് എന്ന വികാരം മാത്രമല്ല, ശക്തമായ നിലപാട് എടുക്കുകയാണ് ആവശ്യം. കുഷ്ഠരോഗിയെ തൊട്ടുസൗഖ്യമാക്കുന്നതിലൂടെ ശുദ്ധാ ശുദ്ധിക്ക് പുതിയ മാനം കർത്താവു നൽകുകയായിരുന്നു. ശമര്യാസ്ത്രീയുമായുള്ള സംവാദത്തിലൂടെ യഹൂദൻെറ വംശസ്പർദയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. രക്തസ്രാവക്കാരിയെ സൗഖ്യമാക്കിയ സംഭവം കർത്താവു തന്നെ ലോകത്തെ അറിയിച്ചതിലൂടെ പുരുഷാരത്തിൻെറ സദാചാരസങ്കൽപ്പത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

യേശു നിന്നിടത്ത് സഭ നിൽക്കണം. നമുക്കു സാധിക്കുമോ? ഇല്ല എങ്കിൽ യേശുവിനെ പിൻപറ്റുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല.

5. പുരുഷാരത്തിൻെറ മന:പരിവർത്തനം

യേശു പറഞ്ഞു അവനെ വിളിപ്പിൻ. ഒരു വലിയ ദൗത്യം അവിടെ ആരംഭിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥതയോടെ, യേശുവിനെ പിൻപറ്റിയിരുന്നവർക്കു മന:പരിവർത്തനത്തിന് ഈ ആഹ്വാനം കാരണമായി. സഹോദരൻെറ ശബ്ദം കേൾക്കാതിരുന്ന, അവനെ നിശബ്ദനാക്കാൻ ശ്രമിച്ച മനുഷ്യരെ ആ ദൗത്യം ഏൽപ്പിക്കുന്നു. പുരുഷാരത്തെ മനുഷ്യനിലേയ്ക്കു എത്തിക്കുന്നു. നിശബ്ദരാക്കാൻ ശ്രമിച്ചവർ സ്നേഹപൂർവ്വം കുരുടനെ സമീപിക്കുന്നു. സഹായഹസ്തം നീട്ടി അവനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു. എഴുന്നേൽക്ക നിന്നെ വിളിക്കുന്നു. അവരുടെ മനോഭാവത്തിൽ മാറ്റം വരുന്നു. ദൈവസ്നേഹം അതിർവരമ്പുകൾ ഇല്ലാത്ത താണ്. അതിലേക്ക് തൊട്ടുകൂടാത്തവരും, തള്ളപ്പെട്ടവരും എങ്ങനെ ആകർഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കും. ബലമില്ലാത്തവനെ, കൈ പിടിച്ച് സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നതാണ് സഭയുടെ ധർമ്മം. സഭയായി നാം പല മേഖലകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നതിനും അഭിമാനിക്കാം. 'നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾക്കു വേണം' തള്ളപ്പെട്ടവരോട് സഭയ്ക്ക് ഇതു പറയാൻ കഴിയണം. ഇനിയും പുതിയ മേഖലകൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയണം.

Cont'd on pg. 13

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ 1999
പുരുഷന്മാരുടെ വേദപഠനം (തിങ്കൾ & ചൊവ്വ)

റവ. ഡോ. സാമുവേൽ കമലേശൻ *പരിഭാഷ:* **റവ. എ.റ്റി. സഖറിയ**

സുവിശേഷം തത്വശാസ്ത്രമല്ല, പ്രത്യുത യേശുക്രിസ്തുവാണ്

1 പത്രോസ് : ചിതറിയ്ക്കപ്പെട്ട തീർത്ഥാടകർക്കാണി ലേഖനമെഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ചിതറിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ദൈവത്തിനൊരു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്. ദൈവം ചിതറിക്കപ്പെട്ടവരെ വിളിക്കുന്നതിന്റെ പിന്നിൽ സ്വത്വബോധമുണർത്തുന്നു. വിളി പുതിയ ഉടമ്പടിയാണ്. പുതിയ ഉടമ്പടിയിലൂടെ വിളിച്ചു വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവർ വിശുദ്ധീകരണത്തിലധിഷ്ഠിതമായി ജീവിക്കണം.

തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശം

ദൈവത്തോട് അനുസരണമുള്ളവരായി ജീവിപ്പാൻ രക്ഷയുടെ ഉറവിടം കൃപയാണ്. രക്ഷയുടെ പ്രതിഫലനം സമാധാനമാണ്. സഭയുടെ, പ്രത്യാശ ലോകത്തിൽ ദൈവത്തിനായി ജീവിക്കുകയെന്നതാണ്. നാം ശാരീരികമായി മരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ അസ്തിത്വം മരിക്കുന്നില്ല. കഷ്ടതയിലൂടെ ദൈവത്തോട് അനുരൂപമാകണം.

ദൈവപൈതലിന്റെ അനുസരണം

സഭയിൽ സമന്വയം അനിവാര്യമാണ്. അത് വ്യക്തികളിൽ ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ സഭയിൽ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. പത്രോസ് വിശുദ്ധീകരണം എന്നു പറയുന്നു പൂർണ്ണ ആളത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

കൃപയിൽ മനസ്സുറപ്പിച്ചുവയ്ക്കണം. നാം തയ്യാറെടുപ്പോടെ നിൽക്കണം. നിഷ്ക്കളങ്കതയോടും, നിസ്വാർത്ഥതപരമായിട്ടും ഹൃദയത്തിൽ ചിന്തിപ്പീൻ. വിശ്വാസവും യുക്തിയും പരസ്പരം ഒരുമിച്ചു പോകണം. മറിച്ച്, വിരുദ്ധമല്ല, ഇതാണ് പരിജ്ഞാനം.

ദൈവീകതയുള്ള വ്യക്തിയിലെ ഘടകങ്ങൾ

(1) ബൗദ്ധിക കാര്യം

(2) പക്വതയോടെ

(3) ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം

14-ാം വാക്യം: വിശുദ്ധിയിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വം ജീവിക്കുക

പ്രതീകങ്ങൾ മൂന്ന്

1) ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ

(2) തീർത്ഥാടകർ

(3) സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെട്ടവർ

14-ാം വാക്യത്തിൽ ദൈവത്തോട് അനുസരണയുള്ള മക്കളോടു ഇവിടെ പറയുന്നു. ആധുനിക ശൈലിയിൽ അടിമയാക്കാതെ ജീവിക്കുവാൻ ഇവിടെ പറയുന്നു. കാലത്തെ അനുസരിക്കുന്നു എങ്കിൽ പൊടുന്നനെ നശിച്ചുപോകും.

ദൈവം പാപത്തെ വെറുക്കുന്നു. പാപിയെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ നാം ദൈവത്തെ അനുസരിക്കണം. ദൈവീക നീതീകരണം നമ്മിൽ നിന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ദൈവത്തോടുള്ള പൂർണ്ണ അനുസരണത്തിനാണ്. (1) നീതീകരണം (വിശുദ്ധീകരണം) ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. വിശുദ്ധി ദൈവത്തിന്റെ ആളത്വമാണ്. (2) വിശുദ്ധിക്കു കൊടുക്കേണ്ട വില പാപമാണ്. ഇവിടെ (1) സ്വയം അയോഗ്യത അറിയണം. (2) ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും ഇപ്പോൾ ഞാനെവിടെ നിൽക്കുന്നുയെന്നു നാം അറിയണം. നമ്മുടെ യോഗ്യത ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാലാണ്. കൃപ ദൈവമക്കളുടെ അവകാശമാണ്. ക്രൂശിന്റെ മുമ്പിൽ നമസ്ക്കരിച്ചു ലഭിക്കുന്നതാണ് ഈ അവകാശം.

1കൊരി. 1:30 നീതീകരണം, നീതി യേശുക്രിസ്തുവാണ്. 1 തെസ്സ. 5: 23 പാപത്തെ ശുദ്ധീകരണത്താൽ മരിപ്പിപ്പാൻ കഴിയണം.

16-ാം വാക്യം: അവനിലെ ആളത്വം എന്നിലേക്ക് നൽകുന്നു.

പ്രവാസിയായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണിവിടെ പ്രവാസിയ്ക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ട്. നമ്മുക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യബോധം ഉണ്ടോ?

ഫിലി: 3:1-4:- പ്രവാസിയ്ക്കുള്ള വിളിയാണിവിടെ നാം ദൈവത്തിന്റെ കോളനികളാണ്. സഭയായ നമുക്ക് ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ക്കാരമുണ്ട്. അതിന് പൂർണ്ണത ആയിട്ടില്ല. അതിനാൽ നാം നിരന്തരം പൂർണ്ണതയിലേയ്ക്ക് വളരണം.

സഭയുടെ പ്രതീകങ്ങൾ

ആട്ടിടയനും ആടും, തലയും ശരീരവും, മണവാട്ടി മണവാളൻ, സഭയായ നാം ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് യാത്രചെയ്യുവാൻ പറയുന്നു. പിതാവ് നമ്മെ മുഖപക്ഷമില്ലാതെ ന്യായവിധി നടത്തും. സഭയുടെ മൂല്യങ്ങൾ എന്താണ്?

ഫിലി 1: 27-30. സഭ എതിരാളികളാൽ നശിച്ചുപോകുവാൻ പാടില്ല. അവരുടെ എതിർപ്പ് അവരുടെ നാശത്തിലേക്ക് നാം മൗനം അവലംബിച്ചാൽ ഉണ്ടാകും. നമ്മുടെമൂല്യബോധം ദൈവത്തിലധിഷ്ഠിതമാകണം.

18-ാം വാക്യത്തിൽ : സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെട്ട ജനമാണ്. അടിമത്വത്തിൽ നിന്ന് വിമോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂതകാലത്തെ അടിമത്വത്തെ നാം സ്വയം ഉപേക്ഷിക്കണം. അടിമത്വത്തിൽ നിന്ന് നാം വിമോചിച്ച് യേശുവിന്റെ രക്തമാണ്.

വീണ്ടെടുപ്പുകാരന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു. ആത്മാവ് സഭയായ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും, പ്രവർത്തനങ്ങളിലും നിയന്ത്രിച്ചു ഭരിച്ചു ചരിത്രത്തിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു ●

Cont'd from pg. 12

6. രൂപാന്തരം ആവശ്യപ്പെടുന്ന കുരുടൻ.

യേശു അവനോടു ചോദിക്കുന്നത്, ഞാൻ നിനക്ക് എന്തു ചെയ്തുതരേണം എന്നാണ്. മറുപടി - റബ്ബൂനി എനിക്കു കാഴ്ചപ്രാപിക്കേണം. സ്വന്ത ജീവിത സാഹചര്യത്തിൽ അവൻ അസ്വസ്ഥനാണ്. നാണയം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നവൻ, സൗഖ്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ ഔദാര്യമല്ല, സമൂലമായ പരിവർത്തനം ജീവിതത്തിൽ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഗാന്ധിജി പറഞ്ഞു ''വിശക്കുന്നവന് ചൂണ്ടയിൽ പിടിച്ച മീനല്ല, സ്വയം പിടിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ചൂണ്ടയാണ് നല്കേണ്ടത്''. അപ്പനുറുക്കുകൾ എറിഞ്ഞുകൊടുക്കന്നതിൽ സംതൃപ്തിയടയുകയല്ല ആവശ്യം. വികസനം മനുഷ്യന് ആത്മാഭിമാനം നൽകുന്നതിനായിരിക്കണം.

രൂപാന്തരത്തിന് ഊന്നൽ നൽകുമ്പോൾ എതിർപ്പുണ്ട്, മരണമുണ്ട്. മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ എതിർപ്പുണ്ടാകും. എല്ലാ കലാഘട്ടങ്ങളിലും അതുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. രക്തസാക്ഷികളില്ലാത്ത സഭ വളരുകയില്ല. രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നസുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്നിടത്ത് രക്തസാക്ഷികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പുതിയദർശനത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള വെല്ലുവിളിയായി അതിനെ കാണണം.

രൂപാന്തരം യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുവാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. യേശു ക്രൂശിലേക്കാണ് യാത്രചെയ്യുന്നത്. കുരിശിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥ രൂപാന്തരമുള്ളവൻ, സമൃദ്ധിയുടെ സമതലങ്ങളല്ല, കുരിശിന്റെ ജീവിതശൈലിയാണ് യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവർക്കുള്ള വാഗ്ദാനം. ഇതാണ് യഥാർത്ഥ ആത്മീയതയുടെ യാത്ര. ഈ യാത്രയിൽ എപ്പോഴു അപരൻ പ്രധാനപ്പെട്ടവനാണ്. ഈ ദർശനമേറ്റെടുത്തുകൊണ്ട്, ഈ വലിയ ദൗത്യനിർവഹണത്തിൽ നമുക്കു പങ്കുചേരാം അതി നായി ദൈവം നമ്മെ വിളിക്കുന്നു. ●

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ 1999 : 16-2-99 2. 30 p.m.

പ്രസംഗകൻ: **റവ. ഡോ. സാമുവേൽ ടി. കമലേശൻ** *പരിഭാഷ:* **റവ. എ. റ്റി. സഖറിയ**

വേദഭാഗം: ***അപ്പോ: 12: 29-13:3***

സഭ: അയയ്ക്കപ്പെടുന്ന സമൂഹം

ഭാവി സുനിശ്ചിതമാക്കുന്ന വിളിയാണ് ദൈവത്തിൻെറ വിളി ദൈവവവചനം ഉത്തരോത്തരം വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു ആദിമ സഭയിൽ (അപ്പോ :12:24) അന്ത്യോ ക്യയിലെ സഭയിൽ പ്രത്യേകം വിളിച്ചു വേർതിരിക്കപ്പെട്ട രണ്ടുപേർ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. യെരുശലേമിലെ സഭയ്ക്ക് കഴിയാതിരുന്നത് അന്ത്യോക്യയിലെ സഭയ്ക്കു കഴിഞ്ഞു. സഭ എപ്പോഴും അയയ്ക്കപ്പെടുന്ന സമൂഹമാണ്, പ്രസ്ഥാനമാണ്.

അന്ത്യോക്യയിലെ സഭ എന്ത്?

1. അയയ്ക്കപ്പെടുന്ന സഭ എല്ലായ്പ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കുന്ന സഭയാണ്.

യെരുശലേമിലെ സഭ സങ്കുചിതമായ മനോഭാവം പുലർത്തി അന്ത്യോക്യയിലെ സഭ ആരാധിക്കുന്ന സമൂഹമായിരുന്നു. ആരാധന എന്നാൽ ഒരേസമയം കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കയും ചെയ്യുകയാണ്. ദൈവത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ അവൻ പറയുന്നത് അനുസരിക്കണം. ലോകത്തിൽ വച്ച് ഏറ്റവും വലിയ വിമോചനത്തിന് ആരംഭം കുറിക്കുവാൻ അന്ത്യോക്യയിലെ സഭയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞത് അവർ ശ്രദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. മാത്രമല്ല ലോകവും അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സഭ ലോകത്തെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ലോകം ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങും മാരാമൺ പ്രസംഗകരിൽ ശ്രേഷ്ഠനായിരുന്ന ഡോ. ഇ. സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് എൻെറ അഭിപ്രായത്തിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായുണ്ട്.

1. യേശുവിൻെറ ജീവിതം - അത് നാം എങ്ങനെ ആയിരിക്കണം എന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

2. ദൈവത്തിൻെറ പ്രവർത്തനത്തിനു നമ്മെ ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കുക.

3. ഏറ്റവും ഉന്നതമായ ധാർമ്മികബോധം പുലർത്തുക.

4. നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ദൈവത്തിൻെറ ശബ്ദം ശ്രദ്ധിക്കുക.

ദൈവം നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നു എന്നതു വൻകാര്യമാണ്. അത് വാദപ്രതിവാദമല്ല. ദൈവത്തിൻെറ അധികാരത്തിൽ നാം കീഴടങ്ങുകയാണ്. ദൈവശബ്ദത്തിന് സഭ അനുസരണം കാണിക്കുമ്പോൾ സഭ അറിയപ്പെടും. അവിടെയാണ് ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ മൂല്ല്യബോധം.

2. അന്ത്യോക്യയിലെ സഭ സങ്കരസഭയായിരുന്നു. 13:3

അന്ത്യോക്യയിലെ സഭയിൽ പ്രവാചകർ, ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ എന്നിവർ ഉണ്ടായിരുന്നു. പല വിഭാഗങ്ങൾ. എന്നാൽ അവർ പരസ്പര പൂരകങ്ങളായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഇവിടെ യുദ്ധമില്ല. ദൈവരാജ്യപ്രകിയയിൽ ധ്രുവീകരണമല്ല ഐക്യതയാണുള്ളത്. സഭയ്ക്കകത്ത് വംശപരമായ വേർതിരിവ് പാടില്ലജാതി-വർഗ-വർണ്ണ വ്യത്യാസങ്ങളെ എതിർക്കണം. സമൂഹം കടപ്പാടുകളുടെ ലോകമാണ്. മനുഷ്യരേക്കാൾ ദൈവത്തോട് കടപ്പാട് കാട്ടണം.

3. അന്ത്യോക്യയിലെ സഭ രൂപാന്തരം വരുത്തുന്ന സഭയായിരുന്നു.

യേശുവിൻെറ പ്രവർത്തനം ദാസ്യശുശ്രൂഷയാണ്. മറ്റാരും ചെയ്യാത്ത കാര്യങ്ങൾ ദൈവത്തോടുചേർന്നു ചെയ്യുന്നവൻ അത് സമൂഹത്തിൽ സ്വാധീനം നൽകുന്നു. സഭയ്ക്കകത്ത് സങ്കുചിത മനോഭാവം ഇല്ല. ഇത് ലോകത്തിൻെറ ജ്ഞാനമല്ല. ഉയരത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്.ലോകത്തിൻെറ ജ്ഞാനം ഭൗതികമാണ്. ഉയരത്തിലെ ജ്ഞാനം പരിശുദ്ധമാണ്. കക്ഷിഭേദമില്ലാതെ എല്ലാവരോടും ഐക്യദാർഢ്യം വേണം. സമ്പത്ത് നമ്മെ സ്വന്തമാക്കിതീർക്കരുത്. സഭ ജനാഭിലാഷം ഇല്ലാത്തതാകണം. (ഗലാ : 5:19) ഇവ ചെയ്യുന്നവർ ദൈവരാജ്യം കൈവശമാക്കുകയില്ല.

റവ. ഡോ. സാമുവൽ ടി. കമലേശൻ

ദൈവത്തിൻെറ നിയോഗം കിട്ടിയ സഭ ദൈവരാജ്യ മൂല്ല്യങ്ങളെ പിൻതുടരണം. അപ്പോൾ നമ്മിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധാത്മ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടും. അപ്പോൾ ജീവിതം അനുഗ്രഹീതമാകും, കുടുംബങ്ങൾ അനുഗ്രഹീത കുടുംബങ്ങൾ ആകും. ജീർണ്ണതയുടെ കെട്ടുമായി നിൽക്കാതെ ദൈവാത്മശക്തിയിൽ നിൽക്കുക, ലോകത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുക. വൃക്ഷം ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടിയാണ്. നാം മറ്റുള്ളവർക്കായി പ്രവർത്തിക്കുക.

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ 17-2-99 10.30 a.m.

എക്യൂമെനിക്കൽ സമ്മേളനം

ആശംസ:

യേശുവിനെ അറിയുക

നി. വ. ദി.ശ്രീ. തോമസ് മാർ മഖാറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത

വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹമേ,

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിലും, സഭയുടെ അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസനത്തിൻെറ പ്രതിനിധി യായും മാരാമൺ കൺവൻഷന് ആശംസകൾ അർപ്പിക്കുന്നു. അമേരിക്കയിലെ ഇളംതലമുറക്കാരായ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്ന് ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. സഭാപൈതൃകവും സഭയുടെ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സ്ഥാപനകളുമായി ബന്ധപ്പെടുവാൻ അവസരം ലഭിക്കാത്തവരാണവർ. ഭാഷയുടെ വൈകല്യ പ്രയോഗങ്ങളും അജ്ഞതയും അമേരിക്കൻ കുട്ടികൾക്കു പരിമിതികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ ഈ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആകമാനമായ വികാസത്തിനും സ്വഭാവ രൂപീകരണത്തിനുമായി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കണം.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ തൻെറ ശിഷ്യന്മാരെ യേശുവിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി., ''ഇതാ, ദൈവത്തിൻെറ കുഞ്ഞാട്'' എന്നു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. അതുകേട്ട് രണ്ടുപേർ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നു. തൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ആരായുമ്പോൾ യേശു പ്രതിവചിക്കുന്നു.: ''വന്നു കാൺമീൻ''. അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തിയ കർത്താവിൻെറ കൂടെ പാർത്തു, തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച സുന്ദരമായ അനുഭവങ്ങളെ സഹോദരനുമായി പങ്കുവെക്കുമ്പോൾ അവരിലൊരാളായ അന്ത്രെയോസ് ആവേശത്തോടെ സാക്ഷിക്കുന്നു. ''ഞങ്ങൾ മശിഹായെ എന്നുവച്ചാൽ ക്രിസ്തുവെ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു.'' പ്രവാചകന്മാർ പ്രവചിച്ച മശീഹായെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതിന് അവനെ കാണേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ''ഞാൻ കണ്ടു''. എന്നു പറയുവാനുള്ള ധൈര്യം നമുക്കുണ്ടോ?

നസറായനായ യേശുവിനെ അറിയാതെ അവനെ മറ്റുള്ളവർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്കാവില്ല! ഈ കൺവൻഷനിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിലൂടെ നമുക്ക് സംഭവിക്കേണ്ട പ്രധാനമായ അനുഭവം ''യേശുവിനെ അറിയുക'' എന്നുള്ളതായിരിക്കണം. അനുഭവത്തിൻെറ ഏടുകളിൽ നിന്ന് ദൈവത്തെ അറിയുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഐക്യത്തിൻെറ നവമാനങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ നമുക്കാവും.

അമേരിക്കയിൽ അഭിവന്ദ്യ സഖറിയാസ് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയോട് ചേർന്ന് പല കാര്യങ്ങളിലും യോജിച്ചുപ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നത് പരസ്യമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതു സന്തോഷകരമാണ്. സഭൈക്യത്തിൻെറ നൂതന മാനങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ നസറായനായ യേശുവിനെ അറിയേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. യേശുവിനെ അറിയുവാൻ, ഐക്യതയിൽ മുന്നേറുവാൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. ദൈവം നമ്മോടു കൂടെ എല്ലായ്പ്പോഴും എന്നേക്കും ആവസിച്ച് വഴി നടത്തുമാറാകട്ടെ.

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ യോഗത്തിനും എല്ലാ സഭൈക്യശ്രമങ്ങൾക്കും ആശംസകൾ!

പ്രസംഗകൻ: ***റൈറ്റ്: റവ. ഡോ. സാം മാത്യു***

സഭൈക്യം: ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിൻെറ മഹത്വദർശനത്തിൽ

വേദഭാഗം : **കൊലോസ്യർ 3: 14-15**

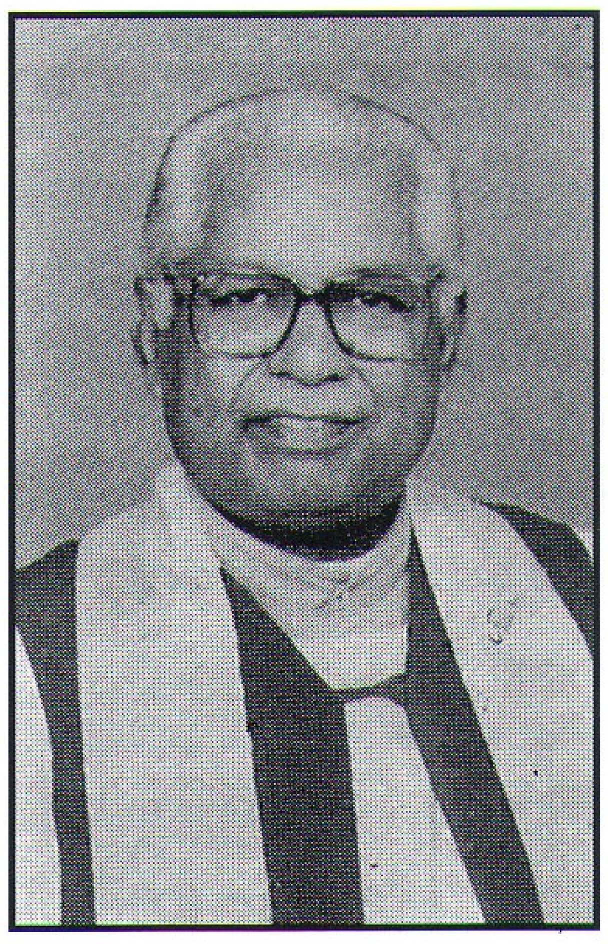

കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ നാമത്തിൽ സ്നേഹവന്ദനം, മാരാമൺ കൺവൻഷൻെറ നൂറ്റിനാലാമത് സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് ഒരു വലിയ ഭാഗ്യവും പദവിയുമായി കരുതുന്നു. ഈ എക്യുമെനിക്കൽ യോഗത്തിന് സി. എസ്.ഐ എ. സഭയുടെയും മദ്ധ്യകേരള മഹാ ഇടവകയുടെയും കെ. സി.സിയുടെയും ആശംസകൾ ആമുഖമായി അറിയിക്കുന്നു. മതൈക്യത്തിൻെറയും സ്നേഹത്തിൻെറയും പ്രത്യാശയുടെയും സന്ദേശങ്ങളാൽ പുണ്യമാക്കപ്പെട്ട ഈ വേദിയിൽനിന്നുകൊണ്ട് സഭൈക്യത്തെപ്പറ്റി ചില ധ്യാനചിന്തകൾ പങ്കിടുന്നത് സന്തോഷകരമാണ്. സഭൈക്യത്തിൻെറ താത്വികവും സൈദ്ധാന്തികവുമായ തലങ്ങളുടെ വിശകലനമല്ല, എന്നാൽ ഐക്യത്തിൻെറ ധ്യാനപരമായ ചിന്തകൾ പങ്കിടണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു.

''എല്ലാറ്റിനും മീതെ സമ്പൂർണ്ണതയുടെ ബന്ധമായ സ്നേഹം ധരിപ്പീൻ. ക്രിസ്തുവിൻെറ സമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വാഴട്ടെ; അതിനല്ലോ നിങ്ങൾ ഏകശരീരമായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. നന്ദിയുള്ളവരായും ഇരിപ്പീൻ (കൊലൊ. 3: 14-15) '' പൗലോസ് കൊലോസ്യസഭയെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടു എഴുതുന്നു. അപ്പോസ്തലൻ സഭ സന്ദർശിച്ചിരുന്നില്ല എങ്കിലും സഭയെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ അറിവും ധാരണകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. സഭ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കി ലേഖനത്തിലൂടെ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു സഭയിൽ പ്രബലമായിരുന്ന ജ്ഞാനവാദം (Gnosticism) ദുരുപദേശങ്ങളിലേക്കു വഴിതെളിച്ചു. അതിൽ നിന്ന് സഭ വിമോചിതമാകുവാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിൻെറ അതുല്യതയിലും ക്രിസ്തുവിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും ആശ്രയിക്കുവാൻ അപ്പോസ്തലൻ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. പൌലോസ് അപ്പോസ്തലൻ എഫേസ്യ ലേഖനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിൻെറ ശരീരമാകുന്ന സഭയ്ക്ക് ഊന്നൽ നല്കുമ്പോൾ, ഇവിടെ സഭയുടെ തലയാകുന്ന ക്രിസ്തുവിൻെറ അതുല്യതയ്ക്കാണ് ശക്തീകരണം നല്കുന്നത്.

ഉത്ഥാനത്തിൻെറ മഹത്വദർശനം: ക്രിസ്തുവിൻെറ സമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലിരിക്കട്ടെ (3:14) ഇതു സംഭവിക്കണമെങ്കിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ യേശുവിൻെറ ദർശനം സഭയ്ക്കുണ്ടാവണം. The Vision of the Appearence of Jesus in his resurrected Glory. യേശുവിനെ കണ്ട് അറിയുമ്പോൾ മാത്രമേ അവൻെറ സന്ദേശം കാലിക പ്രസക്തമായി അവതരിപ്പിക്കാനാവൂ. പുനരുത്ഥാനം ചെയ്ത യേശുവിൻെറ ദർശനം ഇവിടെ നമ്മെ

നയിക്കുന്നതാണ്.

സമാധാനം എന്ന സംഭാവന: നാം എന്തിന് ഐക്യത്തിലാവണം? പുനരുത്ഥാനത്തിൻെറ മഹത്വത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായ യേശുവിൻെറ ദർശനമാണ് ഐക്യത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനം. ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിൻെറ മഹത്വത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായ യേശുവിൻെറ ദർശനം, സ്നേഹം, സമാധാനം, ഐക്യത എന്നീ മൂല്യങ്ങൾക്കായി നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. യേശു ശിഷ്യന്മാർക്ക് മാളികമുറിയിൽ പ്രത്യക്ഷനായപ്പോൾ പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ ദിദിമോസ് എന്ന തോമസ് അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. (യോഹ:20:24). യേശുവിൻെറ മരണത്തിൽ ഭയചകിതരായി മുറിക്കുള്ളിൽ അടച്ചിരുന്ന ശിഷ്യന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ യേശു പ്രത്യക്ഷനായി സമാധാനം എന്ന സംഭാവന നല്കുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ, സന്നിഹിതനല്ലാതിരുന്ന തോമസിന് സമാധാനദർശനം നഷ്ടപ്പെട്ടു ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്ന് അകന്നുപോയ തോമസിന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവിൻെറ മഹത്വദർശനം നഷ്ടമാവുന്നു. കർത്താവിൻെറ മരണമുണ്ടാക്കിയ ഭയവും അവൻെറ സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങളും ഈ അന്യവല്ക്കരണത്തിനും നിരാശയ്ക്കും കാരണമാവുന്നു. നിരാശയോടും ചഞ്ചല ഹൃദയത്തോടുംകൂടി കഴിയുന്നശിഷ്യസമൂഹം സഭയുടെ പ്രതീകമാണ്. കൂട്ടായ്മകളിലൂടെ മാത്രമേ പ്രതിസന്ധികളെ അതിജ' വിക്കുന്നപ്രതീക്ഷ നിലനിൽക്കുന്ന സഭയുടെ സൃഷ്ടി സാദ്ധ്യമാവൂ.

കൂട്ടായ്മയിൽ മഹത്വദർശനം

സഭ എന്തിന് ഒന്നിച്ച് നില്ക്കണം? എതിർപ്പുകളും പ്രതിസന്ധികളും അതിജീവിക്കുവാൻ എന്ന സാധാരണ മറുപടി ഇതിൻെറ ഒരു വശം മാത്രം. എന്നാൽ സകലബുദ്ധിയെയും കവിയുന്ന, ഈ ലോകത്തിനു നല്കാൻ കഴിയാത്ത, സമാധാനം ലോകത്തിനു സമ്മാനിക്കുവാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിൻെറ മഹത്വത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിലൂടെ സഭയ്ക്കു കഴിയണം. ഒറ്റപ്പെട്ടു നിരാശയിൽ ജീവിക്കുന്ന തോമസിൻെറ അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് ഐക്യതയിലൂടെ സമാധാനവാഹകരാകുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം. സഭയെ ശരീരത്തോടു ഉപമിച്ചുകൊണ്ടു പൌലോസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. പല അവയവങ്ങളായ നാം കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് മുന്നേറുന്നു.

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സഭയെ സുവിശേഷത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതിനായി വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശുവിനോടു ചേർന്ന സഭയുടെ അംഗങ്ങളായിരിക്കുവാൻ സാധിക്കണം. If we are away from Church, we are away from Christ, If we are away from Christ, we are away from Church. അങ്ങനെ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവിൻെറ

> **ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിൻെറ മഹത്വത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായ യേശുവിൻെറ ദർശനം സ്നേഹം, സമാധാനം, ഐക്യത എന്നീ മൂല്യങ്ങൾ നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നു**

ദർശനം നഷ്ടപ്പെടാതെ കൂട്ടായ്മയുടെ അനുഭവത്തിൽ ദർശനം രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം.

സഭയെന്നാൽ ജനങ്ങളാണ്.

ഏതു തരത്തിലുള്ള സഭ ഇന്ന്ലോകത്തിന് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു? ഏതു തരത്തിലുള്ള സഭ ഇന്നു ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു? പുതിയ സഹസ്രാബ്ദത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ സഭ എങ്ങനെയായിരിക്കണം. ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന, ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കുന്ന, ഒരുമിച്ചു നിലനില്ക്കുന്ന സഭയായിരിക്കണം നാളത്തെ സഭ. Church is a place where the people feel they belong, welcomed, accepted and encouraged. Church is the people സഭയുടെ കാതലായ അടിസ്ഥാനം ജനങ്ങളാണ് സഭ എന്നുള്ളതാണ്. സഭയെന്നാൽ കെട്ടിടങ്ങളും സ്ഥാപനകളുമല്ല, ജനങ്ങളാണ്. Church is a living church. പുനരുത്ഥാനം ദർശിച്ച സഭ ജീവിക്കുന്ന സഭയാണ്. ആദിമസഭ ഇതിൻെറ ഉദാത്തമായ മാതൃകയാണ്. അത് ഘടനാപരമായി ഒരുമയുള്ള സഭയായിതീരുന്നു. ആദിമസഭ ആത്മാവിൽ ക്രിസ്തുവിനാൽ സംഘടിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. യേശു പ്റഞ്ഞു. ഈ പാറമേൽ ഞാനെൻെറ സഭയെ പണിയും. ഇവിടെ സഭയെ നിലനിർത്തുന്നത് ദൈവമാണ്.

സഭ, സഭയാകുന്നത് പരസ്പരബന്ധങ്ങളിലൂടെയാണ്. ഇന്ന് സഭകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പലസ്ഥാനങ്ങളിലും ശിഥിലമാണ്. ആദിമസഭയുടെ ഒരുമ ആളുകൾക്ക് ക്രിസ്തുവിനോട് പ്രതിബദ്ധതയിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു. ''സ്നാനം ക്രിസ്ത്യാനികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും സ്നാനപ്പെട്ടവരാണ്''. അവർ ക്രിസ്തുവിനോട് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരും പ്രതിബദ്ധതയുള്ളവരുമാണ്. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവായിരുന്നു ആദിമസഭയുടെ ഐക്യത്തിൻെറ പ്രേരകശക്തി. അവിടെ ശക്തമായ ഒരു സംഘബോധം അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. അവർ ഓരോ കൂടിവരവിലും യേശുവിൻെറ മരണത്തെ അനുസ്മരിച്ചു. കർത്താവിൻെറ അത്താഴം നമ്മെ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നു ശക്തിയാണ്. ഒരേ അപ്പത്തിൻെറയും ഒരേ രക്തത്തിൻെറയും അംശികളായി പല സഭകളിലെങ്കിലും നാമൊരുമിച്ചു ജിവിക്കുന്നു. കർത്താവിൻെറ ശരീരമാകുന്ന അപ്പം നുറുക്കി നാം ഒരേ മേശയിൽ പങ്കുചേരുമ്പോൾ നാം അവനിൽ ഒന്നായി ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. കർത്താവ് അധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന യോഹന്നാൻ, തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാ, ചഞ്ചലചിത്തനായ തോമസ്, തള്ളിപ്പറഞ്ഞ പത്രോസ്- യേശുവിൻെറ അന്ത്യഅത്താഴത്തിനു വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലമുള്ള വിവിധ സ്വഭാവഗതികൾക്കുടമകളായ ശിഷ്യന്മാർ ഒരുമിക്കുന്നു. ഇവിടെ മാളികമുറിയിൽ രൂപീകൃതമാകുന്ന മാതൃക എത്രയോ അനുകരണീയമാണ്.

വിശാലവീക്ഷണം: കാലഘട്ടത്തിൻെറ ആവശ്യകത:

ഐക്യതയിലേക്കു പ്രവേശിക്കണമെങ്കിൽ വിശാലമായ വീക്ഷണം സഭയ്ക്കാവശ്യമാണ്. ഗ്ലാസ് നോസ്ത് എന്ന റഷ്യൻപദം അർത്ഥമാക്കുന്നത് പോലെ സഭയുടെ ഒരു തുറന്ന സമീപനം ഈ കാലഘട്ടത്തിൻെറ ആവശ്യമാണ്. മാരാമൺ പന്തൽപോലെ തുറക്കപ്പെട്ട വിശാലമായ ദർശനമാണ് സഭയ്ക്കിന്നാവശ്യം. ഇന്ന് ഐക്യതയ്ക്ക് ഉപോത്ബലകമായി ധാരാളം അനുകൂല ഘടകങ്ങൾ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് നമ്മുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ കാണുന്നതാവണം നമ്മുടെ ഐക്യദർശനം. പീഡനങ്ങളിലും പ്രതിബന്ധങ്ങളിലും വേദപുസ്തകത്തിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ബൈബിളിലേക്കു മടക്കികൊണ്ടുവരാൻ നമുക്കാവണം. പൊതുവായ വേദപുസ്തകം നമ്മെ ഒരുമിപ്പിക്കുന്ന ഘടകമാണ്.

പിതാവേ, നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും ആകുന്നതുപോലെ അവരും നമ്മിൽ ആകേണ്ടതിനു തന്നെ (യോഹ. 17:21) യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ മഹാപുരോഹിത പ്രാർത്ഥനയും സമുന്നതമായ ഈ വിശാലദർശനം നാം കാണുന്നു. അപ്പോസ്തലന്മാരോടും സഭാ പിതാക്കന്മാരോടും വരുവാനുള്ള തലമുറയോടും ഒന്നാവാൻ കഴിയണം. സഭയ്ക്കു പുറത്തുള്ളവരോടും വിശാലമായ ഈ സമീപനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ●

> **ഗ്ലാസ് നോസ്ത് എന്ന റഷ്യൻപദം അർത്ഥമാക്കുന്നത് പോലെ സഭയുടെ ഒരു തുറന്ന സമീപനം ഈ കാലഘട്ടത്തിൻെറ ആവശ്യമാണ്. മാരാമൺ പന്തൽപോലെ തുറക്കപ്പെട്ട വിശാലമായ ദർശനമാണ് സഭയ്ക്കിന്നാവശ്യം.**

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ 1999

സ്ത്രീകളുടെ വേദപഠനം (ചൊവ്വാ & ബുധൻ)

പ്രസംഗകൻ: ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഗുഡ്ഹ്യൂ പരിഭാഷ: റവ. ഡോ. കെ. എ. ഏബ്രഹാം

1 തെസ്സലോനിക്യർ

വിശുദ്ധ പൗലോസിനെ ഒരു നല്ല സുവിശേഷകനായി കണക്കാക്കുന്നു, പൗലോസിൻെറ മുഖ്യ ഉപദേശം ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു നയിക്കപ്പെടുകയും ഫലം കായ്ക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ദൈവത്തിൻെറ സഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യവും മറ്റൊന്നല്ല.

അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ പ്രവർത്തനത്തെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് തിരിച്ചു വിട്ടതുകൊണ്ടാണ് തെസലോനിക്യയിൽ സുവിശേഷം എത്തിയത്. എല്ലാകാലത്തും സമർപ്പണമുള്ളവരെ ദൈവം ഉപയോഗിക്കും. തെസലോനിക്യയിൽ സുവിശേഷ ത്തിന് അനുകൂലമായും പ്രതികൂലമായും പ്രതികരണമുണ്ടായി. വിപരീത അനുഭവങ്ങളുടെ പേരിൽ പൌലോസ് സുവിശേഷദൗത്യം അവസാനിപ്പിക്കുന്നില്ല. വേദപഠനം നടത്തുമ്പോൾ അതിൻെറ പശ്ചാത്തലം ഗ്രഹിക്കുകയും ലേഖകൻെറ മനസ് വായിച്ചറിയുകയും വേണം. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതിയ ലേഖനം ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വായിക്കുമ്പോൾ അതനുസരിച്ച് പ്രതികരണം ആവശ്യമാണ്. അവയുടെ ഇന്നത്തെ അർത്ഥവും സാംഗത്യവും കണ്ടെത്തണം.

ഈ ലേഖനം എഴുതുമ്പോൾ തെസലോനിക്യ സഭയെപ്പറ്റി പൌലോസ് ചിലത് ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

- വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിലെ അധാർമ്മികത
- പൌലോസിനോട് ചിലർക്കുള്ള എതിർപ്പ്
- പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ തിരിച്ചറിയാത്ത സ്വഭാവം.

1 തെസ്സലോനിക്യർ 1:1-9

തെസലോനിക്യ വിശ്വാസികളെ പൌലോസ് മനസിലാക്കുന്നു. അവിടെയുള്ള കൂട്ടായ്മ ദൈവത്തിൻെറ കൂട്ടായ്മയുടെ സാക്ഷ്യപത്രമാണ്.

പൌലോസ് അവർക്കുവേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദൈവവചനത്തോട് അവർക്കുള്ള സ്നേഹം വലിയതായിരുന്നു ദൈവവചനം നമ്മെ ചൈതന്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി അവർ കരുതുന്നു. അത് ദൈവീക പ്രവർത്തിയാണ്. സ്നേഹം സ്വാഭാവിക മനുഷ്യനിൽ നിന്നല്ല. ദൈവ സ്വരൂപത്തിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്. പീഢനത്തിൻെറ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിരതയുള്ള സഭ. പുതിയ വിശ്വാസികൾ നിലനിൽക്കുന്നത് പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയാണ്. പൌലോസ് നിരന്തരം അവർക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അവർ സുവിശേഷത്തോട് അനുകൂലമായി പ്രതികരിക്കുന്നു. നാം എല്ലാം ദൈവത്താൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ഒരു ചിത്രകാരൻ തൻെറ ചിത്രം കണ്ട് സന്തോഷിക്കുന്നതുപോലെ പൌലോസ് സഭയുടെ വളർച്ചയിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു

സുവിശേഷം അധരജല്പനമായല്ല. ജീവിതമായിട്ടാണ് തെസലോനിക്യയിൽ വ്യാപിച്ചത്. പൌലോസിൻെറ ജീവിതം തന്നെ സുവിശേഷമായിരുന്നു.

അവർ കഷ്ടതയിലും വിശ്വാസസ്ഥിരത കാട്ടി. ജീവിതമാതൃക പുലർത്തി. അവരുടെ ജീവിതം മറ്റുള്ളവർക്കും മാതൃകയായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. നമ്മെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവർക്ക് നമ്മുടെ ജീവിതം ആത്മീയ പരിപോഷണം നൽകണം. ●

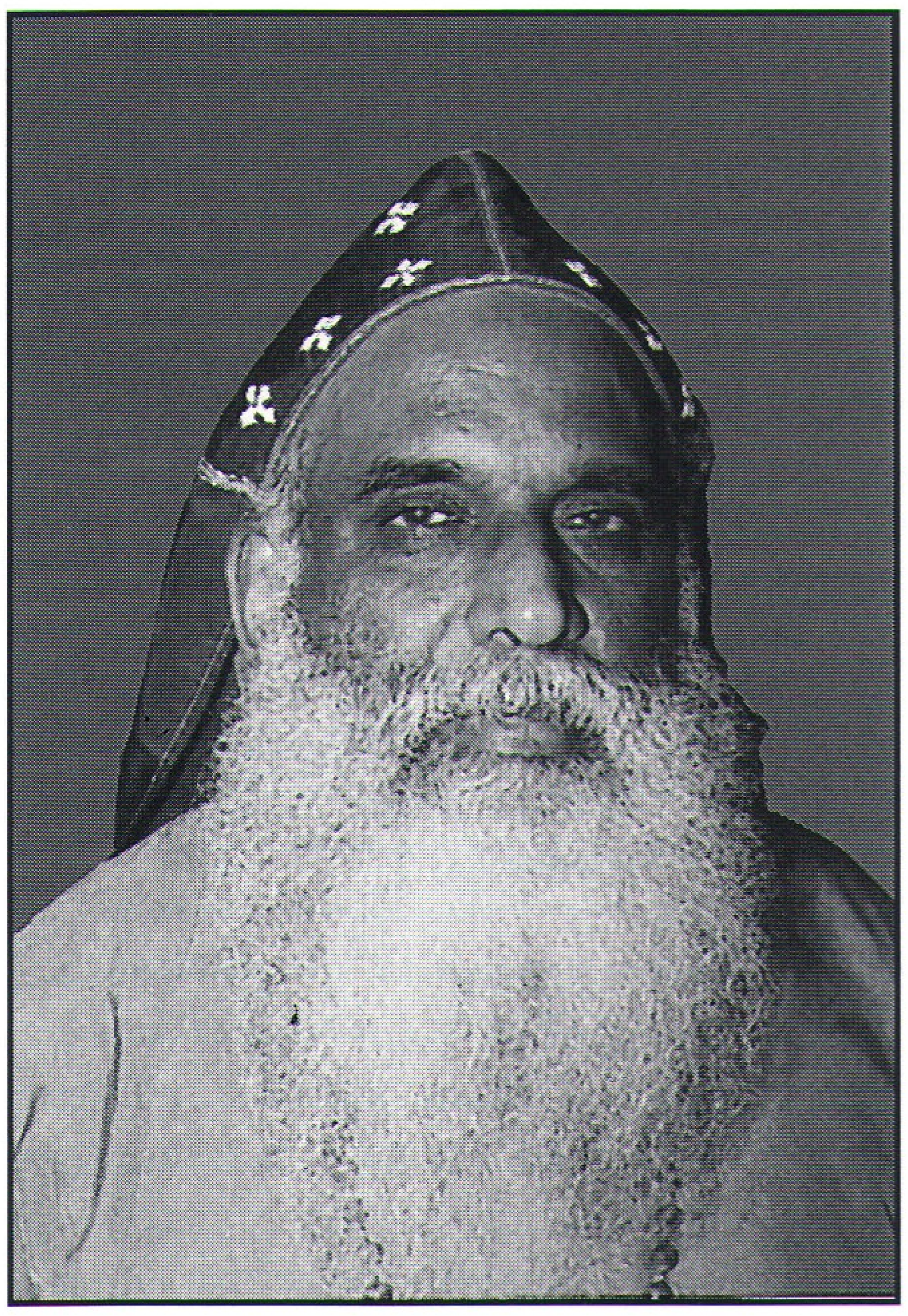

എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന അഭിവന്ദ്യ
ഡോ. ജോസഫ് മാർ ഐറേനിയസ് എപ്പിസ്ക്കോപ്പായ്ക്ക്
ആശംസകൾ !

അഭിവന്ദ്യ തോമസ് മാർ തിമോത്തിയോസ്
എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ

മരുഭൂമിയെ ഹരിതാഭമാക്കുക

നി. വ. ദി. ശ്രീ. ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ തിയഡോഷ്യസ്

വേദഭാഗം: ***മർക്കോസ് 6 :35, 37***

പ്രസിദ്ധ നോവലിസ്റ്റ് ആനന്ദിൻെറ ''മരുഭൂമികൾ ഉണ്ടാകുന്നത്'' എന്ന നോവലിൽ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ 'കുന്ദൻ' എന്നൊരു കഥാപാത്രമുണ്ട്. സാധാരണക്കാരും ജയിലിൽ നിന്നും വരുന്നവരും ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഒരു സമൂഹത്തിന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം . ഒരു ദിവസം ധനവാനും, കൊലപാതകിയും, തൂക്കിക്കൊല്ലുവാനും വിധിക്കപ്പെട്ട 'പശുപതി'ക്കുപകരം ഗ്രാമീണനും ദരിദ്രനുമായ സുലൈമാനെ പകരക്കാരനാക്കുവാൻ ജനായത്ത ഭരണമുള്ള സർക്കാർ തന്നെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

നീതിയും ന്യായവും പുലർത്താൻ തല്പരനായ കുന്ദന് ഇതിൽ ഉള്ള പന്തികേട് മനസ്സിലാക്കി വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ മുകളിൽ നിന്നുള്ള സമ്മർദ്ദം മൂലം സുലൈമാനെ പശുപതിയായി നിയമിക്കുവാൻ കുന്ദൻ നിർബന്ധിതനായി. കുന്ദൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ''ഇങ്ങനെയായാൽ മരുഭൂമി പടർന്നുകയറുന്നത് ആരും കാണാതെ പോയെന്നു വരും''.

ദുർബലരെ സംരക്ഷിക്കുകയും, നീതി പാലിക്കുകയും, മൂല്യങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഭരണകൂടം അനീതിയുടെ പക്ഷം ചേരുന്നു. ഇവിടെ സമൂഹം ഒരു 'പുറംപോക്കായി' മാറ്റപ്പെടുന്നു. ലാഭം മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രാർത്ഥനയോടെ പണക്കാരുടെ സംഘം ഭരണചക്രം തിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഹരിതഭൂമി 'മരുഭൂമിയായി' പരിണമിക്കുന്നു.

ഇത്തരത്തിൽ 'മരുഭൂമി'യുടെ ഒരു ജീവിതാനുഭവം വിവരിച്ചുകൊണ്ടാണ് വി. മർക്കോസ് നാം വായിച്ച വേദഭാഗത്തേക്ക് കടക്കുന്നത്. സഹോദരഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നത് വിഹിതമല്ല എന്ന് പറഞ്ഞ് അധാർമ്മികതയുടെ കൂച്ചുവിലങ്ങ് പൊട്ടിച്ചെറിയാൻ പ്രവാചകശബ്ദം ഉയർത്തിയ യോഹന്നാൻസ്നാപകന് തൻെറ ശിരസ്സ് നഷ്ടപ്പെട്ടു. യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ 'മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവൻെറ വാക്കായിരുന്നു (ലൂക്കോസ് 3: 2, 4)

ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും പ്രവാചകശബ്ദം ഉയരേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. എന്നാൽ സമൂഹത്തിൽ ധാർമ്മീകതയുടെ ശബ്ദം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന പ്രവാചക ശബ്ദങ്ങളെ അമർച്ചചെയ്യാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന വിധ്വംസക ശക്തികൾ എല്ലാകാല ഘട്ടത്തിൻെറയും പ്രത്യേകതയാണ്. സ്വകീയ-സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ മരുഭൂമികൾ ഉണ്ടാകുന്നു.

ഗീവർഗീസ് മാർ തിയഡോഷ്യസ്

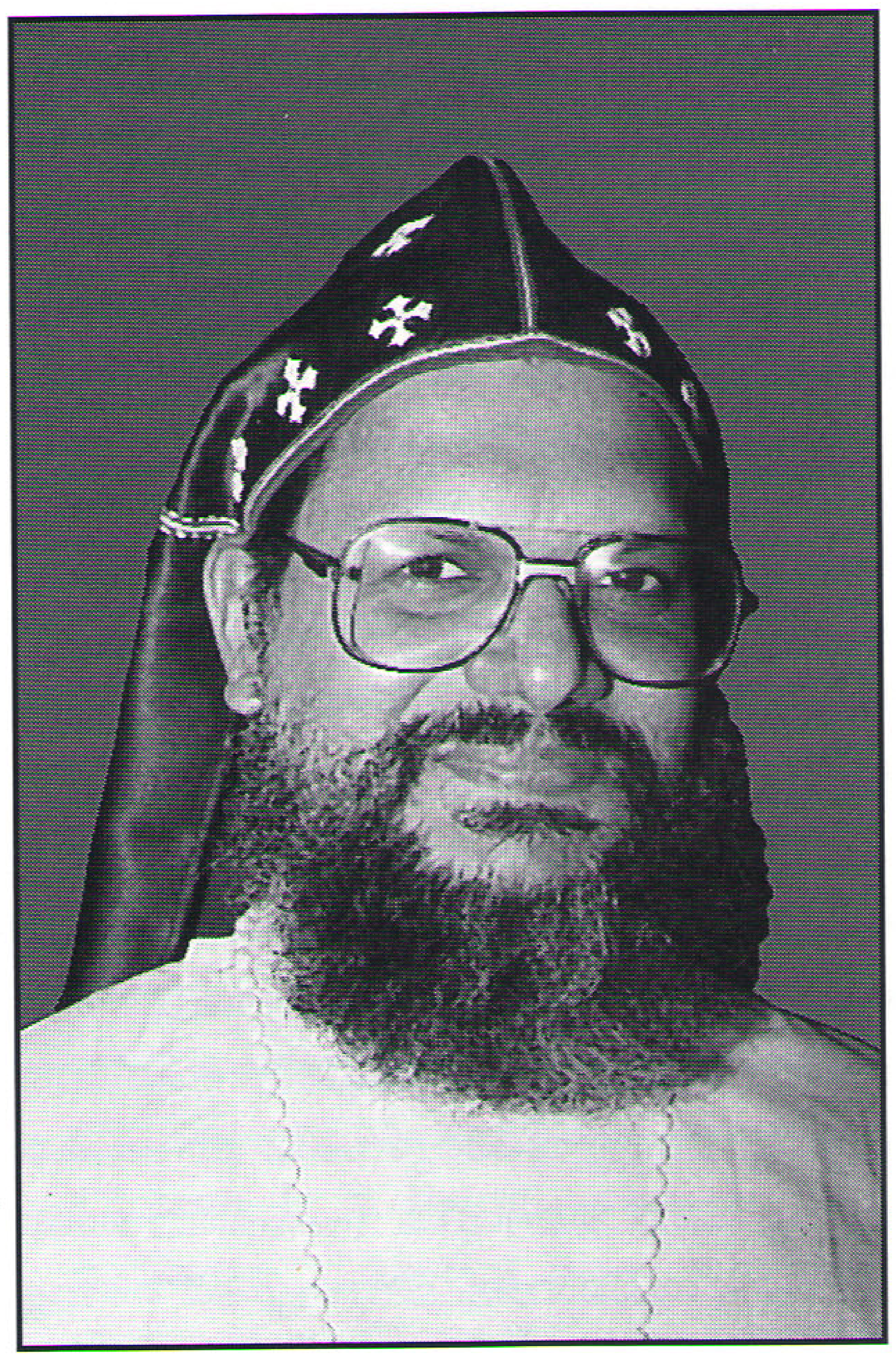

50-ാം വയസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന തിരുമേനിക്ക് ജന്മദിനാശംസകൾ

യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻെറ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രസംഗം കേട്ടവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. അവരിൽ മാനസാന്തരത്തിൻെറ ഫലമുണ്ടായി. അപ്രകാരമാണ്. യേശുവിന് വഴി ഒരുക്കിയത്. ദൈവഹിതം പൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്ന ജീവിതാനുഭവമായ ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കാണ് യേശുവിൻെറ പ്രസംഗം നയിച്ചത്. ദൈവത്തിൽ നിന്നും അകന്നുപോയവരെ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് അടുപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല ദൈവരാജ്യ പ്രവർത്തനം. പിന്നെയോ, അവർ ദൈവഇഷ്ടം താല്പര്യത്തോടെ നിവർത്തിക്കുന്നവരായി തീർക്കുക എന്നതുമാണ്. ഈ ദൈവരാജ്യത്തിൻെറ അനുഭവക്കാരും പ്രചാരകരുമാകുവാനാണ് കർത്താവ് തൻെറ ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചു വേർതിരിച്ചത്. ഇന്ന് സഭയെ ദൈവം വിളിച്ചിരിക്കുന്നതും നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും ഈ ദൗത്യത്തോടെയാണ്.

എന്തിനാണ് സഭയിൽ കൺവൻഷനുകൾ? മനം കവരുന്ന ഹൃദ്യമായ പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുവാൻ മാത്രമാണു നമുക്കു താല്പര്യം?. എന്നാൽ അവ കേട്ട് ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ കഴിയണം. വചനം ശ്രോതാക്കളുടെ ജീവിതത്തിൽ ലയിച്ചു ചേരണം. വചനം ജീവിതത്തിൽ സ്വാംശീകരിച്ച് വളരണം. വചനം ജീവിതത്തിൽ രൂപാന്തരത്തിൻെറ ഫലം നൽകണം.

വചനകേൾവിയിലൂടെ ലോകത്തിൽ ദരിദ്രർ ഉണ്ട് എന്ന അവബോധം ലഭിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ. ദാരിദ്ര്യം ഉച്ചാടനം ചെയ്യാനുള്ള പ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ ഭാഗഭാക്കാക്കണം. ലോകത്തിൽ വസ്ത്രമില്ലാത്തവർ ഉണ്ട് എന്നറിഞ്ഞാൽ രണ്ടുവസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്ന് കൊടുക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. നാം നല്ലവരാകണം എന്ന് കേട്ടാൽ മാത്രം പോരാ, നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നാം വിശ്വസ്തതയുള്ളവരാകണം, സാക്ഷ്യം നിറവേറ്റണം. വചനകേൾവി 'മാനസാന്തരത്തിന് യോഗ്യമായ ഫലം കായ്ക്കുന്നതിന് സഹായകരമാകണം'. ദൈവരാജ്യ അനുഭവം ജീവിതസാക്ഷ്യത്തിലൂടെ വെളിപ്പെടണം.

എന്നാൽ എന്താണ് ആധുനീകസമൂഹത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യരെ ചവിട്ടുകൊട്ടയിലെ എച്ചിലായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. സ്വവർഗ്ഗത്തെ കുരുതി കഴിച്ചു മുന്നേറാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആധുനീക മനുഷ്യൻ ഇന്നിൻെറ പ്രത്യേകതയാണ്. ലാഭേച്ഛമാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ കമ്പോള സംവിധാനത്തിൽ ഞെരിഞ്ഞ് അമർന്ന് ഇല്ലാതാകുന്നത് ഇവിടുത്തെ സാധാരണ മനുഷ്യജീവിതങ്ങൾ ആണ്.

ആനന്ദ് തൻെറ നോവലിൽ പറയുന്നു. ''മനുഷ്യത്വത്തിൻെറ വരൾച്ച സംഭവിച്ച് ആധുനീക ഇന്ത്യൻ സംസ്ക്കാരം മരുഭൂമിയായി തീരുന്നു.''. കഴിഞ്ഞ ചില ദിവസങ്ങളിൽ ദിനപത്രങ്ങളിൽ വന്ന ചില വാർത്തകളിലൂടെ നമ്മുടെ ചുറ്റും മരുഭൂമികൾ പടർന്നു കയറുന്നത് നമുക്ക് കാണാം. ധനികനായ ടി.കൃഷ്ണറെഡ്ഡിക്ക് നൽകാനുള്ള 50,000 രൂപയ്ക്കുവേണ്ടി തൻെറ മകളെ വൽക്കേണ്ടിവന്ന ഒരു പാവം കർഷകനും. ഒറീസ്സയിൽ വച്ച് കാറിലിട്ട് മാനഭംഗത്തിനു വിധേയമായ 32 വയസ്സുള്ള ജ്വാകിലിൻ എന്ന കന്യാസ്ത്രീയും ഒക്കെ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു.

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ 1999 : 17-2-99 2. 30 p.m.

സാമൂഹ്യഅനീതിക്കെതിരെയുള്ള സമ്മേളനം: *പ്രസംഗകൻ:* **ബിഷപ്പ് സൂസൈ പാക്യം**

വേദഭാഗം: ***യോഹ. 19: 28-30***

പോരാട്ടത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ക്രിസ്താനുഭവം

മാർത്തോമ്മാ സദയിൽ വളരെ ആസൂത്രിതമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലഹരി വിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാതൃകാപരവും അഭിനന്ദനാർഹവുമാണ്. കത്തോലിക്കാസഭാ പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഇന്ന് (ഫെബ്രു. 17) വിഭൂതി തിരുനാൾ അഥവാ ചാരബുധനാഴ്ചയാണ്. നെറ്റിയിൽ ചാരം പൂശിക്കൊണ്ട് തപസ്സുകാലം ആരംഭിക്കുന്നു. ഈ തപസ്സു കാലത്തിലെ പ്രധാനചിന്താവിഷയം യേശുവിൻെറ ക്രൂശാണ്. നമ്മുടെ ചിന്ത ക്രൂശിതനായ യേശുവിലേക്ക് തിരിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കുരിശ്: സ്നേഹത്തിൻെറ പരമമായ ആവിഷ്ക്കാരം

സ്നേഹത്തിൻെറ പാരമ്യമാണ് ക്രൂശിൽ വെളിപ്പെട്ടത്. സ്നേഹിതതന്മാർക്കുവേണ്ടി തൻെറ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതിൽ അധികം സ്നേഹമില്ല. ''ലോകത്തിൽ തനിക്കുള്ളവരെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ അവസാനത്തോളം അവരെ സ്നേഹിച്ചു'' (യോഹ:13:16). വേദപുസ്തക പണ്ഡിതന്മാർ ഈ വാക്യത്തിനു ദ്വയാർത്ഥം കല്പിക്കുന്നു. ഒന്ന്, ശിഷ്യന്മാരെ സന്ധിക്കുന്നതു മുതൽ അവരെ വിട്ടുപിരിയുന്നതുവരെ യേശു അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അതായത്, തുടർച്ചയായ സ്നേഹം. രണ്ട്, യേശുവിൻെറ സ്നേഹം വളരുന്നതാണ്. അന്ത്യ അത്താഴത്തിൻെറ സമയത്ത് സ്നേഹം, അതിൻെറ പാരമ്യത്തിലെത്തുന്നു. നമ്മോടുള്ള ദൈവസ്നേഹം നിസ്സീമമാണെന്ന് കാട്ടുവാൻ യേശു കുരിശിൽ തലചായ്ച്ചു മരിക്കുന്നു. (യോഹ. 19: 28-30)

കുരിശുമരണം ഭയാനകമാണ്. ആ കാഴ്ച ദുസ്സഹമാണ്. യെരുശലേമിലും പരിസരത്തിലുമുള്ള സ്ത്രീകൾ കുരിശുമരണത്തിൻെറവേദനയുടെ തീവ്രത അനുഭവപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ലഹരി പിടിപ്പിക്കുന്നു. വിനാഗിരി(മുന്തിരിവീഞ്ഞ്) കൊടുത്തിരുന്നു. ഇത് ക്രൂശിതൻെറ സുബോധം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും വേദനയിൽ നിന്ന് അവനെ മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തിന്മകളുടെ ക്രൂശിൽ ഇന്നും മരിക്കുന്ന യേശു

ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിലും യേശു മരിക്കുന്നു. അവശരിലും ആലംബഹീനരിലും, സമൂഹത്തിലും തിന്മകളാകുന്ന കുരിശിൽ യേശു തലചായ്ച്ചു മരിക്കുന്നു. യേശുവിൻെറ നിലവിളി, ''എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു'', ഇന്നും ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള, നീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള, സർവ്വോപരി സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ദാഹം. കൂട്ടായ്മ ബന്ധങ്ങളിലൂടെയും സംഘ ബോധത്തിലൂടെയും ലഭിക്കുന്ന സ്നേഹവും അംഗീകാരവും, മദ്യവും മറ്റു ലഹരി വസ്തുക്കളും പ്രദാനം ചെയ്യാത്ത ആത്മനിർവൃതി പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. സാമൂഹ്യതിന്മകളെ ദുരീകരിക്കുന്നതിന് പ്രാഥമികമായും അടിസ്ഥാനപരമായും സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങൾ ദൃഢവും ഭദ്രവുമാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ആമോസ് പ്രവാചകൻെറ വാക്കുകളിൽ, ദരിദ്രനെ ചവിട്ടിയരയ്ക്കുകയും, ചവിട്ടിയരയ്ക്കുന്നതിലൂടെ ആർജ്ജിക്കുന്ന ധനംകൊണ്ട് ചെത്തിയ കല്ലുകളാൽ പടുത്തുയർത്തിയ മാളികകളിൽ ഒരു ന്യൂനപക്ഷം മുന്തിരിരസം നുകർന്നു രസിക്കുന്നു. മരണവേദനയോടെ നിലവിളിക്കുന്ന ദരിദ്രൻെറചുണ്ടിൽ മുന്തിരി രസം തൊട്ടുകൊടു ക്കുന്നു സമൂഹത്തിലെ ചൂഷകർ നല്കുന്ന ലഹരി ഉപയോഗിച്ച് അവശരുടെ ശേഷിച്ച വിഭവങ്ങളും സമ്പത്തും ഇല്ലാതെയാവുന്നു. തൊഴിലാളികളിൽ 90 ശതമാനവും മദ്യ ഉപഭോക്താക്കളാണ്. മാത്രമല്ല, മിക്കവരും മദ്യ ഉല്പാദന പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഏർപ്പെടുന്നു. വളരെയേറെ ബുദ്ധിമുട്ടു കൾ ദാരിദ്ര്യരേഖയ്ക്കു താഴെയുള്ള ഈ മനുഷ്യർ അനുഭവിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവും മറ്റ് അടിസ്ഥാന ജീവിത സൗകര്യങ്ങളും നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇവരിൽ കൂടികൊള്ളുന്ന ദൈവ സ്നേഹത്തിൻെറ അംശം കണ്ടെത്തി പുതിയ സമൂഹനിർമ്മാണത്തിനു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ സഭയായി സാധിക്കണം. കത്തോലിക്കാ സഭ ഈ മേഖലയിൽ നടത്തിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇതിൻെറ വിജയസാദ്ധ്യതയിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.

എന്നാൽ രൂപാന്തരത്തിനു ശേഷം അനുഭവപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള പ്രശ്നങ്ങളനവധിയാണ്. പുനരധിവാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു നേരിടുന്ന എതിർപ്പ്, മദ്യലോബികളുടെ കുത്സിത ശ്രമങ്ങൾ, സർ ക്കാരിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള നിസ്സഹകരണം, സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകർ നേരിടുന്ന പരിഹാസവും പീഡനവും, ഇവയെല്ലാം കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്.

സർക്കാരിൻെറ വികലമായ മദ്യനയം

ഒരു ഗ്രാമത്തിൻെറ ആകമാനമുള്ള മദ്യ ഉപഭോഗംമൂലം ഏകദേശം മൂന്നു കോടി രൂപയോളം ഒരു മാസംകൊണ്ടു കൊള്ളയടിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ കേവലം 25 ലക്ഷം രൂപയാണ് ബോധവൽക്കരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി സർക്കാർമാറ്റി വെച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ സുബോധമില്ലാത്തവരെ മദ്യവർജ്ജനത്തിലേക്കു നയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവിഫല ശ്രമം ഒരു പ്രഹസനം മാത്രമാണ്. മദ്യനിരോധനം തങ്ങളുടെ നയമല്ലെന്ന് സർക്കാർ വാദിക്കുന്നത് നിരാശാജനകമാണ്. കേരളത്തിൽ നല്ലൊരു ഭാഗം അടിസ്ഥാന ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾക്കായ് ദാഹിച്ചു കേഴുമ്പോൾ നീർപഞ്ഞിയിൽ വിനാഗിരി മുക്കി യേശുവിൻെറ ചുണ്ടോടു അടുപ്പിക്കുന്ന പടയാളികളുടെ സഹതാപമാണ് സമൂഹത്തിൻെറയും അധികാരികളുടെയും ഭാഗത്തു നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്നത്.

5989 മദ്യഷാപ്പുകൾ, 427 ബാറുകൾ, 245 വിദേശമദ്യഷാപ്പുകൾ, 62 ബീയർ പാർലറുകൾ, 14 ബിവറേജസ് കോർപ്പറേഷ റേഷൻ വിതരണ കേന്ദ്രങ്ങൾ - സർക്കാരിൻെറ ഒത്താശയോടെ മനുഷ്യരുടെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുവാനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ! കൂടാതെ, അനവധി അനധികൃത മദ്യഷാപ്പുകൾ, ഡിസ്റ്റലറികൾ, ബോട്ടിലിംഗ് യൂണിറ്റുകൾ എന്നിവയിലൂടെ മദ്യത്തിൻെറ കാര്യത്തിലെങ്കിലും സ്വയം പര്യാപ്തത നേടാനുള്ള ശ്രമമാണ് സർക്കാരിൻേറത് ! ഇത് ഒരു പാർട്ടിയോടൊ സമൂഹത്തോടൊ ഉള്ളവിമർശനമല്ല, ചാരായ നിരോധനം കാര്യക്ഷമമല്ലെന്ന് വാദിക്കുന്ന സർക്കാരിൻെറ ന്യായങ്ങൾ വിചിത്രമാണ്.എന്നാൽ പരിപൂർണ്ണ മദ്യനിരോധനത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ സർക്കാരിൻെറ ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടായാൽ അത് പൂർണ്ണമായും വിജയിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. വ്യാജമദ്യത്തിൻെറ നിരോധനത്തിനായ് ശ്രമിക്കേണ്ടതും സർക്കാർ തന്നെ.ഇതിനെ ചെറുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന വാദം ഭരിക്കുവാനുള്ള കഴിവില്ലായ്മ അംഗീകരിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്.

മദ്യപരോടുള്ള സഹതാപത്തേക്കാൾ തൊഴിൽ രഹിതരായി തീരുന്നവരോടുള്ള പരിഗണന മന സ്സിലാക്കുന്നില്ല ! 3 കോടി ജനങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിനു പകരമായി 1200 തൊഴിലാളികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം ജനസേവനത്തിൻെറ പ്രതിബദ്ധതയല്ല. തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്നവരുടെ പുനരധിവാ

പൂർണ്ണ മദ്യനിരോധനം പടിപടിയായുള്ള ഉദ്യമങ്ങളിലൂടെ സാദ്ധ്യമാവണം. ശക്തമായ പ്രചാരണ പ്രതികരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉടലെടുക്കേണ്ടതാണ്. ചെറിയ ചെറിയ സമൂഹങ്ങളിലൂടെ ഇതു സാദ്ധ്യമാവും ഇത് നീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമരമാണ്. പാവപ്പെട്ടവൻെറ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണ്.

Cont'd on pg. 20

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ *1999 :* **17-2-99 7.00 p.m.**

പ്രസംഗകൻ: **ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ഗുഡ്ഹ്യൂ** *പരിഭാഷ:* **റവ. ഡോ. ഏബ്രഹാം കുരുവിള**

വേദഭാഗം: ***1തെസ്സലോനിക്യർ 2: 1-16***

ദൗത്യത്തിൻെറ നിസ്വാർത്ഥ ശൈലി

പരിശുദ്ധാത്മാവിൻെറ ദിവ്യ ആലോചനയാൽ പൗലോസ് ഗ്രീസിൽനിന്ന് മക്കദോന്യയിലേക്കു യാത്രയാവുന്നു. അവിടെ ഫിലിപ്പ്യയിൽ ശുശ്രൂഷ ഫലപ്രദമായിരുന്നെങ്കിലും കാരാഗൃഹത്തിൽ ആക്കപ്പെടുന്ന പൗലോസ് അവിടെനിന്ന് വിമോചിതനായി തെസ്സലോനിക്യയിലെത്തുന്നു. അവിടെ അനുകൂലികളെപ്പോലെ എതിരാളികളെയും അഭി മുഖികരിക്കുന്നു. അപ്പോസ്തലൻ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കി പ്രതികൂലികൾ അദ്ദേഹം അനുധാവനം ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെനിന്ന് അഥേനയിലേക്കു പോകുന്നു. തുടർന്നു കൊരിന്തിലെത്തുന്ന അപ്പോസ്തലൻ തെസ്സലോനിക്യരെപ്പറ്റി കേൾക്കുന്നു. വിഷമങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ച്, തിരുത്തലുക ളോടെ അവരെ നയിക്കുന്നതിന് ലേഖനം എഴുതുന്നു.

A. തെസ്സലോനികൃയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന പ്രേരണശക്തി (2:1,2)

മുഖവുരയിൽ വരുവാനുണ്ടായ കാരണത്തെ പരാമർശിക്കുന്നു. വളരെ അപമാനിതനായി ഫിലിപ്യയിൽ നിന്ന് എത്തുന്നു. റോമാപൗരനെന്ന് തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ പൗലോസ് മോചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ പൗലോസ് പ്രശ്നങ്ങളെ നിസ്സാരമായി പരിഗണിക്കുന്നു. കഷ്ടവും അപമാനവും നേരിടുമ്പോൾ കർത്താവിൽ ധൈര്യപ്പെട്ട് എതിർപ്പുകളുടെ മദ്ധ്യേ ധീരമായ് മുന്നേറുന്നു.

ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ഗുഡ്ഹ്യൂ

സമ്മർദ്ദങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ ശുശ്രൂഷയിൽ സ്വാഭാവികമാണ് ഇവയെ അതിജീവിക്കുവാനുള്ള ധൈര്യം ആവശ്യമാണ്. ധീരത മൂന്നു വിധത്തിൽ ദർശിക്കാം.

1. ധർമ്മിക ധീരത
2. ആത്മീക ധീരത
3. സുവിശേഷപരമായ ധീരത

ഉണർന്നിരിപ്പിൻ, പുരുഷത്വം കാണിപ്പിൻ, വിശ്വാസത്തിൽ ശക്തിപ്പെടുവിൻ എന്ന് പൗലോസ് കൊരിന്ത്യർക്കെഴുതുന്നു. ദൈവശക്തി ധരിച്ചു മോശ തൻെറ ബലഹീനതയെ അതിജീവിക്കുന്നു. ദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കുന്നു. യിരമ്യാവിൻെറ അനുഭവവും ദൈവത്തോടുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിൽ ശക്തിപ്പെടുന്നതാണ്. നെഹെമ്യാവ് യെരുശലേമിൻെറ പുനർനിർമ്മാണത്തിനു ധൈര്യപൂർവ്വം. പുറപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ തിമൊഥയോസ് ധീരനായല്ല ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. എൻെറ മകനേ, കർത്താവിൽ ശക്തിപ്പെടുക എന്ന് പൗലോസ് എഴുതുന്നു. പട ചേർത്തവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുകയാണ് പടയാളിയുടെ ധർമ്മം. നന്നായി അദ്ധ്വാനിക്കാത്ത കർ ഷകന് ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ വിളവ് ഉണ്ടാകയില്ല. ദൈവത്തിൽ നിന്നും ശക്തി ഉൾക്കൊണ്ട് സുവിശേഷപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരാവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം.

മോക്ഷയാത്രയിൽ ആയിരിക്കുന്ന വിശ്വാസി പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തരണം ചെയ്തേ മതിയാവു. പ്രതിബന്ധങ്ങളിൽ സാധ്യതകളെ കണ്ടെത്തുന്നതിനും അതിജീവിക്കുന്നതിനും ദൈവം നമ്മെ സഹായി

Cont'd on pg.21

സത്തിനുള്ള ആത്മാർത്ഥ ശ്രമങ്ങളുണ്ടായാൽ പരിഹാര്യമാണ്. സർക്കാരിന് മദ്യക്കച്ചവടം കൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്ന റവന്യൂ വരുമാനം 350 കോടിയാണ്. എന്നാൽ സമൂഹം മദ്യപാനത്തിനായി ചെലവഴിക്കുന്നത് 10,000 കോടി രൂപയാണ്. മദ്യനിരേധനം വരുന്നതോടെ ഈ തുക ജനങ്ങൾക്കു ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കായ് ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. സർക്കാരിന് വില്പന നികുതിയിലൂടെ ഇതെ വരുമാനം സർക്കാരിന് ലഭിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്കു വലിയ നഷ്ടം സംഭവിക്കുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്.

ആത്മപരിശോധനയുടെ ആവശ്യകത

മറ്റുള്ളവരെ വിമർശിക്കുന്നത് എളുപ്പമാണ് എന്നാൽ ഒരു ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട ശ്രീ സുകുമാർ അഴിക്കോടിൻെറ പ്രസ്താവനയിൽ അതിശയോക്തിയുണ്ടെങ്കിലും ആ വിമർശനം ഗൗർരവമായെടുക്കേണ്ടതാണ്. വിശുദ്ധിയുടെ പ്രതീ കങ്ങളായി സാധാരണ ജനം കണക്കാക്കുന്ന വൈദീകരുടെ വീഴ്ച ജനങ്ങൾ ഊതി വീർപ്പിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. മാതൃകാപരമായി നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളെ നയിക്കേണ്ടതും ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതും കാലഘട്ടത്തിൻെറ ആവശ്യമാണ്.

കെ. സി. ബി.സിയുടെ ഇക്കഴിഞ്ഞ സമ്മേളനത്തിൽ സംഘടിതമായി മദ്യവിപത്തിനെ നേരിടേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകത ഊന്നിപറയുകയുണ്ടായി. ആഗോള തലത്തിൽ മദ്യ ഉപഭോഗവും വിപ്ണനവും അധാർമ്മികമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ ഭാരതത്തിൻെറ സംസ്കാരവും ലളിതജീവിതശൈലിയും സാമ്പത്തിക പിന്നോക്കാവസ്ഥയും മദ്യത്തെ ഉപയോഗ വസ്തുവായി കണക്കാക്കുന്നത് നിഷേധിക്കുന്നു. ഇതിൻെറ അഭാവം സമൂഹത്തിൽ പോരായ്മകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല.

പൂർണ്ണ മദ്യനിരോധനം പടിപടിയായുള്ള ഉദ്യമങ്ങളിലൂടെ സാദ്ധ്യമാവണം. ശക്തമായ പ്രചാരണ പ്രതികരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉടലെടു ക്കേണ്ടതാണ്. ചെറിയ ചെറിയ സമൂഹങ്ങളിലൂടെ ഇതു സാദ്ധ്യമാവും ഇത് നീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമരമാണ്. പാവപ്പെട്ടവൻെറ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണ്. ബുദ്ധിജീവികളുടെനിരുത്തരവാദപരമായ പ്രതികരണങ്ങൾ ആപത്ക്കരമാണ്. പരിപൂർണ്ണമായ മദ്യനിരോധനത്തിലൂടെ മാത്രമേ പുരോഗതിയുണ്ടാകൂ.

വചനാനുഭവവും പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതവും പ്രേരകശക്തികൾ

മദ്യനിരോധനത്തിനായുള്ള ശ്രമങ്ങൾ വചനാനുഭങ്ങളിലൂടെയും പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിലൂടെയും ദൃഢീകരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു ഹൈന്ദവസന്യാസിനിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു ലഹരിയെ മറ്റൊരു ലഹരികൊണ്ടേ നിഷ്ഫലമാക്കാനാവൂ! ദുശ്ശീലങ്ങളെ വിട്ടൊഴിയുന്നവന് ഭക്തിലഹരി ആവേശവും സംതൃപ്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യും. പ്രതിസ്നേഹത്തിനായുള്ള സ്നേഹം ജീവജലത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെടണം. ഈ വെള്ളം കുടിക്കുന്നവന് എല്ലാം വീണ്ടും ദാഹിക്കും. ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം കുടിക്കുന്നവനോ ഒരുനാളും ദാഹിക്കയില്ല(യോഹ. 4:13) യേശുവിൽ നിന്നു നിർഗ്ഗളിക്കുന്ന ഭക്തിരസം ഏതു ലഹരിയെയും അതിജീവിക്കും. വചനാനുഭവത്തിലടെ ദുഃശ്ശീലങ്ങളിൽ നിന്നും വിമുക്തി നേടാവുന്ന താണ്. അതിനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ശ്രമമുണ്ടായാൽ മതി. മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽവഴിയുണ്ട്.

യിരമ്യാപ്രവാചകൻ വിലപിക്കുന്നു. ജീവജലത്തിൻെറ ഉറവയായ ദൈവത്തെ ജനം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. പകരം, ജലമുൾക്കൊള്ളുവാൻ കഴിയാത്ത പൊട്ടക്കിണറുകളെ കുഴിച്ചിരിക്കുന്നു. അനുതപിച്ച് ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയാം. സാമൂഹ്യതിന്മകൾക്കെതിരെ സമൂഹമായി സഭയായി സംഘടിതമായി പ്രതിഷേധിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.. വചനത്തിൽ നിന്ന് ശക്തി ലഭിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവർ സർവ്വശക്തിയും സംഭരിച്ച് മദ്യവിമുക്ത സമൂഹത്തിനായ് മുന്നേറണം. മഹാജൂബിലി ആഘോഷി ക്കുന്ന ഈ വേളയിൽ നമുക്ക് ഇതിനിടയാവട്ടെ. ●

Continued from page 20

ക്കും. പൗലോസിന് തൻെറ ശുശ്രൂഷകളെനിർവ്വഹിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ നിശ്ചയ ദാർഢ്യവും ധൈര്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിൻെറ സുവിശേഷം ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്ന ബോധം പൗലോസിനുണ്ടായിരുന്നു.

A. ഉത്സാഹത്തോടെ ദൗത്യത്തിൽ വ്യാപൃതരാവുക.

ശിശു സഹജമായ ഉത്സാഹം കാടുകളെയും മലകളെയും അതിജീവിക്കുന്ന ഉത്സാഹം. എന്നാൽ പ്രായമാവുമ്പോൾ ശാരീരിക അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ഉത്സാഹങ്ങളെ മടുപ്പിക്കാം. എന്നാൽ മനസ്സിനും ആത്മാവിനും പുതുക്കമുള്ളവരായ് നിലനിൽക്കുവാൻ സാധിക്കണം. ആയുഷ്ക്കാലം മുഴുവൻ ഉത്സാഹികളായിരിപ്പാൻ നമ്മുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. പൗലോസിനെപ്പോലെ സുവിശേഷപരമായി ധൈര്യവും ഉത്സാഹവുമുള്ളവരായി നിലനിൽക്കുവാൻ സാധിക്കണം.

B.ആത്മത്വത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠത (2:3-6)

തൻെറ ആളത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അമിതമായ പ്രകടനമല്ല, തെസ്സലോനിക്യയിൽ പ്രചരിച്ച തൻെറ ആളത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകൾ പൗലോസ് വിശദമാക്കുന്നു. സ്വന്ത പ്രശംസയ്ക്കുവേണ്ടി അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന സുവിശേഷകനായ് അപ്പോസ്തോലൻ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടു സുവിശേഷം ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട അപ്പോസ്തോലനായ് സ്വയം അവതരിപ്പിക്കുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ആരോപണങ്ങൾ. മനുഷ്യരെയല്ല ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. നാം പറയുന്നത് ജനങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ കഴിയണം. സത്യമെന്നു നാം പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കണം. നാം ഒന്നു പറയുകയും മറ്റൊന്ന് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മുടെ വിശ്വസ്യത നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ വാക്കുകളുടെ വിശ്വാസ്യത തീരെയില്ല. ഒരു പുതിയ ധാർമ്മികബോധം ഉദയം ചെയ്തു വരുന്നു. അത് ഇന്നത്തെ അധികാരികളെയും വ്യാപാരികളെയും നയിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസ്യതയിൽ നാം മാതൃകയായിരിക്കണം. മാതാപിതാക്കളുടെ വിശ്വാസ്യതയെപ്പറ്റി കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു ബോധം ഉണ്ടാവണം. If we want to walk the walk our talk must be the talk.

C.. തൻെറ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി പൗലൊസ് പ്രസംഗിക്കുന്നു. (2:7-8) : ഒരു മാതൃഭാവത്തോടെ, അമ്മ കരുതുന്നതുപോലെ ആർദ്രതയോടെ വർത്തിക്കുന്ന പൗലോസ്, വാത്സല്യവും സ്നേഹവും കരുതലും ജീവൻ തന്നെ പങ്കിടുന്നതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. മറ്റു മനുഷ്യർക്ക് നന്മ ചെയ്യുന്നതിന് നിസ്വാർത്ഥമായ ചേതന രൂപപ്പെടുന്നതാണ് സ്നേഹം. കുടുംബാംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ പരസ്പരം ഭാരങ്ങൾ പങ്കിടുന്നതിനും സ്നേഹം പങ്കിടുന്നതിനും സാധിക്കുന്നുണ്ടോ? കർത്താവ് സഭയെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ ഭർത്താവിന് ഭാര്യയെ സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിയണം. സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നതിലൂടെ ദൈവസ്നേഹം രുചിച്ചറിയുവാൻ നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നുണ്ടോ? ദൈവത്തിനു വേണ്ടി ഏറ്റവും ഉന്നതമായത് ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള മാതൃക അവർക്ക് നൽകാൻ കഴിയണം. 1 കൊരിന്ത്യർ 13-ാം അദ്ധ്യായം സ്നേഹഗീതമാണ്. കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ പെരുമാറി എന്നു പറയുമ്പോൾ ആർദ്രതയോടെ പെരുമാറി എന്നാണർത്ഥമാക്കുന്നത്.

D. നിസ്വാർത്ഥ പ്രവർത്തന ശൈലി, ഉത്തമദൗത്യ മാതൃക. (2:9)

നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനത്തെപ്പറ്റിയും കഠിന പ്രയത്നത്തെപ്പറ്റിയും പൗലോസ് വിശദീകരിക്കുന്നു. ആർക്കും ഭാരമാവരുത് എന്നു വെച്ച് രാവും പകലും വേല ചെയ്തു എന്നതാണ് അപ്പോസ്തലൻെറ നിലപാട്. നിസ്വാർത്ഥമായ കഠിനപ്രയത്നം പൗലോസിൻെറ മുഖമുദ്രയായിരുന്നു. അലസന്മാരായി, കർമ്മോത്സുകത ഇല്ലാതെ മറ്റുള്ളവർക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ക്രിസ്തീയമല്ല. കഠിനാദ്ധ്യാനത്തിലൂടെ മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുവാൻ നാമൊരുക്കമുള്ളവരാവണം.

E.ദൈവരാജ്യത്തിനും ദൈവത്തിനും യോഗ്യമായ ജീവിതശൈലി

വിശുദ്ധവും നീതിയും അനിന്ദ്യവുമായി അപ്പോസ്തോലൻ വർത്തിക്കുന്നു. നാം വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ദൈവരാജ്യത്തിന് യോഗ്യമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ദൈവത്തിൻെറ പരിശുദ്ധാത്മ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ തുണയ്ക്കേണമേ എന്ന് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. രൂപാന്തരത്തിൻെറ അനുഭവത്തിന് യോഗ്യരാവാൻ ഈ അനുഭവം ഉണ്ടാവണം. ദൈവരാജ്യത്തിന് യോഗ്യമായ ഫലം, സ്ഥിരതയോടെ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവനാമത്തിന് നാം ദുഷിയുണ്ടാക്കുന്നു.

ജീവിതത്തിൽ ഞാനും നിങ്ങളും രണ്ടു തരത്തിലുള്ള അധികാരങ്ങൾ അനുവർത്തിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരു പ്രത്യേക സന്ദേശമുണ്ട് എന്നു നമുക്ക് പറയുവാൻ കഴിയും. അത് ജീവിതത്തിന് മാന്യത പകരും. ദൈവം നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ. ●

ഭൗതീകനാഗരീകതയല്ല, മാനുഷീകമൂല്യങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന ജീവൻ ജീവനോട് സംസാരിക്കുന്ന ഒരു സംസ്ക്കാരം ആണ് ഇന്നിൻെറ ആവശ്യം. എന്നാൽ ഇന്ന് എങ്ങനെയാണ് സഭയിൽ , സമൂഹത്തിൽ മരുഭൂമികൾ ഉണ്ടാകുന്നത്? മൂന്ന് ഘടകങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

1. നിസ്സംഗത

യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചപ്പോൾ കണ്ടുനിന്നവർ അനേകർ ആയിരുന്നു. കാഴ്ചക്കാരാകുവാനാണ് ഏറിയ പങ്ക് ആളുകൾക്കും ഇഷ്ടം. ഇന്ന് സഭയുടെ സ്ഥിതിയും ഇപ്രകാരമായിട്ടില്ലേ? ആരാധനയും സാമൂഹ്യജീവിതവുമായി ബന്ധമുണ്ടാവണം. വിശ്വാസികൾ നിസ്സംഗതരാകുമ്പോൾ മരുഭൂമികൾ പടർന്നു കയറുന്നു

2. നിഷ്ക്രിയത്വം

നിഷ്ക്രിയത്വം ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പാണ്, മന:പൂർവ്വമായ പ്രവർത്തനം സമൂഹത്തോട് കണക്കുപറയേണ്ടവർ,സമൂഹത്തിൽ വെളിച്ചം പരത്തേണ്ട ഗോപുരങ്ങൾ ഇന്ന് നിഷ്ക്രീയമായ അവസ്ഥ മുഖമുദ്രയാക്കിയിരിക്കുന്നു. പ്രതിസന്ധികളിൽ നിലപാടുകൾ എടുക്കുവാൻ സഭയ്ക്ക് ഇന്ന് കഴിയുന്നുണ്ടോ? ആത്മവിശ്വാസവും പ്രത്യാശയുമുള്ളവർക്കുമാത്രമേ നിലപാടുകൾ എടുക്കുവാൻ കഴിയൂ. പ്രതിസന്ധി എല്ലാക്കാലത്തും ഉണ്ടാകും. അത്, ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. എന്നാൽ ഈ പ്രതിസന്ധിയിൽ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ ദൗത്യം പൂർണ്ണമാകുന്നത്.

3. മനുഷ്യവിഭവത്തിൻെറ ശോഷണം

ഇന്ന് സഭയുടെ മുമ്പാകെയുള്ള ഒരു വലിയ പ്രതിസന്ധി ആവശ്യത്തിന് മനുഷ്യവിഭവം ഇല്ല എന്നതാണ്. മരുഭൂമികൾ ഉണ്ടാകുന്നത് പൊടുന്നനവേ, അല്ല, ക്രമേണയാണ്. പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ആളുകളുടെ കുറവ് മരുഭൂമിയുടെ കയ്യേറ്റം ചെറുത്തു നില്ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. നിലപാടുകളെടുക്കുവാനും പ്രവർത്തനനിരതരാകുവാനും ആളില്ല.

A. മരുഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങുക; സഭയുടെ ദൗത്യം

യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി മരുഭൂമിയിലേക്ക് പോയി. അവിടെ പുരുഷാരം കൂടി. യേശു ഇവിടെ മരുഭൂമിയെ സമൃദ്ധിയുടെ ഇടമായി മാറ്റുന്നു. മരുഭൂമിയുടെ പ്രത്യേകത അവിടെ മതിലുകളില്ല, ഭിത്തികളില്ല, വാതിലുകളില്ല , ജനലുകളില്ലയെന്നതാണ്. ദൈവമുള്ളിടത്ത് വേലികെട്ടുകളുണ്ടാവില്ല. മരുഭൂമിയിൽ ആർക്കും വരാം. വിശ്വാസസമൂഹം ഒരു തുറന്ന സമൂഹമായിരിക്കണം. ഏവരേയും ക്ഷണിക്കുന്ന, സ്വീകരിക്കുന്ന തുറന്ന സമൂഹമായിരിക്കണം. പുറംതള്ളപ്പെട്ടവരും അഭയാർത്ഥികളും ബലഹീനരും രോഗികളും ഒക്കെ യേശുവിൻെറ അടുക്കലേക്ക് കടന്നുവരാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

B പുരുഷാരത്തോടു മനസ്സലിയുന്ന കർത്താവ്

അവർ ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ ആകകൊണ്ട് അവരിൽ മനസ്സലിഞ്ഞ് യേശു പലതും ഉപദേശിച്ചു. (മർക്കോസ്. 6: 34)

മന്സലിവുള്ള ദൈവം യേശുവിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആർദ്രത യേശുവിൻെറ മുഖമുദ്രയാണ്. രോഗികൾ, ദു:ഖിതർ, മരണാസന്നർ, എല്ലാവരേയും യേശു ആർദ്രതയോടെ കണ്ടു. മരുഭൂമിയിലെ മണൽപ്പരപ്പിലൂടെ, നടക്കുമ്പോൾ മണലിൻെറ 'കിരുകിരുപ്പു ശബ്ദം' കേൾക്കാം. ഇന്ന് സമൂഹത്തിൽകേൾക്കുന്ന വേദനയുടെ ശബ്ദങ്ങൾ നമ്മെ അലോരസപ്പെടുത്തുന്ന അനുഭവങ്ങൾ ആകുന്നുണ്ടോ? സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ അതിപ്രസരത്തിൽ ഇത്തരം മൃദുല ഭാവങ്ങൾ സമൂഹത്തിന് നഷ്ടപ്പെടുന്നു. വസ്ത്രങ്ങളും ഇരിപ്പിടങ്ങളും വാഹനങ്ങളും മൃദുവായിരിക്കണം എന്ന് താല്പര്യപ്പെടുന്ന നാം നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തിൻെറ മൃദുലഭാവങ്ങൾ നിലനിർത്തുവാൻ വിമുഖരാണ്.

ഭൗതീകനാഗരീകതയല്ല, മാനുഷീകമൂല്യങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന ജീവൻ ജീവനോട് സംസാരിക്കുന്ന ഒരു സംസ്ക്കാരം ആണ് ഇന്നിൻെറ ആവശ്യം.

പ്രതിസന്ധിയെ പ്രവർത്തനരംഗമാക്കുക

നിങ്ങൾ അവർക്ക് ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ. (മർക്കോസ് 6:37) പ്രതിസന്ധിയിൽ തളർന്നുപോകുവാനല്ല, പ്രതിസന്ധിയെ പ്രവർത്തനരംഗമാക്കുകയാണ് യേശു. നിർജ്ജനപ്രദേശത്ത് നേരം വൈകിയ സമയത്ത് അവരെ വെറുതെ അയക്കാൻ യേശു സമ്മതിച്ചില്ല. മനുഷ്യൻെറ ആദ്ധ്യാത്മീകവും ശാരീരികവുമായ ആവശ്യങ്ങളെ യേശു രണ്ടായി കണ്ടില്ല. മരുഭൂമിയിൽ വന്ന പുരുഷാരത്തിന് യേശു ആത്മീയാഹാരമായ ജീവൻെറ വചനവും അപ്പവും മീനുമായ ഭൗതീകാഹാരവും നൽകി.

കഴുത്തറക്കുന്ന ബിസ്സിനസ്സുകാർ കൽക്കട്ടയിൽ മനുഷ്യരെ കുരുതി കഴിക്കുമ്പോൾ, എങ്ങനെയും പണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ എന്തും ചെയ്യുമ്പോൾ അവരുടെ ഇടയിലേക്ക് ഇറങ്ങിചെല്ലുന്നത് വിശ്വാസസമൂഹമാണ്. ഇന്ന് ധാരാളം പണം ചിലവാക്കി മനോഹരമായ ദേവാലയങ്ങളിൽ ആരാധിക്കുന്ന മാർത്തോമ്മാക്കാരെയല്ല, തങ്ങൾക്കുള്ളതിനെ ഭാരതത്തിൻെറ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചിലവിടുന്ന, ഇറങ്ങിചെല്ലുന്ന, വിശ്വാസസമൂഹത്തെയാണ് ആവശ്യം.

മനുഷ്യസമൂഹവും പ്രപഞ്ചവും മരുഭൂമി ആയിത്തീരുമ്പോൾ വരൾച്ചയെ ഹരിതഭൂമിയാക്കുവാൻ സഭ ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആർദ്രതയുടെ പ്രവാചകരാകുവാൻ സമൃദ്ധിയുടെ ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ, ദൈവത്തിൻെറ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. ●

Ecumenism

From the Visible Church to the Invisible Ekklesia: From Diatribe to Dialogue

Dr. P. M. Mammen

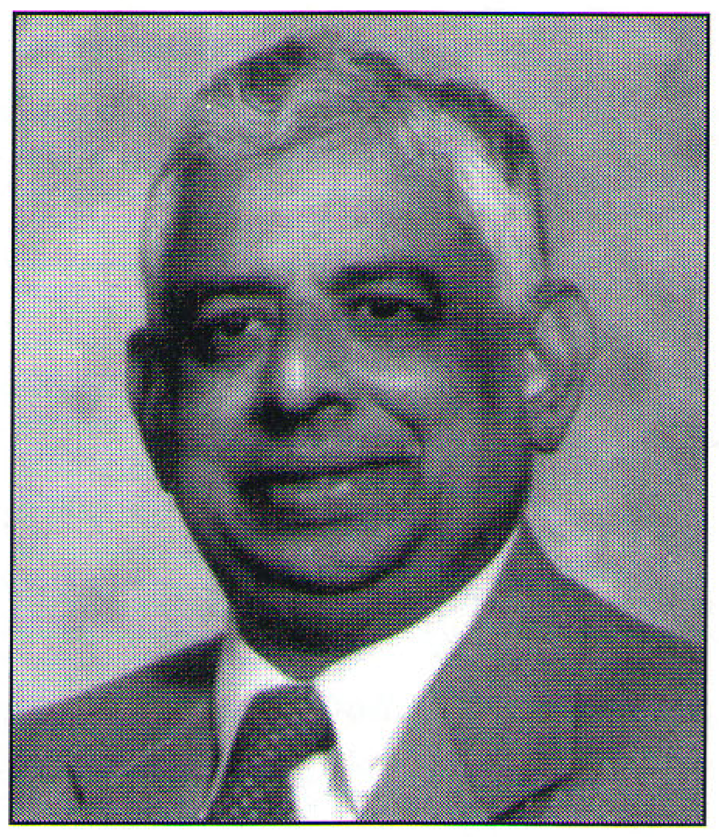

The De Facto Pluralism: The Diatribe

The Protestants say to the Catholics, "Have you taken seriously the Free Gift of the Cross of Christ? The gravity of sin? The uniqueness of the Mediator, Jesus Christ?" The Catholics, in reply, would ask, "Have you taken seriously the real unity (the catholicity) of the Church? The continuity and the apostolicity of the ministry? The Mystical Body which makes us members of the Body, and the Communion of Saints which authorizes the community of prayer and veneration?" In the midst of this philosophic conundrum, lies the central theme of Christian Faith which expounds a sense of crucifixion, a sense of agonizing annihilation, a sense of utter nothingness of empirical existence.

One of the main characteristics of Christian Church has been its culture of pluralism as well as its predisposition to fragmentation. It has always been confronted with open-ended diversity without any countervailing ecclesial function of unity. Disunity of christians split the East -West axis of Christendom, shattering the sacramental communion between the Orient and the Occident. The Reform movements of the sixteenth century shattered the vertical axis, separating the Mediterranean peoples from the Germanic and Nordic nations. The "symbolic" or "creedal" theology of Zwingli in Zurich, Calvin in France and Geneva, Bucer in Alsace, Knox in Scotland, Lightfoot of Anglican Church, Luther in Saxony and Germany who declared, "The just shall live by faith," and the like promoted profound changes in the minds of the people. It divided the Christians of the world into Catholics and non-Catholics, the latter consisting of Protestants, Orthodox and Anglicans. (The words, "creed," and "creedal" come from the Latin word "credo," which means "I believe".)

Toward a Movement for Ecumenism: at Institutional Level

This de facto pluralism of the visible churches would tend to devalue the goal and purpose of the institutional unity of and in the church(es). The consciousness of this reality began to dawn upon the minds of the people during the First World War. By the end of the War, Lenin's Bolsheviks were firmly entrenched in power to cast their shadow on the Russian Orthodox Church. As a result, a new mind-set was born to create a movement for substantive "ecumenism" among the churches. (The word, "ecumenical," was used in classical Greek to mean that which pertains to the " oikumenę," which means anything dealing with the entire world, or the inhabited earth.)

In 1920-21, the first Ecumenical meetings were held. The seminal gestation of ecumenism occurred in the womb of Protestantism in the nineteenth century. The colonial penetration of Protestant churches in Asia, Africa and South Seas, as well as the founding of the Student Christian Movement, made it possible for the Protestant churches to come together for an initial dialogue at the Edinburgh Conference in 1910. The chief participants were from Lutheranism, Methodism, Congregationalism and Episcopalianism whose deliberations centered around Faith and Order. A parallel movement began to develop to work with what came to be called Life and Work of ecumenism. In 1937, the conference on Faith and Order met at Edinburgh, and another conference on Life and Work met at Oxford. In the following year, the two merged to form the World Council of Churches (WCC). But the first meeting of the WCC could meet only ten years later, in 1948 (that is, after the World War) at Amsterdam.

Catholic Church and the Ecumenical Movement: Keyhole Diplomacy

Until Vatican II, the "Ecumenism of Return" was the official position of the Roman Catholic Church, and it emphasized the role of the " Eternal Pastor," while the WCC searched for evolutionary themes. Pope Pius XI, in his encyclical of 1928, said that God is the author of every article of faith. Pope Pius XII, likewise, declared the Church of Jesus as coterminous with the Roman Catholic Church. The implied concept of the "Ecumenism of Return" paid little attention to the legitimate differences among Christians regarding doctrinal questions about sacraments, priesthood, ecclesiastical organizations, Trinity, Eucharist, christology, the role of women in the Church and Society, etc.

In the ecumenical euphoria of the sixties, Pope John XXIII brought ecumenism into the central stage. He called the Second Vatican Council. This Council signaled the formal entry of Rome into the Ecumenical Movement. Pope John did not live long enough to see the fruit of his labor. Pope Paul VI continued with a Pro-Ecumenic posture. His visit to the WCC in Geneva in 1969, opened up a new age of "keyhole diplomacy" which invited all

Catholics to participate in ecumenical work according to their abilities: thus calling for a mobilization of the Church in the work of Christian unity.

The Second Vatican gave three important statements about its commitment to the world of Visible Church that is fragmented and the world of Invisible Ekklesia that is in the making:

About the Constitution on the Church, it is said: "This Church (meaning: the visible Catholic Church), constituted and organized in the world as a society (by Jesus Christ), subsists in the Catholic Church (the Invisible Catholic Church or the Body of Christ)....although many elements of Sanctification and of Truth may be found outside of its Visible structure which as gifts belong to the Church of Christ (The Invisible Catholic Church) as forces impelling toward Catholic Unity." [*Words in parentheses are the author's.*]

The Second Vatican Decree on Ecumenism reads: "For the spirit of Church has not refrained from using them (meaning: other churches) as means of salvation which derive their efficacy from the very fullness of Grace and Truth entrusted to the Catholic Church. [*Words in parenthesis are the author's.*] The Declaration on the relation of the Catholic Church to non-Christian religions says: "The Catholic Church rejects nothing that is true and holy in these religions." Pope John Paul II said that the study on "Baptism, Eucharist and Ministry" and other reports could be described as the "charters" for closer cooperation and sharing between and among local churches.

These statements are an exercise in abstract punditry. On the surface, they do mean an age of hopes for a better "tomorrow" which may not dawn without a radical departure from the present status quo of institutional conservatism of the Church.

The WCC

Meanwhile, the dialogue continued in the evolution of themes in the various conferences of the WCC. In 1948, at Amsterdam the great theme for the post- War era was "Man's Disorder and God's Plan." It was a Plan that was ordained to deal with the crisis of Disorder. In 1954, at Evanston the theme was "Jesus Christ, the Hope of the World." In 1961, at New Delhi the theme was "Jesus Christ, the Light of the World." The three conferences depicted two polar visions: Jesus Christ being one pole with a Plan, Hope and Light for the World being the second pole of Disorder, Hopelessness and Darkness. The founding Amsterdam assembly proclaimed, "Christ has made us His own, and He is not divided. In seeking Him, we find one another." Using the phrase, "All in Each Place," the New Delhi assembly concretized the vision of a New World.

The Uppsala assembly (1968) said that Unity did not imply Uniformity and developed the conception of Catholicity as diverse, inclusive and prefiguring the unity of mankind. In 1975, the Nairobi assembly called the New Delhi vision "conciliar fellowship." The Vancouver assembly (1983) dealt with the text, Baptism, Eucharist and Ministry, and highlighted the Eucharistic nature of the "fellowship." Canberra assembly (1991) turned to koinonia. It used the four distinct marks of the Church—One, Holy, Catholic and Apostolic—to signify the "church in its fullness." However, it should be recognized that the ideal of "fullness" has to confront with the Christian experience of God in Christ growing through, or in spite of, its dialectical tension between the polar entities: such as between action and inaction, word and silence, control of nature and harmony with nature, self-affirmation and self-negation, engagement and withdrawal, love and knowledge, and agape and gnosis.The WCC has not yet developed a genuinely universal council to represent all Christians and churches. There is a crisis, which, it is believed, will be the major topic of the Eighth Assembly at Harare under the theme: "Turn to God, Rejoice in Hope."

New Paradigm

The Ecumenism of the post-War period faced new socio-economic challenges. The problem of poverty, the haves and have-nots, injustice, violence, militarism, exploitation of the weak, wars of proxy, the massive misuse of the resources of the human-kind, and the like became subjects of open debates. The Struggles of the weak and the exploited became the dominos of the third world politics. The ecumenical movement was spiritually bound to reflect upon and respond to these early challenges and craft strategies for theologically defined responses. The development of the New World Order had to be one of shared values of spiritualism, based on justice and human solidarity—not to be conceived as an end in itself but as a means to announce the Kingdom of God on earth.

No Kingdom of God would develop and exist without solving the problem of the role of women in church-life and in the larger context of the society. The problem of "women" is the problem of the male-dominated human race. The mystery of fertility was symbolized in the image of the Great Goddess and human beings dwelling in the womb of Mother Earth. Women constitute half of the world's population. They provide about two-thirds of the labor hours, but they receive one-tenth of the world's income and possess less than one-hundredth of the world's property. In church-life, they are relegated to an inferior status of "untouchables." (It took a Mahatma from India to elevate the status of all such human beings to that of "the people of Hari, the God." He called them Harijans.) Will there be an ecumenical movement leading us to the Kingdom of God without liberating women from the Womb of Social Slavery and transforming them into the image of God?

It is in this context of a larger all-pervasive panoply of the earth and the earthly that one has to deal with the spiritual perspectives of the ecumenism of Christian churches. This cannot be comprehensively addressed without reference to the spiritual, cultural and intellectual heritage of not only the Bible-Torah based values of the Judeo-Christian traditions but also of those of the "Extended Spiritual Communities." Religious attitudes anchored in the pits of consciousness of inveterate men and women are the beholden rocks of ecumenical movement. These attitudes have to be cultivated among those who share spiritual values. No stones can be left unturned in the universal search for such spiritual communities. The mission is "to seek and save what was lost." (Luke 19:10)

One should not stare at the forest and lose sight of the trees and the tiny shrubs. The following is a list of priorities, which cannot be ignored without risking the very justification for the existence of an ecumenical movement:

- Mutual recognition of each other's baptism
- Regular exchange of pulpits, catechists, and lay-leaders
- Investigation of the conditions required for a common eucharist
- Participation in the services of other churches
- Common use of churches, setting up common churches
- Regulation and recognition of mixed marriages
- Education and baptism of children of mixed marriages to be left to the conscience of parents
- Fostering of common Biblical studies
- Ecumenical cooperation in public life

Expanding Ecumenical Map: Toward Experiential Ecumenism

The Ecumenical movement has been growing out of the participation of a large number of Christian churches ever since it came into existence. The Ecumenical Map of the world has expanded considerably since 1948. The ecumenical movement is about "the whole inhabited earth." Karl Barth, at the Amsterdam conference, reflected on God's relationship with the world and humanity. He would say that God is the author of creation but the created is not an extension of God, nor is it a process of development. Barth's "religionistic" preoccupation with the transcendence of God (or God as the Wholly Other) is being challenged by the existentialist school of thought. Rudolf Bultmann would describe God as the transformer of "Personal Experience" as if it were an objective occurrence in the world. God as "Up There" is a metaphor of God. It objectifies a personal experience.

The fundamental element of "personal experience" in Africa, for example, is a sense of awe and wonder in the face of the unfathomable mystery of life. This feeling is often characterized as "Holy." This feeling of holiness everyone of inquiry feels, knows or seeks to know. The Akans refer to God as "He who knows or feels all." This omniscience of God may be likened to the Hindu concept of "Jnana". This God is "far" up there (transcendent) as well as "near" (immanent). Among the Karangas, God is spoken of as "the Great Pool," who, as omnipresent God, 'turns waters of the pool....into misty rain when stirred." The Yorubas call this God, "The Almighty," the God that thunders (referring to His omnipotence). The power of God is manifested in "Personal Experience" as "Cosmic Mana".

The early ecumenical movement was influenced by both schools of thought, the Barthian and the existentialist. Be that as it may, there have been three accepted norms of ecumenism in Christian churches.

- Christians worship the God of history, the Creator of the World Order.
- Christian Faith is anthropocentric and is centered around Redemption of humankind.
- Christian theology is dualistic, involving Nature and Revelation, Law and Grace, and Life and Death.

In the year 409, St. Augustine sought to convert pagan Nectarius of Calma into Christian Faith. The pagan Emperor shot back, saying, "The City of God is one to which by diverse roads and pathways all religions aspire." This theme of universal spirituality is found in Ps. 86:11, 51:13, and 25:10 where the use of plurality deals with the early understanding of "Experiential Ecumenism."

The period between 800 and 200 B.C. had been an axial period of history, shifting from the study of outward nature to that of human soul. In China, Lao Tse and Confucius; in India, the Seers of the Upanisads, Mahavira and Gautama the Buddha; in Iran, Zoroaster; in Judea, the great Biblical Prophets; and in Greece, the philosophers of Pythagoras, Socrates, Plato and Aristotle: all of them focused their attention on the Spiritual Essence of man.

Albert Einstein says, in his book, *The World as I See It,* that the scientist's "religious feeling takes the form of a rapturous amazement at the harmony of natural law, which reveals an intelligence of such superiority that compared with it, all the systemic thinking and acting of human beings is an utterly insignificant reflection." This is another expression of "Experiential Ecumenism" in Awe and Wonder as well as Amazement, that gives the feeling of "Holiness." Christian Ecumenism has at its core this feeling of Holiness which is not intellectual conformity or ceremonial piety but a spiritual adventure. It is not abstract theology but Karmic (action-oriented) in the pursuit of inner transformation.

Early Christianity was not institutional or authoritarian; it was not doctrinaire, either. It was the

religion of the poor and humble peasants, artisans, fishermen and slaves. But when it became the religion of the Roman empire, authoritarianism crept in. It was reflected in the tension between Augustine (arguing for God's Grace) and Pelagius (with his doctrine of Free Will), between the Catholic Church and its so-called "heretic" rivals. The crusaders who marched their armies eastward could not conceive that the Allah of Islam might be the same God on whom they themselves relied. The crusades were a tragic episode; high spiritual ideals were besmirched by cruelty and greed, by a blind and narrow self-righteousness. The holy war itself was a sin against the Holy Spirit !

The Quran asks us "not to revile those whom others worship besides Allah lest they, out of spite, revile Allah in their ignorance." The ecumenical spirit of tolerance was expressed by the 12th Edict of Emperor Asoka (273-232 B.C.) in India. It said, "He who does reverence to his own sect, while disparaging the sects of others, . . . inflicts the severest injury on his own sect." Mahatma Gandhi, about two thousand years later, said, "I hold that it is the duty of every cultured man or woman to read systematically the scriptures of the world. A friendly study of the world's religions is a sacred duty."

The Upanisads of Hinduism declare that each human individual is a spark of the Divine. Tat tvam asi (that art thou) is the central theme of Hinduism. This is the one doctrine by which Indian culture is best known to the outside world. It may be explained thus: "The Eternal is in one's self, or the Divine Spark is in every one." This theme is further explored by Archbishop William Temple whose eloquent imagery of the Divine Light may be the Christian adaptation of the Hindu metaphor.

The Archbishop said, "All that is noble in the non-Christian systems of thought or conduct or worship is the work of Christ upon them and within them. By the word of God— that is to say, Jesus Christ—Isaiah and Plato and Zoroaster and the Buddha and Confucius conceived and uttered such truth as they declared. There is only one Divine Light, and every man in his measure is enlightened by it. Yet, each has only a few rays of that light...." Dr. Albert Schweitzer expressed this vein of thought with greater specificity. He said, "Western and Indian philosophers must not contend....Both must be moving towards a way of thinking which shall eventually be shared in common by all mankind." Historian Arnold Toynbee wrote that the four higher religions were "four variations on a single theme...." He believed that "the catholicminded Indian religions' spirit was the way of salvation for human beings of all religions in an age in which we have to learn to live as a single family if we are not to destroy ourselves."

Ecumenical Spirit in Social Expression

The ecumenical spirit of Christian Faith is fundamentally a spiritual experience to apprehend the Grace of God in its full measure. Father Paul Verghese (the former principal of the Orthodox Theological Seminary, Kottayam, India, who later became Most Rev. Dr. Paulose Mar Gregorios) had this to say:

— The basic error lies in limiting the Grace to the Dispensation of the Incarnation in Jesus Christ. This Grace is available in all religions.

— Our apprehension of the Christian Revelation itself is woefully imperfect.

— Our apprehension may be altered by our knowledge of other religions.

There are other issues to be addressed.

— We need a new creation theology that is relevant.

— In the old world view, until the 16th century, emphasis was on the static, hierarchical nature of cosmos, on the fixed order. Now, thanks to the development of science, we learn that creation is a process, it is a motion of on-going connectedness. It is a creative evolution or evolutionary creation, taking place and we are a part of it.

— A new view of Christian Anthropology is required to see men and women as images of God. Many churches in the ecumenical movement exclude women from representing the Male Image of Christ. We ought to reevaluate the sexualized corporeality in theology.

— We ought to have a holistic character of the universe to apprehend the wholeness of it.

Mar Thoma Church: Toward Humanistic Philosophy and Regional Association

The rise of Communist and Socialist views in India, particularly in Kerala State, was essentially responsible for the rise of a new paradigm. Some church leaders were driven into embracing humanism or the Sarvodaya Movement. Dr. Juhanon Mar Thoma XVIII and Mr. M. M. Thomas of the Mar Thoma Church were the new converts of this age of humanism, and they played major leadership roles at the New Delhi Assembly in 1961. The Rev. Dr. K. K. George was a young participant of the Mar Thoma Church at the Amsterdam Assembly in 1948. The Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theophilus has been an active member of the Executive Committee of the WCC since the Canberra Assembly in 1991. As the Bishop of the Mar Thoma Diocese of North America and Europe, he is likely to bridge the gap between the diaspora of the traditional Kerala and the imperitives of the "catholicity" of

a universal ecumenism. Mar Thoma Church is in a unique position for another reason, too, because of its "reformation experience" that exposed it to the protestant theology of European origin even while retaining its oriental orthodoxy in its customs and practices. It enables the Church to play a major role on its regional basis to associate with Church of South India and Church of North India. Now there is a new Joint Council of the C.S.I., C.N.I. and the Mar Thoma Church. Would such an organic association on regional basis be a more effective body to supplement the efforts of global ecumenism?

Toward Experiential Ecumenism

At the International Congress of World Fellowship of Faiths in Tokyo (1956), President S. Radhakrishnan of India said, "Each faith in its own way is attempting to transform the animal man into the Godman. The Ascent of man from the animal to the human, from the human to the spiritual, from unrest to serenity, from darkness into radiance, is the aim of religion." Gautama Buddha would say that it is possible for Christian churches to rise to face challenges in this world Samsara—to rise from darkness to light, from ignorance to wisdom, and from death to immortality by knowing the Truth by Experience. This "Experiential Ecumenism" ought to enable the Christian churches to move beyond their institutionally-defined boundaries. Awareness of the Transcendent is something given in the human experience of the feeling of HOLINESS . We are all participants of the mystery of the TRANSCENDENTAL holiness of God which we share in the IMMANENT fellowship of the Ecumenical movement. ■

Journey With Jesus

Jerry Mathew

Jerry Mathew is the winner of the elocution competition held at St. Paul's Mar Thoma Church, Dallas on March 13, 1999 during the Texas/Oklahoma Region Sunday School Junior/Senior Conference (Ages 13-15).

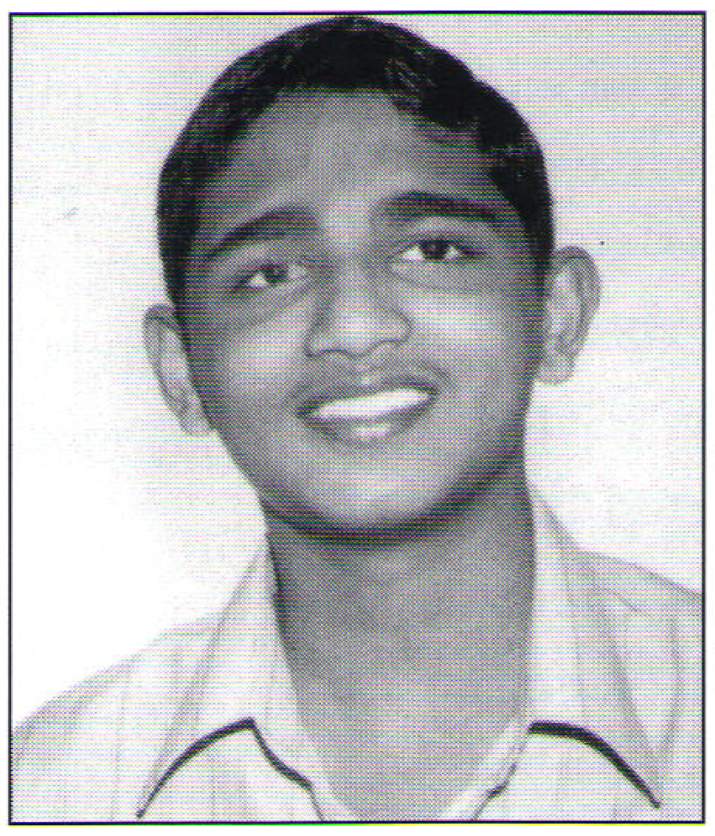

There are many bridges over the Mississippi River, but only one bridge spans the chasm between a sinful man and a holy God, and that is Jesus. There are many roads from Houston to New York, but there is only one road to heaven, and Jesus is that road. In the Bible, Jesus says in John 14:6, "I am the way, the truth, and the life, no one goes to the Father except by me." Jesus came into this world to save us from our sins and make us God's children. Even right now, Jesus is knocking on the door to our heart and telling us to come with Him, to follow Him. We have to let him in, change our lives, and follow His ways. Today, I would like to point out a few ways how we can "Journey with Jesus."

First, we have to know why we want to journey with Jesus. One reason is that he is an unchanging Saviour. There are people in history who wanted to be a great Saviour and very powerful. They have tried but never succeeded. For example Alexander the Great and Hitler. People in their time thought they were the true kings and saviours, but they all changed, died, and gone away. But we must believe in a God that never changes; yesterday, today, and forever the same. Mark 13:22 says, "For false Messiahs and false prophets will appear. They will perform miracles and wonders in order to deceive even God's chosen people, if possible." So we have to be on guard and not be tempted into following somebody else.

Secondly, Jesus is the loving and righteous king in the world. He rules righteously over all His people and wants more people to come into His kingdom. He loves them and keeps them safe. Jesus the Good Samaritan, He provides for us when we are in need, He comforts us when we are depressed, and help us when we are in trouble.

Above all, He loves us. He tells us to walk in His ways and then He will give us all that we need. In the past, present, and future there were, are, and going to be kings, leaders, and rulers. But when the end of the world comes there will only be one true king, Jesus Christ.

Finally, we have to know how to journey with Jesus. To do this, we must follow the Ten Commandments and do everything else that the Bible tells us to do. We have to help the poor, seek the lost, bind up the injured, and strengthen the weak. We have to be a role model to other people and love them, as we love ourselves. As Christians, we have to stand up for what is good and right even if we are the only ones. We must remain loyal to God even through the rough times and pray to God for help. We also have to be faithful to God, trust in God, and love God. As a part of a church, we have to be sure that we perform the duties the church gives us and spread the word of God to non-Christians. Journeying with Jesus demands a close relationship with Jesus, caring treatment of others, and upright public conduct. Mere humans cannot live up to them in our own strength, but we can do all things through Christ who strengthens us.

Dear friends, as Christians, we have one task above all others. We are to keep the light shining for Christ. We are to keep the light shining on this corner and all around the world. We have just one little life and we have no right to exhaust that life on this world and then have nothing left for Christ and His church. So let's keep the light shining by giving our best to Jesus, remembering that He said, "Seek ye first the kingdom of God and His righteousness and all of these things shall be added unto you." ■

Do We Know Our Church? *(Continuation)*

Rev. Dr. K. T. Joy

The Maramon Church: the home of Reformation

As we have noticed earlier the memorial which was known as the Trumpet call for Reformation did not have the desired effect. The Maramon Church which was sympathetic towards the ideas of reform became the home of reformation. In 1837 Abraham Malpan celebrated the Holy Qurbana in his own Maramon Church for the first time in the Malayalam language according to the revised liturgy. Indeed this was tantamount to firing the first shot of the reformation. The masses could easily participate this vernacular worship. He also removed from the church, the image of a Saint Muthappan which was venerated with special power at annual festivals and declared the practice as idolatrous. (Abraham Malpan …p.26). This was a means of large income for the clergy and the church. Yet he threw the image of Saint Muthappan into a well, so that at the annual festival there was no image to be taken in procession. Ofcourse this act offended some people, but the practice was stopped for ever. According to Bishop L. W. Brown (The Indian Christians of St. Thomas p.141) this act of Abraham Malpan has given definition to the reform movement in the Malabar Syrian Church. Judging from its far reaching consequences, as shall be seen later, such an action was admittedly a bold and forward step on the path of reform.

Progress of Reformation

It was only when Abraham Malpan resigned his appointment as a Professor in the Old Seminary, Kottayam and returned to Maramon in 1840 that he was able to push forward the movement. He concentrated his attention on the work of reform, holding bible classes and prayer meetings, and instructing the deacons who were loyal to him. For the first time, prayermeetings for elders and Sunday Schools for children were started under the leadership of Abraham Malpan, Kaithayil Geevarghese Malpan and Marcus Kathanar in Central Travancore. The reform movement gradually spread to various places like Maramon, Kozhencherry, Chengannur, Tiruvalla, Kottayam, Kallooppara, Mallappally, Ayroor and Ranni.

The revised liturgy seems to have been used not only at Maramon but also Kottayam, Kollat and Pallam. The relative independence of the local parishes in former times may be one of the reasons why the revised liturgy has been used in Holy Qurbana without the sanction of the Metropolitan though it may not seem to be a sound principle today. It is to be noted here that Abraham Malpan and his followers wanted to be loyal to the best traditions of the independent Malabar Church of St. Thomas. They tried to effect such reforms in the Church as were consistent with the apostolic and truly evangelical traditions of the Church (Mar Thoma Syrian Church Directory, 1983, p. 22). The emphasis on preaching the Word of God led to spiritual revival. There was a challenge to holy living and moral standard of conduct for all clergy and laity in the Church with a conviction of the evangelistic responsibilities of the Church, in fact they made an earnest attempt to be faithful to the vision of a Reformed Eastern Church.

Bishop with Reformist Sympathies

The reform movement pioneered by Abraham Malpan and Kaithayil Geevarghese Malpan and others naturally aroused anxieties in the mind of the Metropolitan Cheppat Mar Dionysius who issued a circular in March 1837 discouraging the tendency of reforms in the Malabar Church and declared that the deacons associated with Abraham Malpan would not be raised to Priesthood. But there were about eighteen deacons who were loyal to him and his principles of reform within the Church. This was a terrible blow to them as they gave importance to episcopal ordination.

Hence the necessity was keenly felt for a duly consecrated Bishop (Keay F. E., A History of the Syrian Church in India p. 81) with reformist sympathies, who would assume the responsibility of guiding the Malabar Church and succeed Chepat Mar Dionysius. To realize the object of getting a Bishop of apostolic tradition and valid episcopacy, Deacon Mathew, then studying at the Madras College, was sent to the Jacobite Patriarch of Antioch for consecration in the near future as Metropolitan of the Malabar Church (Chacko, T. C.; Mar Thoma Sabha Charithra Sanghraham, Vol. 11, p. 106).

Deacon Mathew and the Patriarch of Antioch

Deacon Mathew set out on his long journey to receive episcopal ordination from the Jacobite Patriarch in 1841. The journey to Mardin in those days was full of risks. It was an adventurous journey trusting in God. On his arrival at Mardin, he stayed with the Patriarch Moran Mar Elias for two years. Being impressed by Mathew who had a good knowledge of the Bible, Liturgies and Syriac language, the Patriarch consecrated him as Bishop and sent him back to Malabar as Metropolitan. Abraham Malpan and his followers sent him there as they know that the acceptance of episcopal ordination from the Jacobite Patriarch would not hinder the freedom of the Malabar Church in carrying out the necessary reforms which they stood for.

The Diary of Bishop Mathews Mar Athanasius

The present writer was able to go through the diary written by Bishop Mathews Mar Athanasius in his own hand when he

went to Mardin. Exact dates of events are given and also the names of important personalities he met. He records the dates on which he was ordained by the Patriarch as follows:

(a) Saturday, January 3, 1842 – Ordained as Deacon

(b) Sunday, January 4, 1842 – Ordained as Priest

(c) Thursday, January 15, 1842 – Ordained as Ramban

(d) Sunday, February 2, 1842 – Consecrated as Bishop of Malabar and Sthathicon was given.

In the Sthathicon of Commission given to Mathew Mar Athanasius it is stated that "On seeing Mathew they (the Patriarch and his followers) were much pleased with him and so ordained him as Metropolitan."

Return of Bishop Mathews Mar Athanasius

When Abraham Malpan heard of the consecration of Mathew as Bishop, he sent pressing letters to him for his return to Maramon. On reaching Cochin in 1843, the new Bishop was received by Konat Malpan and a group of well-wishers. They informed him that the people were ready to accept him provided he looked after the interests of all sections of the Malabar Church. The Bishop celebrated the Holy Qurbana at Mattanchery Church according to the unrevised liturgy. The new Bishop claimed to be in charge of the entire Malabar Church including reformers and non-reformers.

But the old Bishop Cheppat Mar Dionysius was not prepared to handover the administration of the Church to the new Bishop as he favored reforms to some extent. On his complaint, the Patriarch sent Bishop Mar Cyril (Kurilos) in 1846 to conduct enquiries into the conditions of the Malabar Church (Nagam, Aiya, The Travancore State Manuel, Vol. 11 p. 216). The situation grew more complex when Mar Cyril on his arrival in Malabar put a counter claim to Mathews Mar Athanasius with the support of the old Bishop.

Royal Proclamation to Mathew Mar Athanasius Metropolitan

The Travancore State Government, on an appeal made by Mathews Mar Athanasius, appointed a committee to ascertain the genuineness of the credentials of Mathews Mar Athanasius and Mar Cyril. The Committee (Nagam Aiya, The Travancore State Manuel, Vol. 11 p. 216) after due investigations reported that the credentials of Mar Athanasius were genuine and those of Mar Cyril forged and that Cheppat Mar Dionysius was a party to the forgery. As a result of this report, in 1852, Mathews Mar Athanasius was declared the rightful Metropolitan of the Malabar Church of St. Thomas. Here, one has to bear in mind that in those days, only Bishops who were recognized by the state had legal authority to govern the Church.

As Metropolitan of the Malabar Church, he took up the cause of the reforms. Reading of the Bible was encouraged; in many instances prayers in the Church were conducted in the vernacular; invocation of the saints and worship of relics with other superstitious practices were excluded; Sunday Schools, Bible Preachings and other active efforts to spread the truth were fostered and encouraged; all ordinary means and ways of evangelical work were used for promoting the good of the Church. (Rae, g.m; The Syrian Church in India, p. 325). He revived the Old Seminary, Kottayam, collected money for it and appointed able teachers to impart instructions to candidates for the ministry of the Church. He also made arrangements for proper accounting of the Parish and central funds which provoked the vested interests to work against him. The Syriac Liturgy was translated in to the Vernacular (Malayalam). On the whole, Mathews Mar Athanasius made courageous attempts to remove superstitious practices prevalent in the Church at the time (Kuruvilla, K. K.; A History of the Mar Thoma Church and its Doctrines, pp. 21-22).

Welfare of the Community

Mathews Mar Athanasius was equally interested in the welfare of the entire community. As we know, the Christians in general enjoyed certain privileges, but in some local areas they had to suffer the ignoming of forced labour during certain Hindu festival days — and even on Sundays. For instance, the festival in the Bhagavathi Temple at Ayroor fell on Sunday and Mathews Mar Athanasius sent a circular forbidding Christians to participate in the celebrations. Hindu neighbours made a riotous attack on some Christians for their refusal. Through the active intervention of this Metropolitan, the government took up the case and the miscreants were adequately punished. Again, while he was travelling by boat to Kottayam, Mathews mar Athanasius saw a number of women standing shoulder deep in water as a punishment meted out to them for not providing the stipulated amount of rice for dehusking paddy given to them by the Temple gang. He asked the women to go their home and the watcher to accompany him to Kottayam where this news spread like wild-fire and many people gathered. The watcher did not wait for settlement, fearing its consequence. This event put an end to such oppressive practices for ever.

Other Significant events

Cheppat Mar Dionysius, whom Mathews Mar Athanasius superceded, opposed the latter with the help of some foreign prelates, notably Bishops Mar Cyril and Mar Stephen.

The Travancore Government therefore issued an order in 1863; giving notice that persons who wished to follow Mar Cyril were at liberty to do so, but they must build their own Churches and must leave the adherents of peaceful possession of the existing Churches. (Nagam Aiya, The Travancore State Manuel, Vol. 11, p. 218). As a result of the order, a small group from the Malabar Church Seperated themselves off and supported to build 17 Churches as their own. By seperation they expressed their allegiance to the Jacobite Patriarch of Antioch and this may be the first seperation from the Malabar Church after the Coonen Cross in 1653. It was this group

under Mar Cyril that sent Pulikottil Joseph Kathanar to the Patriarch of Antioch who complied with their request. Without any enquiry and Joseph Kathanar returned to Malabar in 1866 as Bishop Joseph Mar Dionysius. Since he could not get recognition from the government of Travancore and Madras, he adopted a plan of inviting the Jacobite Patriarch Peter III of Antioch to Malabar. This led to further troubles for the successors.

Mathews Mar Athanasius helped in protecting the freedom of the Independent Syrian Church of Thozhiyur Church which it could not easily forget. He also brought relief to the Priests removing some of their grievances. He worked hard for raising the spiritual and moral standards of the people. It was mainly on account of his letter to T. Madhavarayar, the Dewan of Travancore, that grant-aided schools were started in the state for the first time. There were more than 60 schools under his own supervision at that time. He contributed much to the social uplift of the community. He consecrated Thomas Mar Athanasius as his successor. During the period from 1852 to 1865 there were no other Metrans in the Malabar Church except Mathews Mar Athanasius. He ruled over the Church till his death in 1877. No praise is too high for Mathews Mar Athanasius; he indeed was a father and ruler of people and has been acknowledged as the greatest of the Metropolitans who served the Malabar Church of St. Thomas.

Consecration of Thomas Mar Athanasius

Mathews Mar Athanasius, the Metropolitan of the Malabar Church consecrated Thomas Kathanar, Son of Abraham Malpan on June 1, 1868, as his successor with the title Thomas Mar Athanasius (Titus Varghese, V; Mar Thomas Athanasius Metropolitan, p. 170). Further he made a will to the effect that in the event of his death the latter would take on the duties and office of the Metropolitan and be the joint manager of the Church Property held in trust for the benefit of the Church. This consecration, without prior intimation to the Jacobite Patriarch of Antioch, was viewed by the other group as an open breach with the Patriarch. But since during the period of some two hundred years from 1665, several bishops of the Malabar Church had been consecrated by their predecessors without the knowledge of the patriarch, this was quite in accordance with the early traditions of the Independent Malabar Church.

First Visit of the Jacobite Patriarch to Malabar

In response to the request of Bishop Joseph Mar Dionysius, Patriarch Peter III, who was anxious to establish his supremacy over the Independent Malabar Church visited Malabar in 1875. He did not succeed in persuading the Travancore Government to recognize and proclaim Joseph Mar Dionysius as the Metropolitan of the Church against Mathews Mar Athanasius. However, he did succeed in withdrawing the royal proclamation issued in favor of the latter in 1852. A new royal decree was issued on March 4, 1876, permitting that matters concerning the Churches or Church property or the power to appointing or removing officers connected with the Church could be settled in courts of law. (Keay, F. E., A History of the Syrian Church of India, p. 84). Neverthless, Mathews Mar Athanasius continued in office till his death in 1877.

Mulanthuruthi Synod and Its After Effects

In 1876 the Jacobite Patriarch convened a meeting of the clergy and his partisan members at Mulanthuruthi in North Travancore in order to bring the Malabar Church under his strict control. Seven diocese, each under a Bishop who on his consecration, was to sign a document acknowledging the authority of the Patriarch even to dismiss him from office were formed at this synod. Joseph Mar Dionysius was given authority to deal with all general matters, including litigation that might arise in future. These arrangements of the Patriarch led to further troubles for the successors, as till then the former had not such wide authority over the Independent Malabar Church. Rev. R. H. Maddox who was in Malabar at that time has remarked that even Joseph Mar Dionysius, who had invited the Jacobite Patriarch of Antioch to India, was at length unable to work with him and there was a rupture between the two.

Independent Stand of Mathews Mar Athanasius

After making necessary arrangements at the Mulanthuruthy Synod in order to impose his authority upon the Malabar Church, the Patriarch returned to Antioch. The then Metropolitan, Mathews Mar Athanasius had to oppose this move of the Patriarch and the Mulanthuruthi Synod which was intended to act as a counter to him and bring the Independent Malabar Church under a stricter Patriarchial control. The circular (quoted by T. C. Chacko in his book: Mar Thoma Sabha Charithra Sanghraham, Vol. 11, pp 28-30) of Mathews Mar Athanasius issued from Trivandrum in 1875, as the Malabar Metropolitan to all the parishes under his charge clearly shows his desire to keep up the autonomy of Malabar Church at this juncture.

While the affairs of the Church were in melting pot, Mathews Mar Athanasius passed away in 1877. Leaving the Episcopal throne of the Church to Thomas Mar Athanasius. The death of the former paved the way for fresh action on the part of his rival, Joseph Mar Dionysius who went to a court of law in 1879 for a settlement of the issues at state. The Royal Court Judgement which followed some ten years later in 1889, finally set the seal on the divisions of the Old Malabar Church one calling itself the Jacobite Church and the other the Mar Thoma Church (cf Nagam Aiya, The Travancore State Manuel Vol. 1 p. 128) to be noticed later in detail. ■

(To be continued)

The Mar Thoma Church in Global Context

Dr. George K. Zachariah

Paper presented at the Focus Seminar, Shantigiri Ashram, Alwaye, on February 11, 1999

Introduction

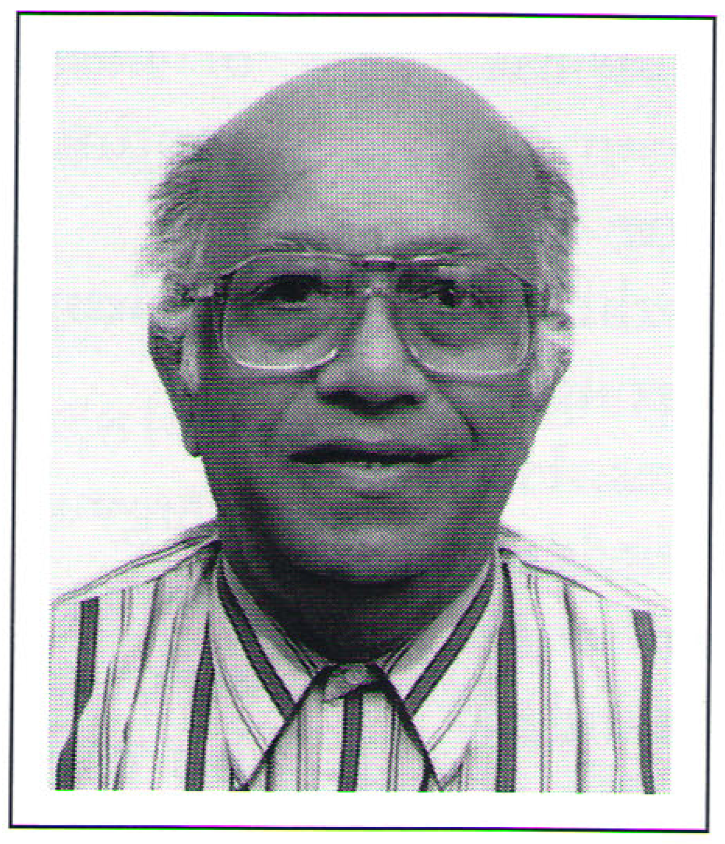

Beside a massive bronze door on the facade of the Archives Building in Washington, D.C. are five words: What is Past is Prologuther side are three words: Study the Past. These phrases complement each other and have an organic relationship. For how can we know where we are if we do not know whence we came? How can we know where we are going if we do not know where we are?

The basic theme of Judaism has been presented as a triad: It looks to the future and, for the sake of the present, it recalls the past. My task is to deal with the realities of the present as we consider the vocation of the church in a global (larger, ecumenical) context in the light of the present and their implications for the future. I prefer to use the word 'vocation' to 'mission'. Vocation has a more holistic connotation than mission.

The main issue is our manifest destiny as a church. Destiny is the possible future projecting itself into the present. It is our vocation to find the divine plan and bend every energy toward its fulfillment. Destiny means that all the future gives significance and direction to the present. The future is too important to be left to chance. The present is pregnant with the future. That is why it is important to make necessary adjustments. When we discover God's plan and purpose for us, we have a sense of destiny. That is the burden of this presentation.

The Church's Vocation

Every church is like every other church. Every church is like some other churches. Every church is like no other church. Naturally therefore, there will be common, uncommon, and unique vocations for each and every church, what I would call the primary, secondary, and tertiary vocations respectively. I would further suggest that the importance of each of these vocations will become of lesser importance as we move from the common to the unique vocation. Discerning the respective primary, secondary, and tertiary vocations will, therefore, be an important task for us today.

To start with I will propose that our mission in the global context is first and foremost that of declaring that we have a common vocation and we are called to be faithful to that. Everything will have to be evaluated in terms of this primary vocation which is the proclamation and celebration of the gospel of our Lord and Savior Jesus Christ. "A chosen race, a royal priesthood, a holy nation, God's own people", that is what we are. And we are called to "declare the wonderful deeds of Him who called [us] out of darkness into His marvelous light." How we can coordinate both what are known as kerygma (witness by word) and diakonia (witness by deed) is of paramount importance.

We are called by God to be a fellowship of the concerned, a holy people who prayerfully seek a deeper personal commitment to Jesus Christ and to His body, the church universal, and who are dedicated to the cause of peace, justice and equality in free response to God's love. We are summoned to wait for the guidance of the Holy Spirit in things both small and big and are led into relationships of openness and caring as we gather for worship, study and renewal, and as we struggle together with the issues of life and death. We are commissioned by our Lord and Savior to be His disciples and faithful stewards and are empowered to go into the world proclaiming the gospel as agents of reconciliation. We must have a 'radical' vision, the term used in the literal sense namely going to the very roots of our foundation as a people of God. We have to discover what it means to be God's people in a particular time and place. As our Metropolitan has stated: "The gospel has to be presented as the power of God which saves the individual and changes the social structure. It is the duty of the Christian church to work on both levels."

The church mainly is its people. The church is God's corporate presence in the world. The word 'church' (ecclesia) is used in the New Testament to describe an organized group of believers. It is a neutral, colorless term. When the Apostle wanted to describe a congregation, he used the word 'Koinonia' meaning 'communion' or 'joint participation'. Canon Raven, a great theologian of England, remarked that Koinonia, the word used in the New Testament for fellowship, had three meanings namely spiritual communion, social community, and material communism. All these three are in Christ. And sharing is its grand motif. Ministry of reconciliation is a significant part of this sharing.

Christian community is thus Koinonia, a partnership of discipleship modeled on servanthood and not on hierarchical structures of domination and subordination (John 13:1-17). When power is used within the church to protect position, status or privilege within hierarchical structures it will kill shared ministry in the church. The alternative to the pedestal style of leadership is servant leadership. It is leadership such as that of the one who came as suffering servant and gave his life that the world may have life. Having influence does not mean calling all the shots.

Christian stewardship begins when I accept my reconciliation to God as His free gift. My stewardship of reconciliation cannot quit until all persons (race, sex, creed) are reconciled to God and each other. This is the world mission of the church. True ecumenism is when we begin to see the world as the whole household of God. As Martin Luther King, Jr. was fond of saying. "All men [and women and children] are bound together in a single garment of destiny, we are woven together in an inescapable network of mutuality."

The same thing is true of ecology (literally, the mystery of the home). As we expand our idea of what makes a home, many places in the world may become part of our personal ecology, and we may begin to realize that the entire planet is in a real sense our home.

The fundamental and primary purpose for the church's existence is to glorify God. It means to magnify, exalt and elevate the Lord our God as we humble ourselves and defer to His wisdom and authority. The whole world is God's and so everything in the world is God's concern.

An 'ecological reformation' is now on the agenda of Christian theology and ethics. Its need arises from our fundamental failures to adapt to the limiting conditions of life, to recognize the intricate and interdependent relationships involving human kind with the rest of nature, and to respond with benevolence adjust to the theological and biological fact of human kinship with all other creatures. The dominant view today is that humans are stewards rather than consumers, using only what they need and replenishing the resources when possible.

The environment provokes a strong response, if for no other reason than because the individuals learn from it that they, and all other living things, are all part of a global world, that we are all in a relational web, and that to use Michael McAteer's phrase, "to pluck a flower is to trouble a star." Therefore, trying to protect the environment, contributing to green peace, global ecological awareness, earth politics etc., are part of our agenda. Many scientists claim that we are losing the battle to save the planet. I think it was the French philosopher Chateaubriand who said that the forest precedes civilization — the deserts follow. In a sense, that is true. The issue has often been presented as the choice between the economy and the environment. At the beginning of this century, as you know, half of Ethiopia was covered by forest. Today it's less than 4%, often attributed to global warming. Each year the world's farmers now trying to feed 100 million more people with 30 billion fewer tons of top soil than they had the year before. The Department of Agriculture and the Environmental Protection Agency together have done a study of the effect on U.S. agriculture. Their conclusion is that the U.S. annual harvest has now been reduced at least 5% across the board by air pollution — and perhaps as much as 10%. In Western Europe also it must be high.

The characteristics of the environment are of importance not only because they affect the comfort and quality of present-day life, but even more because they condition the development of young people and thereby of society. External forces not under our control are and will be dominant in determining our destiny. If you keep one eye on the church and one eye on the environment surrounding it, you can begin to start to move ahead on developing good strategies. Winston Churchill summarized the concept of interplay between men and the total environment in a dramatic sentence that has validity for all aspects of the relation between human life and the environment. "We shape our buildings, and afterwards our buildings shape us."

We have to have inroads in all situations where there is a need. That is as broad as human life itself. Vissert Hooft's famous statement, "Mission is not from West to East, but from everywhere to everywhere" comes to mind. Many agree that the time has come to replace the 'church centered' approach in missions with a 'world-centered' approach. The church must take new shapes according to the needs of the world around it, and the shape that is taken may not be that which we are familiar. It is a part of our church's mission to bring the secular into focus with the sacred. It is good to remember Reinhold Niebuhr's quip that the Christian ought to live his life with the Bible in one hand and the newspaper in the other. Community development which is the means for 'the community we have' to become 'the community we want' is seen as a part of our mission. So community organizing is part and parcel of our mission. Ministries of caring and ministries of justice and reconciliation are part of it.

Church members' involvement in issues such as hunger, racism, sexism, and the use or abuse of power in government and business is greatly recognized. There are mission communities engaged in serving divorced persons; working to redress inadequate housing including shelter for the homeless; providing health care; arranging child care so that people can go to work unimpeded; cleaning neighborhoods; helping alcoholics, drug addicts, unwed mothers, wayward youth and abused women; visiting the sick; ministering to the physically and mentally disabled; helping the aged; feeding the hungry; clothing the naked; schooling the uneducated; and being with suffering people. Organized efforts to provide Christian fellowship to the incarcerated people such as the prison fellowship program has been a recent phenomenon. A caring community builds up a treasury of concerns. However, more often than not, the church is a secondary group rather than a primary community. We are a group of strangers rather than a people who deeply share our lives with each other.

'Let the church go to hell' was the caption of an editorial in a church magazine — hell holes of life and places of unhappiness and helplessness — to take the love of Christ to those entrapped in such a situation. Essentially what a church ought to be is a community of loving people

who believe that our lives consist of an abundance of love — not of an abundance of possessions. But there is a big difference between what we are existentially and what we are essentially. As never before in Christian history, society's needs must write the agenda for the church both at the global and local levels.

If Jesus' first commandment was 'Come!', his second was 'Go!' that is 'Go with me.' We are to go back into the world out of which we have come, and go back as Christ's ambassadors. Where Christ is, that is where we are supposed to be if we follow Him (John 12:26).

Thus there is a shift from the traditional view of mission exclusively evangelistic to the current ecumenical view of it as the establishment of a wholesome community. 'Mission' embraces the church's double vocation of service to be 'the salt of the earth' and 'the light of the world.' An important question is whether the church will tolerate invoking of the prophetic mission. Freedom is an integral part of it. The moral prestige that can be used to focus attention on social injustices is one of the chief resources of clerical leadership. The church's moral mission to provide leadership on such issues as race, poverty and peace is unquestionable. I know people attend church to be 'comforted' rather than to be 'challenged', to feel better about themselves and the world around them, not to be lectured about social wrongs, and to be urged to move to correct them. Under certain conditions, the church is likely to serve more as a haven of escape from worldly problems than as a springboard for social activism.

Calls for freedom and social justice have too often been seen as threats to the Christian faith rather than as possibilities for proclaiming God's concern for the oppressed. I remember reading somewhere an incident that took place some years ago. A multi-million dollar church was built in an Eastern city in the U.S. The day of dedication had been set but not all the furnishings had arrived. The chancel was empty. No pulpit or table, to tapestry for the blank wall. When worshipers gathered for the dedication they found that someone had snuck into the building at night and with a wide brush, had painted in big black letters on the bare wall, 'Stop the killing, Feed the poor, Sincerely yours, Jesus Christ.'

Jesus said: "If the Son therefore shall make you free, ye shall be free indeed." (John 8:36) There are many important questions to be answered. What is the relationship between Christian faith and freedom? Is Christian freedom authentic both in the world and in the church? What are some of the situations when it is justifiable to risk the loss of order for the sake of freedom? The loss of freedom for the sake of order? Christian freedom has three facets: (i) Breaking free; (ii) Liviang free; (iii) Setting others free. It means making moral choices most responsibly with, to use the brilliant characterization of George Chauncey, "the commitment of faith, in light of the facts, with the help of the fellowship, and aware of his own fallibility."

Martin Luther, in his treatise *The Freedom of a Christian*, summarizes all that it means to be a Christian in two paradoxical statements: "A Christian man is the most free Lord of all and subject to none; a Christian man is the most dutiful servant of all and subject to everyone." A tragic fact about the church is that it has been remarkably fearful of freedom. Historically, the Church has been one of the strongest stumbling blocks to free thought and expression. The 'free church' is a notion absolutely central to St. Paul's argument in the Epistle to the Galatians and is the substance of his vision. All structures including that of the institutional church are 'provisional and expendable'. The church should not only tolerate genuine freedom but must abet and encourage it.

The biblical image of church is that of diaspora. Karl Rahner, Bishop Stephen Neill, Thomas Merton, and Richard Schaull among many others have been expounding this notion. "The church is scattered, dispersed, to the ends of the earth. It no longer has terrestrial power, nor should it seek once again. It is the band of people, here and there, united along the conduits of power mysteriously supplied by the Holy Spirit, who, wherever they are, offer themselves and the resources of their institution in the service of all men, and not just in the service of those who happen to belong to the institution." (Robert McAfee Brown) Nobel Laureate Isaac B. Singer observed: "Judaism was never as powerful as it is in the Diaspora. Not even in the Bible. The struggle to survive in the Diaspora makes the Jew work hard for his Jewishness."

"We are are in a situtation similar to that of the Jews of the diaspora scattered among people whose culture, mores and thought patterns are not like ours nor will they become so. Our cathedrals and temples are no longer in the center of life nor do they bring the whole community together under God. If we hope to reach modern man, it will not be so much in terms of gathering him into the church as of going to him in the midst of our dispersion." (Richard Schaull) When we talk about diaspora it is good to remember that even the church is to some extent its own diaspora. Sometimes we feel very much alive in the church itself. In the words of Robert McAfee Brown, "We must live the diaspora-life affirmatively, rathen than seeking to restore the Christendom-life frantically." To serve the purpose for which it exists it must be scattered.

The major difference of the Jewish diaspora and ours is that in our case memory and hope are not joined together to give each day meaning and importance. Our memories are alive of our background but we do not hope to return. Therefore we have a greater responsibility to adapt to the culture we have come without violating our integrity. ■

(To be continued)

Focus Seminar 1999

Mathew Kallumpram

Santhigiri Ashram is situated on a beautiful hill in Edathala Village near Alwaye. The heart-warming setting in the Kerala countryside is enriched by the planners and architects of the Ashram campus. The quaint buildings are all set in traditional Kerala style with names such as Ashramam, Archana, Anugraha but are ideally functional as centres for meditation and are equipped for comfortable accommodation. There was usually refreshing rains in January and the grounds of the Ashram were all in pleasing greenery.

This was the venue of the Focus Seminar 1999 held from February 10-13, 1999. The theme of the Seminar was "Preserving the Timeless While Adapting to the Times." This was an informally organized Seminar by Dr. Zach Varghese as convenor, for Mar Thoma Diaspora Laity outside India with participants from the U.S.A., U.K., Malaysia, Singapore, Australia, Abudhabi, Bahrain, Doha and Kuwait and some people from Kerala, totalling over 80 members attending the seminar.

His Grace Alexander Marthoma was to bless us with his presence and guidance but the doctors advised against his traveling. His Grace the Suffragan Metropolitan, Philipose Mar Chrysostom inaugurated the seminar with an inspiring theological discourse on the doctrine of the Church and the traditions and values of the Church in the Indian background. This was the beginning of an active seminar in which many well-written papers were presented by the authors, followed by informed and critical discussions.

Bishop Joseph Mar Irenaeus gave an authentic historic account of the growth of the Mar Thoma Church over the centuries. Bishop Geevarghese Mar Theodosius presented a thesis on Eastern Spirituality. We were also blessed with the presence of Bishops Zacharias Mar Theophilus, Geevarghese Mar Athanasius, Thomas Mar Timotheos, Joseph Mar Barnabas and Issac Mar Philoxinos, and Bishop Dominic Walker of the Church of England. We had also benefited by the participation of Vicar General Very Rev. A. C. Kurien and Rev. Dr. M. J. Joseph, Director of Ecumenical Centre, Bangalore. It was exhilarating to be with Mar Thoma folks from countries far and wide, a true 'gathering of clans,' an unforgettable experience.

Several recommendations were submitted to the Metropolitan in Synod which are as follows:

1. Effective Administrative Structure

Strengthen the relationship with the 'Mother Church'.
Role and place of laity in decision making processes to be enhanced.
Sharing of 'resources' (human and material) across borders.
Development of appropriate constitutional and administrative arrangements.

2. Effective Communication Channels

English version of Sabha Tharaka is necessary.
Explore possibility of a Diaspora publication as a connecting link.
Catalogue on publications by and relating to the Church.
Development of websites/chat, e-mail for networking.

3. Effective Teaching Ministry

History, Doctrine, Sacraments are to be specifically taught about liturgy and its significance in the Church.
Freedom to make adjustments to worship patterns in the context of cultural diversity.
Sunday School material specific to local needs of Diaspora
Appropriate training and refresher course for laity.

4. Effective Pastoral Ministry

Clergy selection process for service in the Diaspora.
Clergy preparation/refresher for those serving or being posted to Diaspora.
Clergy skills in identifying and responding to real 'needs' of members in time.
Assistance of laity in the discharge of sacramental duties of clergy.
Encourage and support of clergy in their work, laity working with clergy is the ethos of the Mar Thoma Church.
Self-appraisal of Achens performance in some form.
Counselling skills of the clergy to be enhanced.

5. Meaningful Relationship with other Churches/Inter-Faith Concerns

Contribution and participation in local ecumenical efforts.
Participate in multi-denominational activities.
Invitation to 'preachers' from other churches should be allowed so long as they do not involve 'doctrinal' issues.

6. Outreach/Mission Activities

Each parish to have meaningful local outreach activities.
Support mission activities overseas.

7. Women/Youth

To encourage a greater participation of women and youth in the decision making process.
Equal representation of women in all positions within the parish and church administrative structures.

The participants unanimously agreed to meet at a Focus Seminar in 2001 in Malaysia for which the convenors are: Dr. Zach Varghese (UK) and Mr. Varghese George (Malaysia) with contact persons in each of the countries. ■

FOCUS (For Christian Understanding and Solidarity)
Group Seminar, February 9-13, 1999
Santhigiri Ashram, Alwaye

Participants:

USA: Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theophilus,Dr. and Mrs. John Abraham, Mr. O.C. Koshy, Mr. And Mrs. Abraham Mattackal, Dr. and Dr.(Mrs.) Abraham Panackals, Mr. and Mrs, George J. Poikail, Mr. Roy Thomas ,Dr. and Mrs. T. M. Thomas, Dr. and Mrs. George Zachariah, and Mr. Manoj Zachariah

Australia: Mr. Mathew Varughese

England: Mr. and Mrs. Mathew A. Kallumpram, Dr. Luke Mathew and Dr. and Mrs. Zac Varghese,

Gulf Countries: Mr. C. George John, Mr. A. Luke, Mr. And Mrs. John Mathew and Mr. Rajan Daniel

India: Rt. Rev. Dr. Philipose Mar Chrysostom Suffragan Metropolitan, Rt. Rev. Dr. Joseph Mar Irenaeus, Rt. Rev. Geevarghese Mar Athanasius, Rt. Rev. Dr. Geevarghese Mar Theodosius, Rt. Rev. Joseph Mar Barnabas, Rt. Rev. Thomas Mar Timotheos, Rt. Rev. Dr. Issac Mar Philoxenos, Very Rev. A. C. Kurian, Rev. Dr. M.J. Joseph, C. K. Athiyal, Rev. Dr. P. G. George, Rev. T. P. Koshy, Rev. George Mathew, Rev. T. V. Thomas, Dr. and Mrs. Mathew Alexander, Dr. and Mrs. P.J. Alexander, Dr. and Mrs. A. M. Chacko, Dr. Alexander K. George, Mr. K. George, Mr. Oommen Johnson, Professor Abraham Karickam, Mr. George Kovoor, Mrs. Sara K. A. Mathew, Mr. And Mrs. Philip Mathew, Mr. K.C. Ninan, Mr. P. O. Philip, Mr. George Simon, Mr. Cherian Varkey and Mr. T. T. Verghese,

Malaysia: Mr. Thomas George. Justice Dato V. C. George, Mr. Varghese George, Dr. and Mrs. P. O. Thomas, Mr. Mathew Varughese, Dr. Thomas Varughese.

Singapore: Mr. George Joseph, Mr. Mathew Joseph, Dr. Roy Joseph.

The FOCUS group seminar which was the culmination of more than two years of detailed planning and preparation.

Evil Effects of Alcohol Abuse and Dependency

Roy C. Thomas, St. John's MTC, New York

Both primitive and civilized man incessantly consumed alcoholic beverages and obtained pleasure in its consumption. The rich and the poor, the bright and the asinine, have been attracted to alcohol. Though many campaigns have been waged against the harmful effects of alcohol on the lives of the people, alcohol still retains an important role in the lives of many people. A majority of drinkers dislike the taste of alcohol which makes it evident that it is the effect rather than mear taste that matters. Heredity has nothing to do in making a person alcoholic. However, the environment plays a vital role in diminishing the resistance of the personality to overcome the temptations of alcohol.

The consumption of alcohol affects the lives of human beings physiologically, psychologically, and leads to personality disintegration. Since alcohol is a toxic drug, when too much of it is consumed in a short time, it results in the poisoning of the brain. Alcohol exerts a paralyzing effect on the cerebral cortex. A paralysis of the cortex, the seat of the memory, frees the drinker from disturbing memories and thoughts, abolishes rationalization, removes caution, and makes him a free emotional being. He then throws off the yoke of intelligence, discards his social mask, and freely expresses his true feelings, emotions, and inner personality.

Most people are attracted towards alcohol because it tends to act as a solvent for their responsibilities and head aches. Sorrows and chaos are drowned and replaced by gaiety and good cheer. It is a vehicle of escape from domestic conflicts, business worries, and feelings of inferiority. It is the eraser of painful memories, and the remover of social inhibitions. It gives an aura of courage to the coward, confidence to the timid, pleasure to the unhappy, and success to the failures. In brief, alcohol provides a flight from the disappointments and frustrations of reality.

Frustrations in the family as well as in the society steers a person to alcohol. Stern, autocratic parents often bring forth a frustrated child. Being unable to express his feelings of antagonism to his parents, he slowly starts disliking them and enjoys the company of his friends and agrees with them in all aspects. In a way the influence of the "peer group" encourages him to overcome the reluctancy of his first alcoholic drink. It would soon haul him to complete addiction.

Excessive use of alcohol over a period of many years often leads to disintegration of the personality. From a state of serenity the prevailing mood gradually changes to irritability, arrogance, and boastfulness. Normal inhibitions are cut off and the drinker becomes a social nuisance. We have come across so many people who exemplify such behavior in our daily lives.

An addict unknowingly assists the process of his own deterioration along with the distraction of his family. Consequently, he finds that his life has been ruined totally, and he believes that an escape from the present delirium would be impossible.

Alcohol addiction is a form of partial suicide. A true addict cannot become a normal drinker. In order to be cured, a person should learn to give up alcohol completely, should develop resistance to overcome the temptation, and should learn to avoid alcohol even when it is available.

We can find solutions for all our life's problems in the Holy Bible. Religious conscientiousness can proudly alter the personality of an alcoholic and re-orient his outlook on life. This can be put into practice by the Christian believers, who can pass a message of hope based on the Holy Bible. The Scripture says that our body is the temple of God. The Holy Spirit dwells in our body which is the greatest gift from God. We are bought for a price; therefore, through all our activities our Lord must be glorified. That is what is expected of any Christian believer. ■

MATRIMONIAL

Uncle in New York invites proposals for his niece in Kerala, 23 years old, pretty, tall, white complexion, completed physical therapy, from boys (US citizen preferred) above 25 years, professionally qualified who are born and brought up in India, God fearing and with Christian nurturing.

Marthomite parents invite proposals for their daughter, aged 31 years (5'6") M.A. (Philosophy Madras University), M.A. (Mas Com., Drake University, Iowa, USA), now working in Madras as an executive in a private company — with good family background and values. We welcome proposals from well-educated christian boys' parents.

Please respond with details in the following address/phone number: Mr. John P. Zachariah, Parappallichera, Marthoma Nagar, P.O., (Via) Gudalur, Nilgiris, Tamile Nadu, S. India. Phone: 01191-4262-61285.

HOLYLAND TOUR—THE MAR THOMA CHURCH STATEN ISLAND

Members of The Mar Thoma Church Staten Island and Friends with the Vicar Rev. John Thomas and Coordinator Mr. Thomas Mattappallil

The Marks of a True Christian

Shane Ninan

Shane Ninan is the winner of the elocution competition held at St. Paul's Mar Thoma Church, Dallas on March 13, 1999 during the Texas/Oklahoma Region Sunday School Junior/Senior Conference (Ages 16-18).

What is a Christian? How must a true Christian act in the different areas of society? Both of these questions are pondered by many people. However, God has revealed to us what a Christian is and how a true Christian must act in a ecological, economical, religious, and social realm.

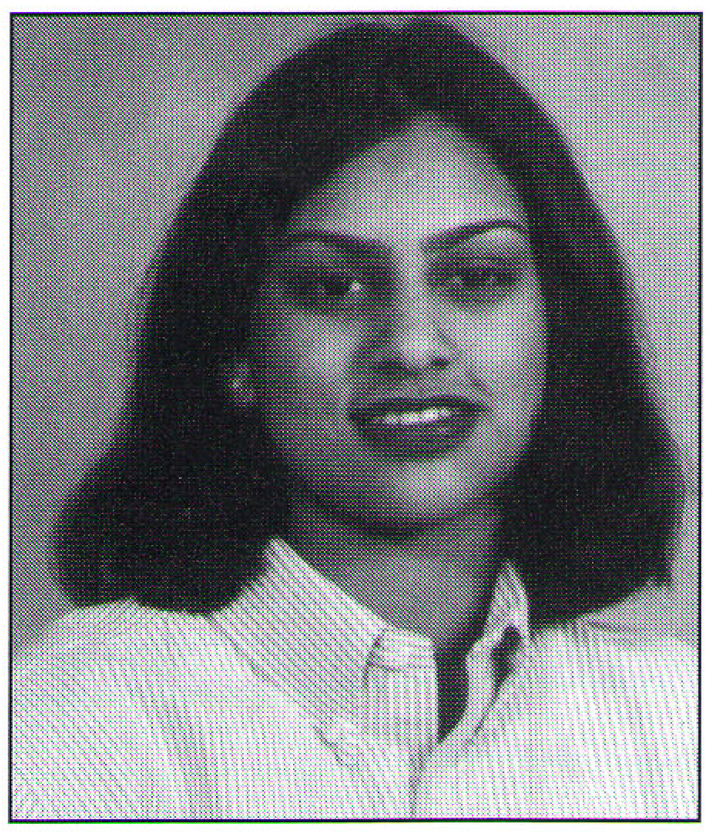

Now before we examine how a true Christian must act, we must first understand what a Christian is. A Christian is one who has accepted Jesus Christ as their personal savior and who makes a daily attempt to serve Christ in every aspect of their life. Now that we understand what a Christian is, we can now examine how a true Christian must act in an ecological, economical, religious, and social realm.

Let us first examine the ecological realm. When God created the world, He was very pleased with His creation. When God created man, He gave man the responsibility of caring for His creation. This is shown in Gen. 2:15, when God placed Adam in the garden to work it and take care of it. Since we are descendants of Adam, we also possess the responsibility of caring for this world. Therefore, a true Christian must take responsibility of caring for God's creation seriously and perform this task wholeheartedly.

The second area that we must examine is the economical realm. It is because of God's grace that we are blessed with money and material possessions. So, we in return should handle them wisely and responsibly. Therefore, a true Christian must handle all of his worldly possessions in a wise manner.

The third realm that we must now examine is the religious area. A true Christian must realize the need for a personal relationship with God and become fully dependent on Him. God created man for only one reason: to have a relationship with Him. God wants each of His children to devote their lives to Him and to become fully dependent on Him.

The last area that we are going to examine is the social realm. In John 13:34-35, Jesus states the following: "A new command I give to you; 'Love one another.' As I have loved you so you must love one another." Here Jesus tells us that a true Christian must love both his enemies and neighbors with the same love that He had for each one of us.

In these four areas, we find the meaning of a true Christian. If you were to examine your life in these four areas, would you consider yourself a true Christian? ■

BIBLE CROSS WORD PUZZLE

AS IN TODAY'S ENGLISH VERSION

(based on the book of Exodus)

Mrs. Mini Joys Thomas (New York)

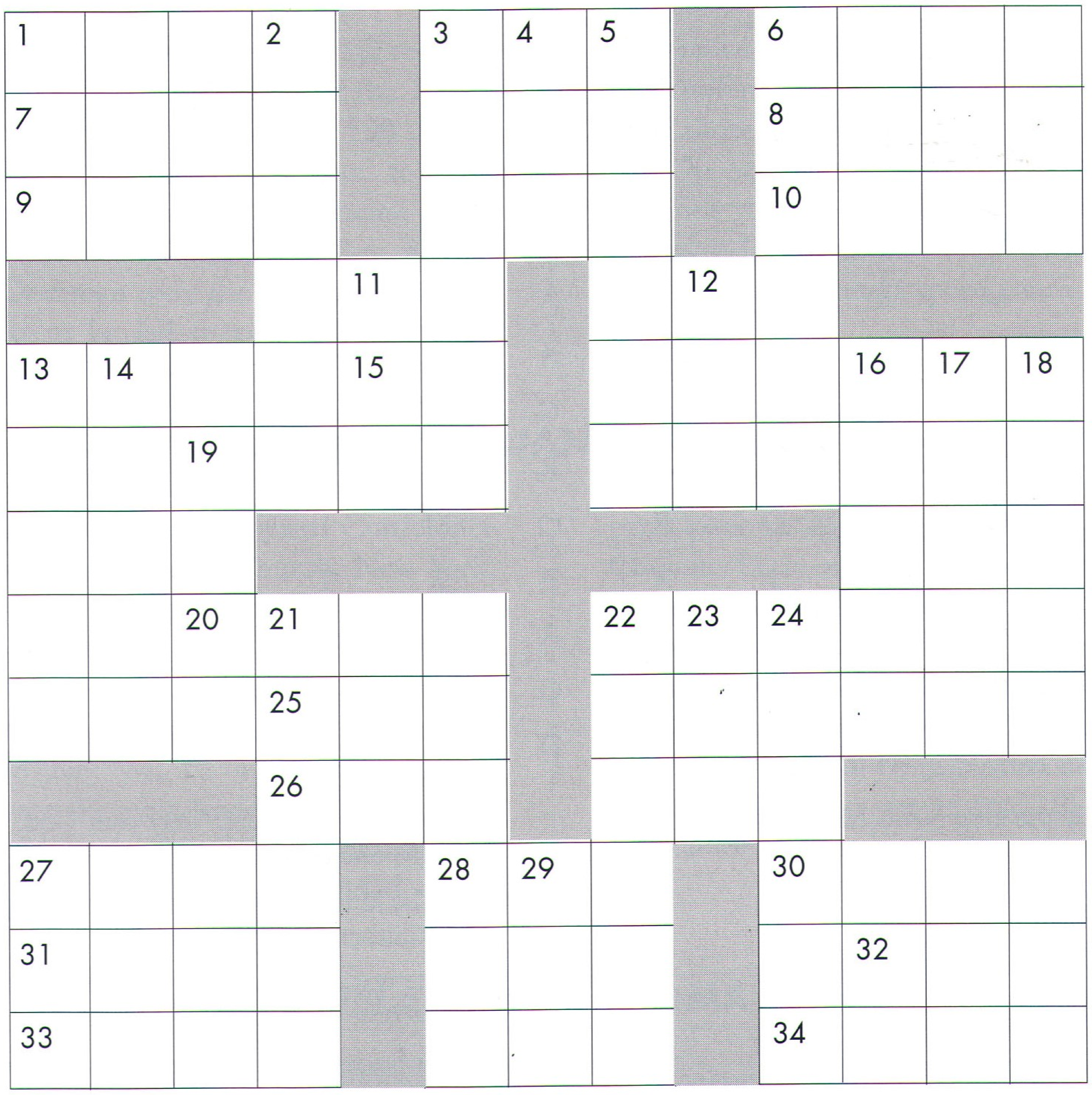

Across

1. Moses covered his face because he was afraid to look at ______.
6. The two stone tablets were kept in the ____ of the Lord's presence.
7. Moses' tribe.
8. Moses was sitting by a ______, seven daughters of Jethro came to draw water.
9. Put two quarts of manna in a jar and placed it in the _____'s presence.
10. There were twelve springs and seventy palm trees.
13. He married his father's sister.
20. Moses killed the Egyptian and hid his body in the ______.
22. Moses took his body with him.
25. Israel's ______ went up to God.
26. Moses threw the ashes in to the _____ in front of the king.
27. The cloud covered the mountain for _____ days.
30. The month in which Israelites left Egypt.
31. He and Aaron brought a stone to sit for Moses.
32. The son of Jacob.
33. Moses raised his stick toward the ________ and the Lord sent thunder and hail.
34. The new born boys of Hebrew were thrown there.

Down

2. Moses escaped and stayed there.
3. Aaron's sister.
4. The Egyptians tried to escape from the water, but the Lord threw them into the _________.
5. The young man who was Moses' Helper.
6. Tribes of Israel.
11. God said, "I am Who I ________".
12. Jochebed _________ her baby for three months.
13. Moses' spokesman.
14. The Lord would speak with _______ face to face, just as some one speaks with a friend.
15. Let my people go, so that they can worship _________.
16. There was total darkness throughout Egypt for _______ days.
17. By using great power the Lord brought Israelites out of _______.
18. Aaron's son.
19. Angel of the Lord appeared to Moses as a flame coming from the middle of a _______.
21. Covenant box made out of _______ wood.
22. Moses' father-in-law.
23. Moses was nursed by his ________ mother.
24. Moses stayed there with the Lord and wrote on the tablets the ten commandments.
28. Oholiab's tribe.
29. In the desert of __________ Israelites complained to Moses and Aaron.

BIBLE WORD SEARCH

AS IN TODAY'S ENGLISH VERSION
(based on the book of Daniel)

Mrs. Mini Joys Thomas (New York)

A	N	S	T	P	O	V	B	C	D	Q	R	Z	V	W
B	C	E	F	G	P	M	T	H	O	A	I	A	S	L
A	P	U	B	E	L	S	H	A	Z	Z	A	R	V	J
S	V	L	D	U	W	F	H	Z	I	P	S	U	C	E
H	A	A	O	L	C	H	A	H	O	L	V	O	B	H
P	R	I	M	E	S	H	A	C	H	A	I	F	R	O
E	G	H	E	K	S	C	A	M	I	N	S	A	R	I
N	S	E	V	E	N	O	C	D	A	R	I	U	S	A
A	P	O	T	I	K	I	R	I	N	M	O	R	A	K
Z	A	L	O	M	O	R	O	M	I	E	N	U	J	I
O	E	J	U	L	I	A	P	S	T	H	Z	M	P	M
B	A	S	H	A	D	R	A	C	H	I	S	Z	T	F
D	F	R	G	H	E	O	G	E	N	D	E	B	A	O
L	V	A	E	S	A	N	D	H	I	S	W	I	F	R

1. He was captured by the king Nebuchadnezzar of Babylonia.
2. King's chief official.
3. The new name of Daniel given by the King.
4. The new name of Hananiah.
5. The new name of Mishael.
6. The new name of Azariah.
7. Commander of the king's body guard.
8. Mystery was revealed to Daniel in a _________.
9. He said to Daniel, "may your God, whom you serve so loyally, rescue you."
10. The king saw the hand it was writing on the wall. Number, Number, Weight, Divisions.
11. He was driven away from human society, and his mind become like that of an animal.
12. Nebuchadnezzar ordered the furnace to be heated ______ times hotter than usual.
13. Nebuchadnezzer saw ________ men walking around in the fire, are not tied up.
14. A river.

Bible Word Search Finders (January 1999)

1. Vinod John	St. Luke MTC, FL
2. Ivy Abraham	Chicago MTC, IL
3. Binsi Koshy	St. John's MTC, NY
4. Usha George	St. John's MTC, NY
5. Mariamma Zachariah	St. John's MTC, NY
6. Mercy Thomas	St. John's MTC, NY
7. Laly Beji Jose	St. John's MTC, NY
8. Sicily Joseph	Long Island MTC, NY
9. Shamin Mathews	Philidelphia MTC, PA
10. Sherin Mathews	Philadelphia MTC, PA
11. Sheeba Mani	Staten Island MTC, NY
12. Achamma Isaac	St. Peter's MTC, NJ
13. Melanie E. Zachariah	St. Thomas MTC, NY
14. Jay Mathew	Trinity MTC Houston, TX

Bible Cross-Word Puzzle Winners (January 1999)

1. Vinod John	St. Luke MTC, FL
2. Ivy Abraham	Chicago MTC, IL
3. Binsi Koshy	St. John's MTC, NY
4. Usha George	St. John's MTC, NY
5. Mariamma Zachariah	St. John's MTC, NY
6. Mercy Thomas	St. John's MTC, NY
7. Laly Beji Jose	St. John's MTC, NY
8. Sicily Joseph	Long Island MTC, NY
9. Shamin Mathews	Philidelphia MTC, PA
10. Sherin Mathews	Philadelphia MTC, PA
11. Sheeba Mani	Staten Island MTC, NY
12. Achamma Isaac	St. Peter's MTC, NJ
13. Melanie E. Zachariah	St. Thomas MTC, NY
14. Jay Mathew	Trinity MTC Houston, TX

DEADLINE FOR ANSWERS JUNE 25, 1999

DIOCESAN NEWS

SOUTHWEST REGION YOUTH FELLOWSHIP TEXAS/OKLAHOMA REGION

The Southwest Region Youth Fellowship held a fall regional youth conference on November 20-22, 1998 at the Trinity Mar Thoma Church in Houston, Texas. Over 100 youths from the seven churches in the region met to have fellowship with Christ and one another. The theme of the conference was "True Intimacy With God." Rev. Kurien George and Mr. Saji Oommen were the main leaders. The youths were privileged to be led in praise and worship sessions with the talented Houston area band, Everyman. The conference was a greatly enjoyed and was a real blessing to all those who attended.

The Southwest Region Youth Fellowship committee is currently organizing events for the upcoming months. Events include a summer regional conference scheduled for June 11-13,1999 and a sports tournament on July 24,1999.

Bincy Jacob, Secretary

SECOND NATIONAL YUVAJANA SAKHYAM CONFERENCE

The Second National Yuvajana Sakhyam Conference hosted by the St. John's Mar Thoma Church, New York, will be held from July 16-18, 1999 at the Hofstra University Campus in Hempstead, New York. Rt. Rev. Dr. Geevarghese Mar Theodosius, President, Mar Thoma Yuvajana Sakhyam; Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theophilus, Diocesan Bishop; and Rev. M. C. Thomas, Princeton Theological Seminary are the main leaders.

The Conference is open to all Marthomites and members of other denominations, provided their participation is approved by the vicar of the local Mar Thoma Church. There will be separate sessions for different age groups. The deadline for registration is June 30, 1999. The conference fees are as follows: age 14 and above, $110.00; age 6-13, $55.00; **below age 6, FREE.** Site seeing trips will be organized for interested participants.

A souvenir will be published on the occasion. Articles and advertisements are invited. Please contact Mr. Zach Mathai for further details.

George Thomas, Convenor

STATEN ISLAND MAR THOMA CHURCH

First communicants receiving Holy Communion from Zacharias Thirumeni

Diocesan Bishop Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theophilus Episcopa visited The Staten Island Mar Thoma Church on Sunday, January 10, 1999. Thirumeni was the chief guest for the parish day programs followed by the Holy Communion Service. A special service was held for the first communicants. In the parish day message Thirumeni reminded and stressed the need and importance of outreach programs and community works. Rev. John Thomas welcomed the gathering and Mr. Thomas Mattappallil expressed the vote of thanks.

The Rt. Rev. Dr. Euyakim Mar Coorilos Episcopa the x-vicar of this parish visited the parish on Maundy Thursday and celebrated the Holy Communion Service.

Rev. John Thomas, Vicar

DIOCESAN SUNDAY SCHOOL EXAM

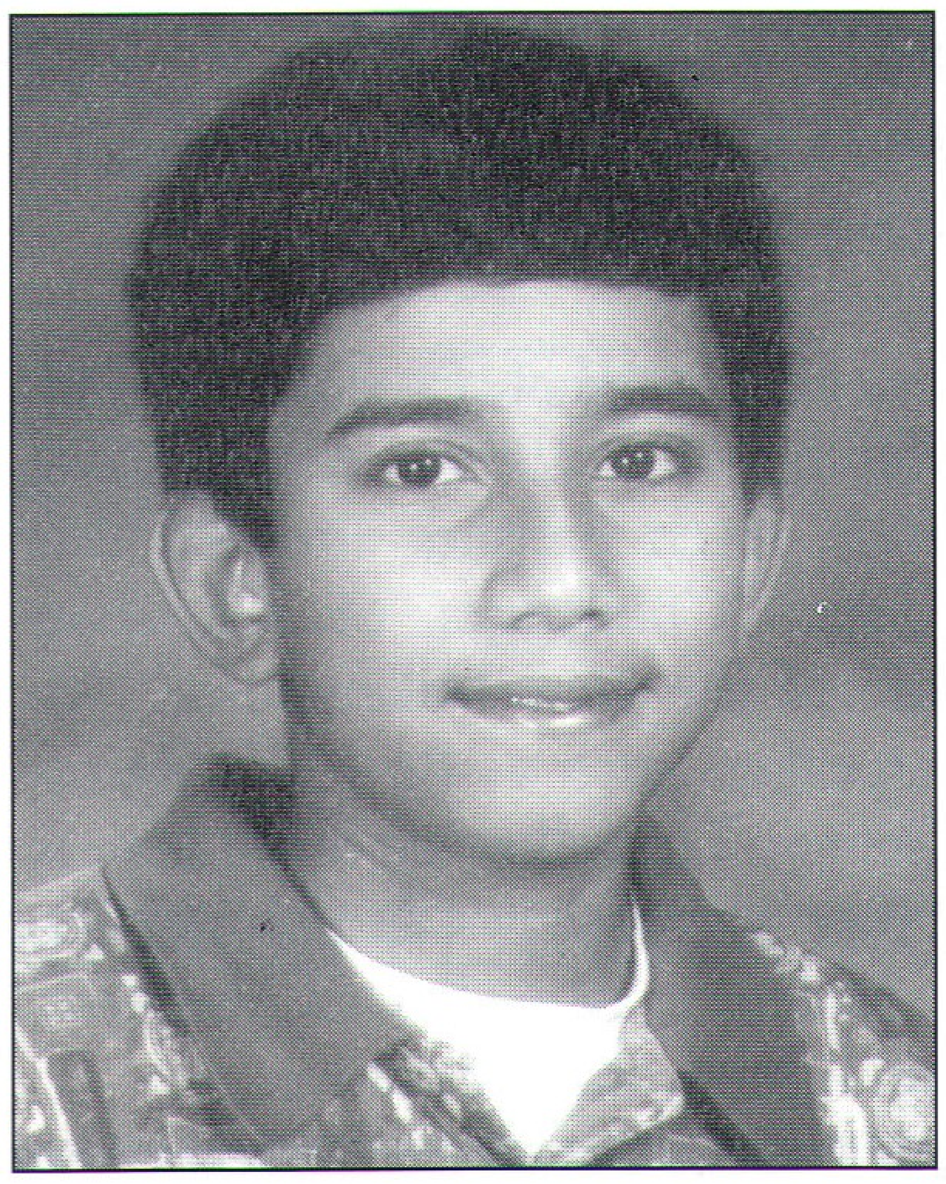

Melvin Varghese
2nd Place
Senior Class (11 & 12)
Mar Thoma Church of
Dallas, Farmers Branch

INDO-AMERICAN CHRISTIAN FEDERATION
A Christian Witness to Communal Harmony

The Indo-American Christian Federation organized a protest meeting followed by a peace rally at the Holy Family Catholic Church Hall, Artesia on Sunday February 14, 1999. Above five hundred Christians from Southern California assembled irrespective of denominations or language.

The meeting started with the prayer by Rev. Fr. Yohannan Panicker. Rev. K. V. Simon, Vicar of the Mar Thoma Church of Los Angeles, and also the President of the organization, in his introductory remarks pointed out that the motive of the meeting is to open the eyes of the Indian Government and the concerned State Governments to stop the brutal atrocities against minorities. After a moment of silence in honor of those who suffered martyrdom for the sake of Christ, Archbishop Zacharias Mar Nicholas suggested that it is a violation of the Indian Constitution and of the human rights. He stated that it is irresponsible on the part of the Prime Minister to hold a debate on conversion at this crucial moment.

Mr. Antonio Mendoza, the Mayor of the City of Artesia, said that we need to send a message from this great democracy to stop the atrocities. He urged the Indo-Americans to talk to their senators and take it to the highest level and send the message across the ocean. He presented a proclamation on behalf of the City of Artesia.

Rev. K. V. Simon
President, Indo-American Christian Federation

NEW SURGICAL COMPLEX — FELLOWSHIP MISSION HOSPITAL

Modern Surgical Complex donated by Sabha Council Member O. C. Koshy and Dr. Sara Koshy, Ooriapadical, Seattle, WA (Seattle Parish) was declared open on February 15, 1999 by Metropolitan and Suffragan Metropolitan in the presence of a huge gathering of civic and religious dignitaries.

Ribbon cutting by Metropolitan
Opening of Surgical Complex
Fellowship Mission Hospital Kumbanad
February 15, 1999

NEW FOUR STORY BUILDING OPEN—PATHANAMTHITTA MAR THOMA HIGH SCHOOL

This new building was dedicated and opened on February 22, 1999 by Rt. Rev. Dr. Philipose Mar Chrysostom Suffragan Metropolitan attended by many political and religious leaders around the state of Kerala. One floor of this building was donated by Sabha Council Member O. C. Koshy and Dr. Sara Koshy, of Seattle, WA .

SOUTHWEST REGION 4 SEVIKASANGHOM/TEXAS, OKLAHOMA REGIONAL MEETING

The first regional meeting was held at the St. Paul Mar Thoma Church (Dallas) on March 13, 1999. About 200 Sevikasanghom members from seven parishes attended this conference. The theme was "Challenges of Christian Discipleship at the Threshold of the New Millennium." We were blessed with excellent speakers such as Rev. Dr. Martin Alphonse and Rev. Kurien George. The following office bearers were elected at the meeting: Rev. Jiji Mathews, President; Mrs. Susan George Parampottil, Secretary; Mrs. Rachel Varghese, Treasurer; and Mrs. Elizabeth T. John, Representative.

Susan George Parampottil, Secretary

MANOJ ZACHARIAH AND ROY THOMAS THEOLOGICAL STUDENTS FROM THE DIOCESE

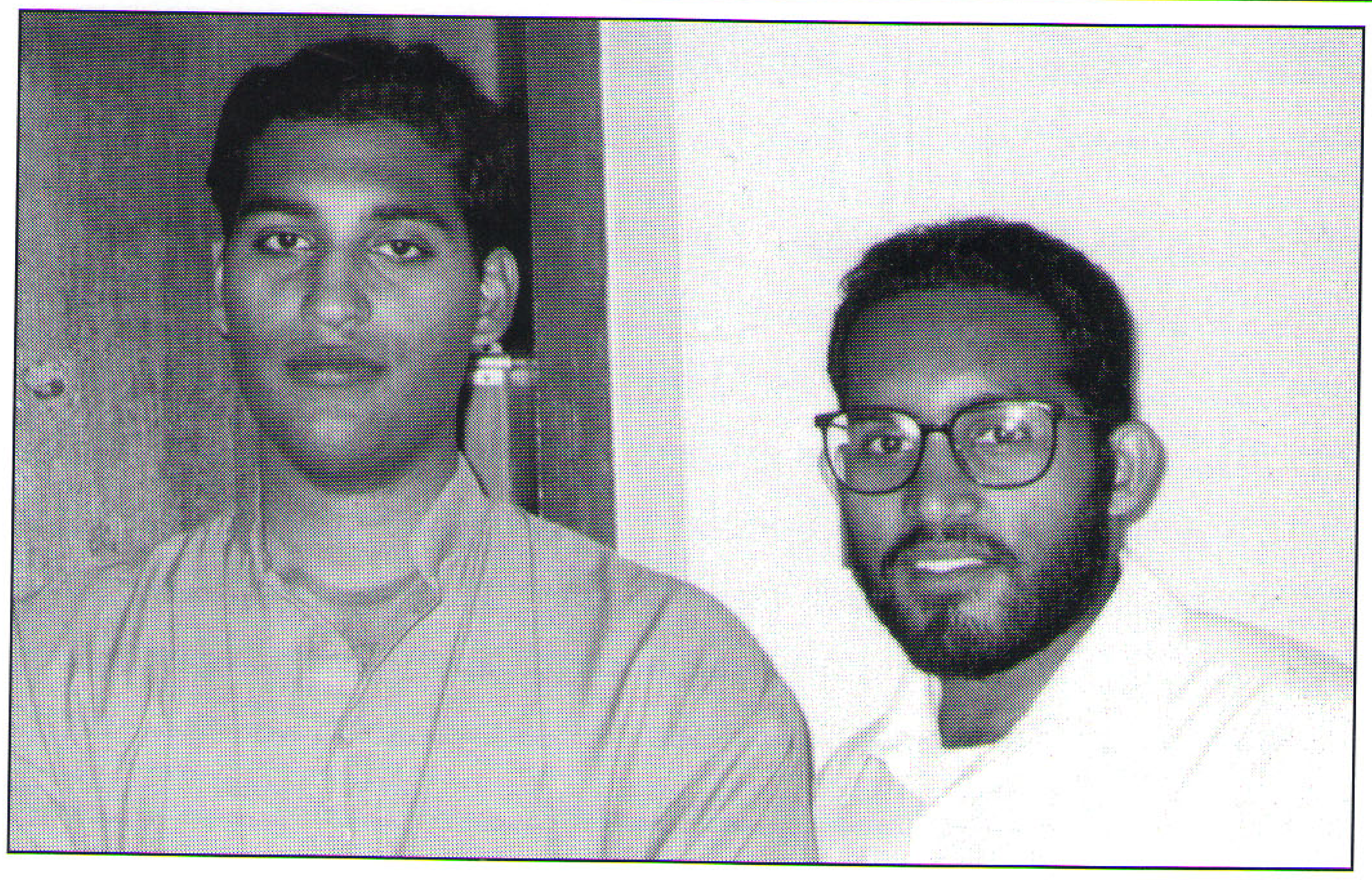

With Best Compliments From

UNITED PHARMACY

527 Grand Street
Brooklyn, New York 11211

Phone: **(718) 384-7901**
Fax: **(718) 218-8591**

FULL SERVICE FAMILY PHARMACY

HOME HEALTHCARE/SURGICAL SUPPLIES
SALES/RENTAL

MEDICARE AND MOST PRESCRIPTION PLANS HONORED

FRANK BENUCHI SHOES
ERIC SHOES
EXCLUSIVE AGENT FOR U.S.A.

Best Wishes From

Varkey Abraham & Family

Erick Shoes Inc.
216-11 Jamaica Avenue
Queens Village, New York
Tel. 718-465-2860

Abraham & Son Inc.
Shoe Tech U.S.A. Inc.
A&S Properties Inc.